SPRAWOZDANIE

KRAJOWEGO TOWARZYSTWA RYBACKIEGO

W KRAKOWIE

za rok 1879 i 1880.

KRAKÓW.
NAKŁADEM TOWARZYSTWA RYBACKIEGO.

W drukarni W. Korneckiego.
1880.

Zagajenie drugiego walnego zgromadzenia towarzystwa dnia 3go października przez przewodniczącego Dr. M. NOWICKIEGO.

Witając szanownych członków i obecnych tu delegatów oddziałów towarzystwa pp Chwaliboga z Oświęcima, Dr. Biesiadeckiego z Jasła, p. F. Piaseckiego z Osieka, mam zaszczyt zagaić posiedzenie drugiego walnego zgromadzenia i skreślę w ogólnych rysach stan i czynności towarzystwa za czas od 24 sierpnia 1879 r. do dnia dzisiejszego t. j. 3go października 1880 r., a więc za dwulecie, które dobiega swego końca.

Zawiązanie towarzystwa.

Towarzystwo rybackie ukonstytuowało się dnia 24go sierpnia 1879 r. i przyjęło na siebie sprawę rybacką, którą przedtem sam podjąłem. Było ono rzeczywiście oddawna pożądaném dla zaradzenia ubytkowi ryb spowodowanemu nierządném rybołowstwem i zaniedbaniem gospodarstwa rybnego, tém bardziéj, że kraj nasz posiada obfitą sieć wód bałtycko-czarnomorskich z ich źródłowiskami, a w tych wodach kilkanaście cennych ryb nadających się do zyskownego gospodarstwa rybnego, jak np. karp, lin, sandacz, sudak, łosioś, pstrąg, lipień, węgorz, brzana, boleń, cyrta, wyrozub, czeczuga, jesiotr. Wszakże dopiero w roku 1879 zaszły u nas okoliczności sprzyjające wejściu w życie towarzystwa ryb., gdy po wychowaniu i rozpuszczeniu przezemnie na wiosnę młodych łososi, lipieni i karpi w rzekach krajowych sprawa rybactwa nabrała rozgłosu i stała się powszechnie popularną, a co jeszcze ważniejsze, także sprawa pożądanéj ustawy rybackiéj weszła na porządek dzienny, a tak jedno i drugie rokowało działalności towarzystwa powodzenie.

Na téj podstawie powziąłem myśl zawiązania towarzystwa rybackiego, a gdy przyrzekli popierać takowe prezes towarzystwa rybackiego w Berlinie v. Behr, sekretarz towarzystwa gospodarskiego we Lwowie p. Greliński, sekretarz hrabstwa Potockich w Krzeszowicach p. St. Kluczycki i wielu innych, nadto obiecali wyjednać snbwencyą prezydent miasta Krakowa Dr. M. Zyblikiewicz i JO. książę Eust. Sanguszko, posłowie na sejm krajowy, zebrałem dnia 6go czerwca 1879 r. kółko znajomych sprawie rybackiéj chętnych (Edmund Dobrucki, Dr. Karol Goebel, Stanisław Gołemberski, Bronisław Gustawicz, Henryk Müldner, Dr. Maks. Nowicki, Andrzéj Pacuła, Dr. Skobel, Leopold Świerz, Dr. Antoni Wierzejski, Mateusz Wójcicki), omówiliśmy przedmiot i przystąpiliśmy na członków towarzystwa tworząc tak jego pierwszy zawiązek. Poruczono mi wtedy dalsze zajęcie się sprawą oraz przygotowanie statutu. Spełniając ten mandat, torowałem daléj drogę towarzystwu jednaniem członków i zachęcaniem do tworzenia oddziałów nad po-

szczególnemi rzekami kraju, a gdy prof. prawa Dr. M. Zatorski i sekretarz towarzystwa gospodarskiego we Lwowie p. J. Greliński wypracowali statut, o co byli proszeni, zwołałem na dzień 13go lipca zgromadzenie członków w celu zawiązania towarzystwa rybackiego i uchwalenia statutu, co też pod uprzejmem przewodnictwem prezydenta miasta Krakowa Dr. Mikołaja Zyblikiewicza dokonało się, poczem jeszcze powiadomiłem zebranych o całym pomyślnym stanie sprawy („Czas“ z 15 lipca 1879 r.).

Uchwalony statut, który podpisali Artur hr. Potocki, Stanisław Kluczycki, Józef Greliński, Dr. Jonatan Warszauer, Henryk hr. Wodzicki, Józef Mrazek i Dr. Maks. Nowicki, przedłożono Wys. c. k. Namiestnictwu i został on też zatwierdzony rozporządzeniem z dnia 2go sierpnia 1879 r. l. 38.265, a gdy na téj podstawie członkowie prywatnie i korespondencyą w „Czasie“ z 13 sierpnia 1879 domagali się ukonstytuowania towarzystwa, zwołałem na ten cel walne zgromadzenie na dzień 24go sierpnia 1879 r. Jakoż zgromadzenie to odbyło się, wybrało wydział, uchwaliło regulamin obrad dla walnego zgromadzenia i statut dla oddziałów towarzystwa, upoważniając zarazem wydział do ustanawiania oddziałów po zatwierdzeniu ich statutu, oraz czynienia wydatków na cele rybactwa. Taki jest przebieg sprawy zawiązania towarzystwa rybackiego.

Zorganizowanie towarzystwa.

Towarzystwo rybackie założywszy sobie podniesienie rybactwa w całym kraju, wymagało nadewszystko odpowiedniego ku temu zorganizowania. W tym też duchu i w myśl §. 4 statutu zarząd działał, a mianowicie ustanowił dla różnych rzek kraju:

a) Delegatami: pp. Piaseckiego w Osieku dla Soły, Wład. Szyjkowskiego dla Lwowa, Jana Sołowija dla Bugu, Ant. Bartę w Mikulińcach dla Seretu, G. Stefanowicza w Brzeżanach dla Lipy złotéj, F. Kurbilczyna w Kozakówce dla Dniestru, Wład. Hankiewicza w Czerniowcach dla Prutu.

b) Komisyą wykonawczą: sekcyę rybną okręgowego towarzystwa rolniczego w Wadowicach.

Po zatwierdzeniu statutu oddziałów rozporządzeniem z d. 21go września 1879 r. l. 47.295 ustanowiono z upoważnienia walnego zgromadzenia:

c) Oddziały, jako to, dla: 1. Soły w Oświęcimie. 2. Skawy w Suchy. 3. Raby w Bochni. 4. Dunajca górnego w Nowym-Targu. 5. Dunajca średniego w Nowym Sączu. 6. Dunajca dolnego w Tarnowie. 7. Wisłoki w Jaśle. 8. Wisłoku w Rzeszowie. 9. Sanu w Jarosławiu. 10. Seretu w Mikulińcach. 11. Lipy złotéj w Brzeżanach. 12. Stryja w Stryju. 13. Świecy w Bolechowie. 14. Bystrzycy w Stanisławowie. 15. Prutu w Kołomyi. 16. Czeremoszu w Kutach.

Na te oddziały zezwoliło Wys. c. k. Namiestnictwo rozporządzeniem z dnia 20go lutego 1880 r. l. 8852, dnia 6go marca 1880 r. l 10.936, dnia 6go czerwca 1880 r. l. 28.322, 10 września 1880 r. i są one już ukonstytuowane, tylko oddział w Rzeszowie jeszcze nie. Prócz tego przygotowują się jeszcze oddziały: dla Sanu górnego w Sanoku i dla Bugu w Sokalu. Oddziały mają zaradzać potrzebom rybactwa w swoich okręgach i jednolicie współdziałać z towarzystwem centralném ku osiągnieniu ogólnego celu statutem wskazanego, zaś towarzstwo centralne, wzglę-

dnie jego zarząd, załatwia ogólne sprawy towarzystwa. Oddziały ukonstytuowane były tego roku już czynne, nabyły dla siebie wylęgarnie, wychowały w nich narybek z ikry udzielonéj im przez towarzystwo lub kupionéj i rozpuściły narybek.

d) Członków liczy towarzystwo obecnie 626, z czego przypada na oddziały 381, a na towarzystwo centralne w Krakowie 245, zjednanych przeważnie przez Dr. A. Pacułę.

Zawiązane stosunki z innemi towarzystwami.

Obok organizowania towarzystwa, które jak panowie przyznacie, jest niepoślédniem i rzeczywiście zdumiało towarzystwa zagraniczne, zarząd zawiązał w myśl §. 14 lit. h i utrzymywał stosunki z towarzystwami krajowemi i obcemi, mianowicie:

Z towarzystwem rolniczem w Krakowie, z towarzystwem gospodarskiem we Lwowie, z sekcyą rybną okręgowego towarzystwa rolniczego w Wadowicach, z towarzystwem ochrony zwierząt w Krakowie i we Lwowie, z towarzystwem łowieckiem we Lwowie, z towarzystwem tatrzańskiem w Krakowie, stowarzyszeniem rybaków w Dębnikach, z c. k. dyrekcyą domen i lasów w Bolechowie, z dyrekcyą dóbr arcyksiążęcych w Żywcu, z towarzystwem rybackiem w Wiedniu, w Gracu, w Lincu, w Opawie i w Berlinie. Zawiązanie stosunków z Kamerą dóbr arcyksiążęcych w Cieszynie i zarządem lasów arcyksiążęcych w Wiśle jest w toku, zaś z Rumunią względem zarybienia Prutu nie powiodło się tego roku.

Zarybianie.

Ponieważ przykłady za sobą pociągają, a czyny najlepiéj przemawiają, przeto podjęto na wielką skalę wylęganie ikry rybiéj i rozpuszczanie narybku, aby jużto przyczynić się do polepszenia stanu rybnego już téż przesiedlić cenne ryby do wód, gdzie ich przedtem nie było, jak łososia i węgorza z wód bałtyckich do czarnomorskich.

Przy téj pracy oddziały uczyły się same i były zarazem wzdłuż całego kraju szkołą dla innych, a rozpuszczanie narybku odbyło się wszędzie uroczyście i przy licznym współudziale publiczności oraz młodzieży szkolnéj. I zaiste ta karta naszéj młodéj historyi pozostanie pamiętną w dziejach rybactwa krajowego, bośmy nowością rzeczy u nas zainteresowali wszelkie warstwy społeczeństwa, a nawet doznali tego niezwykłego zaszczytu, że najdostojniejsi arcyksięztwo Fryderyk i Izabella raczyli brać udział w naszych obchodach rybackich.

Nie mogąc tu się zapuszczać w szczegóły wychowu i zarybiania rzek od Soły aż po Prut, co należy do sprawozdań towarzystwa centralnego i jego oddziałów, nadmienię tylko, że dotąd rozpuszczono u nas łososia bałtyckiego 57,000, a kalifornijskiego 7500, pstrąga 35,000, łososio-pstrąga 8000, troci 5000, lipienia 2000, razem więc narybku łososiowatego 112,500. Nato było ikry darowanéj 112,000, zaś kupionéj 80,000, razem 192,000 z czego zmarniało 80,000 jużto podczas transportu już téż wskutek srogiéj zimy i tego, że oddziały przechodziły pierwszą próbę. Wskazówki do wychowu miały oddziały w broszurze Bornego: „Anweisung zur Benutzung des californischen Bruttrogs“, którą towarzystwo zakupiło i oddziałom rozesłało, tudzież w broszurze Dr. Nowickiego pod tytułem: „Sposób wychowu narybku łososiowatego, tudzież narybku karpia na wylęgarni

kalifornijskiéj i zarybianie nim rzek, Lwów, 1879“, wydanéj kosztem towarzystwa gospodarskiego we Lwowie.

Prócz ryb łososiowatych rozpuszczono także 11,500 karpiąt, zaś węgorząt tylko 1400, bo zakupione w Hüningen za 100 marek 3260 zginęły w drodze, a zamówione 1000 za 30 marek w Rendsburgu nie nadeszły. Zamierzone przesiedlenie czeczugi z Dniestru do Wisły nie przyszło do skutku z powodu mroźnéj wiosny; również nie powiodło się oddziałowi stanisławowskiemu dostać czeczug dla zapłodnienia ikry i wychowania narybku, na który cel udzielono mu zasiłku 30 złr. Na wzmiankę zasługuje jeszcze i to, że z końcem kwietnia rybak pan S. Wojciechowski przesłał z Krakowa nad Sołę p. Aleks. Gostkowskiemu w beczce kilka młodych sandaczy, które przetrwały drogę 7-milową wozem i doszły zdrowe miejsca przeznaczenia.

Co do skutku zarybiania, to nie może być jeszcze widoczny dla krótkości czasu, zresztą i trudno jest czegoś się dowiedzieć w téj mierze. Wszakże dwa wypadki świadczą o skutku, bo rybacy krakowscy podali do „Czasu“ z 17go lipca 1879 r. wiadomość, że łososięta wpuszczone do Wisły d. 20go września 1879 r, żyją i rosną, a gazety warszawskie ganiły panie warszawskie, że używając kąpieli w Wiśle łowią łososięta. O węgorzach znowu wpuszczonych d. 20go września 1879 r. do Prutu pod Kołomyją, dowiedział się prof. Wajgiel przewodniczący oddziału kołomyjskiego, że rybacy téj wiosny złapali we wsi Korniczu 3 węgorze na 10 do 12 cali długie, a w Śniatynie jednego od 8—10 cali długiego.

Wychów i rozwóz narybku sprawił nie małe koszta, zwłaszcza, że trzeba było zakupić wylęgarnie i naczynia przewozowe, ale na razie inaczéj być nie mogło, bo należało przyświecać przykładem, a tym pobudzać do zawiązywania się oddziałów, jak to rzeczywiście się stało np. w Kołomyi, Stanisławowie i Tarnowie.

Przemowy i wykłady o rybactwie.

Przy sposobności rozpuszczania narybku, tłumaczono zebranéj publiczności cel zarybiania i sposób wychowu narybku na wylęgarni, którą wystawiano. Tak przemawiałem sam w Żywcu, Krakowie, Tarnowie, Stanisławowie, Kołomyi, a z przewodniczących oddziałów Dr. Nowakowski w Suchy, ks. kanonik Dr. Grzegorzek w Nieznanowicach, nauczyciel Barta w Mikulińcach Następnie miałem wykład na walném zgromadzeniu towarzystwa pedagogicznego w Krzeszowicach, towarzystwa gospodarskiego w Jarosławiu, tudzież towarzystwa rolniczego w Krakowie. Na tém ostaniem zgromadzeniu podniosłem potrzebę krajowego zakładu rybnego, nauki rybactwa w Czernichowie, oraz nauczycieli wędrownych i przyjęło ono jednomyślnie te wnioski, poruczając zarazem sprawę pieczy komitetu. Obecnie zrobiono wprost do Wydziału krajowego i towarzystwa gospodarskiego we Lwowie przedstawienie o zaprowadzenie nauki rybactwa w Czernichowie i Dublanach; życzymy, aby ze skutkiem, bo krajowi potrzeba ludzi obeznanych z gospoparstwem rybnem.

Udzielanie rad.

Na rozgłos o zarybianiu wód, liczni właściciele z Galicyi i innych ziem polskich zgłaszają się do towarzystwa o radę lub zarybienie ich stawów, zapraszając do siebie. Rad w myśl §. 14 lit *l.* statutu udzielano, o ile można było pisaninie na-

starczyć, ale zdaje się bez skutku dla nieporadności gospodarzy. A co się tyczy zaproszeń, to niepodobna było im zadość uczynić, bo nikt z zarządu nie miał wolnego czasu do licznych przejażdżek w różne strony. Okoliczność ta stanowi ujemną stronę sprawy rybackiéj, przeto należałoby pomyśleć o gazecie rybackiéj i wydaniu dziełka rybackiego, aby chcący zająć się gospodarstwem rybnem czerpali z nich potrzebne im wiadomości.

Ustawa rybacka.

Nierządne u nas rybołowstwo połączone z nieregularnemi jeszcze stosunkami prawa własności, jest dotkliwą zaporą sprawy rybackiéj i wymaga praktycznéj ustawy rybackiéj. Wydanie téj ustawy nie leży w mocy towarzystwa i może ono tylko wpłynąć na jéj poszczególne postanowienia ze względu na stosunki krajowe. Jakoż wezwano Oddziały, aby doniosły Wys. Wydziałowi krajowemu, na czém cierpi rybołowstwo w ich okręgach i jakby temu zapobiedz, o to samo proszono także stowarzyszenie rybaków w Dębnikach, towarzystwo rolnicze i tatrzańskie w Krakowie, towarzystwo gospodarskie we Lwowie, dyrekcyą dóbr arcyksiążęcych w Żywcu. Rządowy projekt ustawy o niektórych środkach ku podniesieniu rybactwa, który tego roku był przedłożony Sejmom, rozesłało Wys. c. k. Ministeryum rolnictwa poprzednio austryackim towarzystwom rybackim do zaopiniowania i poczyniliśmy z naszéj strony do poszczególnych §§. poprawki w porozumieniu z rybakami krakowskimi pp. S. Wojciechowskim, Fraciszkiem i Maksymem Sasorskim, oraz z radcą sądowym p. Louis. Dano też wysłannikowi wydziału krajowego p. Abgarowiczowi żądane wyjaśnienia. Komisya kultury krajowéj wygotowała ustawę na podstawie projektu rządowego, niestety jednak Sejm nasz jéj nie uchwalił. Z tego wynikło wielkie złe dla sprawy rybackiéj, albowiem do kogo tylko udaliśmy się w téj sprawie, odpowiadano nam stereotypowo, że nie warto nic robić, dopóki nie wyjdzie ustawa rybacka i nie będzie spreżyście przez władzę egzekwowaną. Dlatego wnieślimy prośbę do Wys. c. k. Namiestnictwa, aby w myśl projektu rządowego raczyło zabronić łowienia ryb podczas tarła, strzelania ich dynamitem i trucia, sprzedawania ryb niedorosłych, w szczególności téż wzbroniło łowić pstrąga i łososia od 15go października do 15go grudnia i to pstrąga w górskich wodach wzdłuż całego Podkarpacia, zaś łososia w dorzeczu Wisły.

Zapłodnienie ikry.

Aby mieć własną ikrę i nie wysyłać za nią pieniędzy za granicę, zachęcano rybaków do zajęcia się zapładnianiem ikry i dostarczania takowéj towarzystwu, ale dotąd bez skutku. Próba zapłodnienia ikry brzany nie powiodła się z braku zakładu rybnego.

Choroby ryb i raka.

Pragnęliśmy zwrócić uwagę także na epidemie grasujące od czasu do czasu pomiędzy rybami, ale nie otrzymywaliśmy w téj mierze doniesień. Tylko z Janowa p. Łahociński nadesłał okazy chorego szczupaka, a prof. Dr. Wierzejski zajął się badaniem choroby, w którym téż celu jeździł do Janowa.

W Sołokiji koło Bełza zaginął sum przed 15tu laty na jakąś zarazę, jak oznajmił p. J. Sołowij, a także o Wiśle opowiadają rybacy, że kiedyś płynęły nią martwe sumy.

Na raka zaszła jakaś zaraza w Europie zachodniéj, a czy i u nas trudno się dowiedzieć, przeto proszono protomedyka Dr. Biesiadeckiego we Lwowie, aby ze względów sanitarnych zwrócił na tę sprawę swoję uwagę.

Badanie ryb i wód krajowych.

Towarzystwo rybackie mając do czynienia z rybami a tem samém i wodami krajowemi, w których one żyją, musi nadewszystko samo znać jedne i drugie, a zarazem dać je poznać tym, których obchodzi gospodarstwo rybne.

Co dotąd pisali o rybach w Galicyi Pietruski, Dr. Kner, Dr. Nowicki, Marczykiewicz, Dr. Wierzejski, Dr. Jachno, Łomnicki, Barta, są to tylko urywki, które nie dają obrazu rozsiedlenia ryb w naszych wodach, bo ograniczają się do niektórych większych rzek, jak Wisły, Dniestru, Bystrzyc, Stryju z Oporem, Seretu, Prutu, podczas gdy o rybach innych wód literatura rybia nic nie podaje.

Również nie było zebranych nazw rybich, jakich lud polski i ruski używa nad każdą poszczególną wodą kraju.

Wreszcie na mapach Galicyi, nawet najnowszéj sztabu generalnego, liczne potoki nie są oznaczone nazwami; a co się tyczy natury różnych wód naszych, jaka ich ciepłota według warstw i pór roku, czystość, prąd, głębia, jakość dnia, zarost, brzegi, pożywność, czy wysychają czasowo, czy marzną zimą, aż do dna i t. p., co wszystko wpływa na stan rybny, o tém mało literatura wodna wspomina.

Tym niedostatkom towarzystwo musi zaradzić, albowiem:

a) na znajomości rozsiedlenia ryb i natury wód trzeba opierać zarybianie i w ogóle gospodarstwo rybne, oraz rady drugim udzielane;

b) miejscowe nazwy wód są pożądane do mapy z siatką wodną kraju, bez jakiej towarzystwo się nie obejdzie;

c) nazwy ryb znowu są konieczne nietylko towarzystwu do porozumienia się w sprawie rybackiéj z ludźmi z różnych okolic kraju, lecz także władzom do użycia w przyszłéj ustawie rybackiéj i odnośnych rozporządzeniach, a to dlatego, że nazwy zmieniają się według rzek zachodnich i wschodnich kraju, więc użyte np. z nad Wisły nie byłyby zrozumiane nad Dniestrem lub Prutem i odwrotnie; tak np. cyrta nad Wisłą zwie się rybcem nad Dniestrem, a synohub nad Stryjem, bolen nad Wisłą znaczy fata nad Dniestrem, brzana marenę, świnka podustwę, lipień pyra itd.

Początek w téj mierze już zrobiony, bo *a)* wyszedł kwestyonarzyk pod tytułem: „Nieco o naszych wodach i rybach, oraz kulturze rybnéj, Lwów 1879“, który towarzystwo gospodarskie wydało i z wezwaniem o nadsyłanie dat dotyczących po kraju rozesłało; następnie proszono o takież daty liczne osoby prywatne, a po zawiązaniu towarzystwa tegoż oddziały, Wydział krajowy, c. k. Namiestnictwo, c. k. dyrekcyą domen i lasów w Bolechowie, dyrekcyą dóbr arcyksiążęcych w Żywcu. Otrzymane tym sposobem daty ogłoszono w „Czasie“ i „Przyrodniku“; zestawiono w tablicy pod tytułem:

„Nasze ryby, ich nazwy ludowe, rozsiedlenie w wodach krajowych, pora i miejsca tarła, Kraków 1879“, którą nałożył kosztem (20 złr.) pan St. Kluczycki, a którą dopełniono broszurką: „Dodatki do rozsiedlenia ryb. w wodach Galicyi, Kraków 1880“, przez towarzystwo wydaną; wreszcie obecnie przygotowano do druku nową broszurkę odnośną pod tytułem: „Ryby i wody Galicyi pod względem rybactwa krajowego“, która po wyjściu ułatwi dalsze badania;

b) przygotowuje się mapa z siatką wód ponazywanych, która posłuży zarazem do oznaczenia rozsiedlenia ryb w tych wodach;

c) zaczęto zbierać ryby, jużto dla zbioru towarzystwa już też dla stwierdzenia, do których ryb nazwy podane się odnoszą.

Dalsza praca na tem olbrzymiem polu wymaga licznych pracowników, długiego czasu i niemałych wydatków.

Życzliwe poparcia towarzystwa.

Podjąwszy pożyteczną pracę dla kraju w kierunku gospodarczym, towarzystwo doznawało też z różnych stron życzliwego poparcia.

Tak towarzystwo rolnicze w Krakowie i gospodarskie we Lwowie poleciły swym radom okręgowym i członkom zajęcie się sprawą rybacką i usiłowały wyjednać towarzystwu rybackiemu subwencye. Nadto lwowskie wydało dwie broszurki Dr. Nowickiego: „Nieco o naszych wodach i Sposób wychowu narybku“, uzyskało od Wydziału krajowego na cele rybactwa zasiłek w kwocie 100 złr., a usiłowało wyjednać inny na zwiedzenie wystawy rybackiéj w Berlinie.

Artur hr. Potocki dozwolił towarzystwu korzystać z jego malowniczéj pstrągarni w Dubiu, dopomógł mu w potrzebie pożyczką bezprocentową w kwocie 100 złr. i darował 14,000 ikry łososiopstrąga; zaś p. St. Kluczycki ułatwił datkiem 20 złr. przsiedlenie węgorza do dorzecza Dniestru i Prutu, a drugiemi 20 złr. wydanie tablicy: „Nasze ryby“.

C. K. Dyrekcya lasów i domen przystąpiła na członka dożywotniego, wpłynęła na zawiązanie się dwu oddziałów nad Świecą i Czeremoszem i usiłuje podnieść stan rybny w wodach dóbr skarbowych ku pożytkowi ogólnemu.

Prezes towarzystwa rybackiego w Berlinie obdarzył nasze Tow. 78,000 ikry wartości 9500 około marek, wyjednał zniżenie ceny za ikrę kupioną w Selzenhof, domaga się za pośrednictwem konsulów od Rosyi wspólnego zarybiania Wisły, zaś od Rumunii Prutu, wreszcie i teraz przeznaczył dla nas nowych 80,000 ikry łososia, oraz 10,000 tysięcy ikry łososia kalifornijskiego, skoro tylko przetrwa transport do Europy.

Zakład rybny w Salzburgu ofiarował nam 15,000 ikry pstrąga, a zakład w Selzenhof dołożył znakomity przyczynek do kupionéj od niego ikry.

Dyrekcye kolei Karola Ludwika i lwowsko-czerniowieckiéj udzielały na cel przewozu ryb wolne karty jazdy, a naczelnicy stacyj p. Schreder w Krakowie, Wierzbicki i Kędzierski we Lwowie ułatwiali najuprzejmiéj ten przewóz.

Burmistrz miasta Stanisławowa Dr. Kamiński usiłował po rozpuszczeniu łososiąt w Bystrzycy wyjednać dla ich ochrony czasowy zakaz łowienia ryb w téj rzece, chociaż bez skutku.

C. k. starostwo w Wadowicach zakazało tego roku połowu świnek podczas tarła w drugiéj połowie kwietnia, wskutek czego ryba ta wytarła się, a teraz jéj narybek roi się we Wiśle; podobnież i inne c. k. starostwa wzbraniały szkodliwych sposobów połowu ryb, bliższe jednak szczegóły tego nie doszły do wiadomości towarzystwa.

Prasa ogłaszała doniesienia towarzystwa rybackiego, zwłaszcza „Czas“, „Rolnik“, „Gazeta narodowa“, „Przyrodnik“, niemieckie gazety rybackie. Nadto „Rolnik“ we Lwowie i „Gazeta rolnicza“ w Warszawie ofiarowały nam odbitki z naszego sprawozdania, a redaktor gazety rybackiéj w Wiedniu pan Nowotny kilkaset odbitek tego sprawozdania w języku niemieckim.

Wydział krajowy polecił wydziałom rad powiatowych, Namiestnictwo starostwom, dyrekcya domen i lasów zarządom podać z ich okręgów wiadomość o wodach i rybach.

Subwencye i datki.

Towarzystwo gospodarskie we Lwowie pragnąc poprzeć podjętą u nas sprawę rybacką, uzyskało na ten cel od Wydziału krajowego kwotę 100 złr., a gdy się zawiązało towarzystwo rybackie, przekazało temuż pozostałe jeszcze 70 złr. z warunkiem zużytkowania takowych na korzyść oddziałów towarzystwa rybackiego ustanowionych we wschodnich powiatach kraju, co się téż stało.

Hrabia Badeni, profesor Dr. Madurowicz i obywatel Kleszczyński złożyli składkę po 10 złr. zamiast po 2 złr., a p. St. Kluczycki ofiarował 40 złr. na przewóz węgorząt i wydanie tablicy o rybach, Dr. J. Warszauer ofiarował 9 marek na wylęgarnię.

Dyrekcya lasów i domen w Bolechowie udzieliła 150 złr., z zastrzeżeniem obrócenia tych pieniędzy na ikrę dla oddziałów towarzystwa rybackiego w obrębie dóbr skarbowych w Galicyi, jak się téż stało.

Rada administracyjna fundacyi hr. Skarbka udzieliła na prośbę Towarzystwa ryb. tegoż Oddziałowi w Kołomyi 50 złr. na zarybienie Czeremoszu pstrągami.

Prośby o subwencyę na badania wód i ryb Wydział krajowy z braku funduszu nie uwzględnił. Podobnież odmówiło Ministeryum rolnictwa subwencyi na cele rybactwa i zwiedzenie wystawy w Berlinie nie tylko nam, lecz także Towarzystwu rolniczemu w Krakowie i gospodarskiemu we Lwowie, gdy się o nię dla nas starały.

Za staraniem Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie udzielił Wydział krajowy kwotę 50 złr. na zwiedzenie wystawy rybackiéj w Berlinie, z warunkiem złożenia z niéj sprawozdania, ale nie korzystano z téj subwencyi i zwrócono ją.

Prośba Tow. ryb. o subwencyę, wniesiona do Rady państwa na ręce Dra Jul. Czerkawskiego, pozostała bez odpowiedzi; prywatnie tylko dowiedzieliśmy się, że została przesłaną komisyi kultury krajowéj we Lwowie.

Prośba do Sejmu, podana na ręce posła Dra Zatorskiego, odniosła pożądany skutek, bo referent komisyi budżetowéj prezydent miasta Krakowa Dr. Mik. Zyblikiewicz wywalczył dla nas subwencyi po 600 złr. na lat trzy. Za to poparcie Towarzystwa złożyłem Dwi Zyblikiewiczowi na uczcie danéj przez obywateli krakowskich na jego cześć dnia 25 Września b. r. podziękowanie i życzyłem, aby żył długo i zdrów jak ryba.

Co do użycia téj subwencyi, zapytało Towarzystwo Oddziały o zdanie, ale tylko Oddział brzeżański zażądał węgorzy, mikuliniecki narybku i zapomogi na badanie wód i ryb, jasielski ikry i zapomogi, zaś nowotarski proponował zakupno ikry i rozsyłkę ryb dla właściwych Oddziałów. Oddział bolechowski oznajmił, że nie chce korzystać z subwencyi, bo bez ustawy rybackiéj nie warto nic robić dla rybactwa. Inne Oddziały nie odpowiedziały.

Organ towarzystwa.

Towarzystwo nie wydając własnego pisma rybackiego, posiłkuje się prasą, „Przyrodnikiem“, „Łowcem“, „Rolnikiem“, ale doświadczenie nauczyło, że takie pismo jest nieodzownie potrzebne, ażeby utrzymać spójnię między oddziałami i członkami towarzystwa rybackiego.

Wystawa rybacka w Berlinie.

Tego roku odbyła się wspaniała międzynarodowa wystawa rybacka w Berlinie. Komitet wystawy zaprosił nasze towarzystwo do wzięcia w niéj udziału, ale nie mogliśmy tego ostatecznie z braku funduszu uczynić. Wprawdzie Wydział krajowy za staraniem towarzystwa gospodarskiego we Lwowie udzielił na ten cel 50 złr., z warunkiem złożenia z wystawy sprawozdania, ale nie korzystano z téj zbyt małéj subwencyi. Przysposobienie na tę wystawę ciekawszych ryb oraz mapy z siatką wód Galicyi, którą mozolnie wykonał Dr. R. Wodyński, było bez skutku. Z Galicyi wystawił tylko p. Gasch z Kaniowa karpie swego chowu i otrzymał za nie złoty medal.

Inwentarz.

Inwentarz nasz jeszcze ubogi, bo mamy tylko 5 wylęgarń i 10 naczyń przewozowych, prócz tego kilka książek rybackich i map.

Dochód i rozchód.

Dochódu miało towarzystwo	1981 złr. 21 ct.
Rozchód	1218 „ 82 „
Pozostałość	762 złr. 39 ct.

Z czego 300 złr. od członków dożywotnich w myśl §. 5 statutu złożone są w kasie oszczędności jako kapitał żelazny, zaś 442 złr. 39 ct. przeznaczone są na pokrycie wydatków do końca 1880.

Posiedzenia wydziału.

Stosownie do §. 16go statutu, wydział odbywał co kwartał swe posiedzenia, w roku 1879 trzy, a 1880 sześć i załatwiał na nich sprawy towarzystwa, jakoto przyjmował członków, ustanawiał oddziały, uchwalał wydatki. Na posiedzeniu d. 7go grudnia z. r. wydział uchwalił większością głosów nie zwoływać z końcem roku 1879 walnego zgromadzenia dla zamknięcia roku, ale z końcem czerwca 1880 roku. Gdy członek wydziału i zarazem sekretarz p. Mrazek ustąpił z wydziału dla braku czasu, uprosił wydział Dr. R. Wodyńskiego, aby prowadził zastępczo sekretaryat, czego się téż podjął. Na posiedzeniu d. 21go sierpnia uchwalili członkowie wydziału złożyć mandaty celem wyboru nowego wydziału.

Złożenie mandatu.

Oto krótki obraz stanu towarzystwa rybackiego i działalności wydziału. Wydział tuszy, że spełnił według możności zadanie poruczone mu przez pierwsze walne zgromadzenie, albowiem zorganizował towarzystwo odpowiednio tegoż celowi i nadał mu rozgłosu w kraju i za granicą, zjednał mu dobrodziejów i wyjednał subwencyę, rozbudził zajęcie dla sprawy rybackiéj u góry i dołu, słowem utorował towarzystwu drogę do dalszego działania dla dobra kraju. Dokonawszy tego i zbiedziwszy się żmudną pracą, składa z powodu zmienionych okoliczności mandaty w ręce walnego zgromadzenia i prosi o przeprowadzenie nowych wyborów, odpowiednich teraźniejszym potrzebom towarzystwa, oraz zatwierdzenie rachunków przejrzanych przez p. Wenzla i Slęka.

Ustępując ośmiela się jeszcze przekazać swemu następcy program dalszych czynności towarzystwa zgodny z dotychczasowém naszem działaniem i z rzeczywistemi potrzebami rybactwa i życzy mu: „Szczęść Boże!“

STATUT
KRAJOWEGO TOWARZYSTWA RYBACKIEGO
W KRAKOWIE

uchwalony na zebraniu Członków d. 13 lipca 1879.

Cel.
§. 1.

Celem Towarzystwa jest przyczyniać się do popierania, podnoszenia i ochrony rybactwa w kraju.

W szczególności Towarzystwo będzie łączyło swe czynności z odnośném działaniem władz i właścicieli wód, zarybiało wody krajowe bałtyckie i czarnomorskie, pobudzało do tego drugich, podejmowało wszelkie usiłowania, które mogą potrzebom rybactwa krajowego pomódz, dochody z niego zapewnić albo pomnożyć, oraz rybę tanim pokarmem mięsnym uczynić.

Siedziba.
§. 2.

Siedzibą Towarzystwa jest Kraków. Towarzystwo używa pieczęci z napisem: „Krajowe Towarzystwo rybackie w Krakowie".

Skład.
§. 3.

Towarzystwo składa się z członków honorowych, dożywotnich i zwyczajnych, tudzież Protektora.

Na Protektora zaprasza Walne Zgromadzenie osobistość, która zajmuje wysokie i wpływowe stanowisko.

Członków honorowych mianuje dożywotnio zgromadzenie walne z pośród osób w kraju lub za granicą, które położyły szczególne zasługi na polu rybactwa, lub w popieraniu celów Towarzystwa.

Członkami dożywotnimi są ci, którzy jednorazowo zapłacą najmniej 50 złr. w. a.

Członkiem zwyczajnym może zostać każda osoba płci obojga, która roczną wkładkę w wysokości 2 złr. uiszczać będzie. Także korporacye, Towarzystwa i Zakłady mogą przystąpić w tym charakterze do Towarzystwa i zastąpić się jednym z swych Członków.

Członkowie dożywotni i zwyczajni przystępują do Towarzystwa przez zgłoszenie się do Wydziału bądź ustnie, bądź pisemnie.

O przyjęciu Członka rozstrzyga Wydział i może takowego odmówić bez podawania powodów.

§. 4.

Dla ułatwienia zadania swego, ustanawia Towarzystwo dla różnych rzek kraju, stósownie do uznanej potrzeby: *a*) Delegatów, *b*) Komisye wykonawcze, c) Oddziały Towarzystwa.

Fundusze.

§. 5.

Fundusz Towarzystwa dzieli się na żelazny i obrotowy.

a) Żelazny fundusz zbiera się z kwot złożonych przez Członków dożywotnich i ma być nietknięty. Tylko w razie nadzwyczajnéj potrzeby i to za uchwałą Zgromadzenia walnego może on być naruszonym, z tém jednak zastrzeżeniem, iż zaraz z dochodów najbliższego roku jednego lub dwu przywrócony ma być do pierwotnéj wysokości. Odsetki od niego mają iść do funduszu obrotowego.

b) Obrotowy fundusz zbiera się: *a*) z odsetek funduszu żelaznego, *b*) z rocznych wkładek Członków zwyczajnych, *c*) z datków dobrowolnych lub subwencyj, dochodów Towarzystwa wpływających z innych źródeł dozwolonych, jako to: odczytów, wystaw, zabaw, itp. Użyty ma być wyłącznie na cele rybactwa krajowego.

Prawa i obowiązki Członków.

§. 6.

Każdy Członek ma prawo głosu, wyboru i wybieralności, stawiania wniosków odnoszących się do celów Towarzystwa, wolnego wstępu na wystawy i zebrania towarzyskie, korzystania ze zbiorów Towarzystwa, żądania od Wydziału objaśnień w sprawach rybactwa, otrzymywania pisma rybackiego, gdyby Towarzystwo takowe wydawało. Nadto Członkowie honorowi nie opłacają żadnéj wkładki.

§. 7.

Wszyscy Członkowie winni według swéj możności przyczyniać się do osiągnięcia celów Towarzystwa.

Każdy Członek dożywotni, przystępując kiedykolwiek do Towarzystwa, ma złożyć ryczałtową sumę najmniej 50 złr. na bezpowrotny fundusz żelazny tegoż Towarzystwa.

Każdy Członek zwyczajny ma składać lub opłatnie przesyłać do kasy Towarzystwa za każdy rok słoneczny w pierwszym tegoż kwartale kwotę 2 złr. w. a. Przystępując w ciągu roku do Towarzystwa, płaci całą wkładkę za ten rok.

§. 8.

Członek zwyczajny, który mimo wezwania nie zapłaci swéj wkładki przez rok jeden, przestaje być Członkiem Towarzystwa. Może atoli znowu do niego przystąpić, jeżeli uiści całą wkładkę za czas ubiegły.

O wykluczeniu Członka z Towarzystwa, stanowi Wydział. Wolno jednak Członkowi wykluczonemu odwołać się do Zgromadzenia walnego.

Członek występujący lub wykluczony, traci wszelkie prawo do majątku Towarzystwa; nie zwraca mu się też uiszczonéj wkładki.

Zarząd Towarzystwa i jego kierownictwo.

§. 9.

Zarząd Towarzystwa należy do Wydziału, względnie do Prezesa lub jego Zastępcy, zaś naczelny kierunek i kontrola do Zgromadzenia walnego.

Zgromadzenie walne.

§. 10.

W szczególności należą do zakresu działania Zgromadzenia walnego następujące sprawy:

a) Wybór Prezesa, Wiceprezesa i Członków Wydziału.

b) Zaproszenie Protektora i mianowanie Członków honorowych na przedstawienie Wydziału.

c) Ustanowienie osobnych Oddziałów Towarzystwa i określenie ich stosunku do niego.

d) Zbadanie dorocznego sprawozdania Wydziału o stanie Towarzystwa i czynnościach Wydziału.

e) Zbadanie i zatwierdzanie rachunków corocznie przez Wydział składanych i uchwalenie budżetu na rok następny.

f) Zezwolenie na naruszenie funduszu żelaznego, pod warunkiem § 5 określonym.

g) Uchwalanie wszelkich wniosków Wydziału i Członków, tudzież regulaminu obrad i czynności Zgromadzenia walnego, niemniéj regulaminu wystaw na przedstawienie Wydziału.

h) Uchwalenie wydawania peryodycznego pisma poświęconego sprawom rybactwa krajowego, oraz założenia zbiorów z rybactwem związek mających.

i) Uchwalenie zmian statutu, oraz rozwiązania Towarzystwa.

§. 11.

Zgromadzenia walne są zwyczajne i nadzwyczajne. Zwołuje je Prezes lub Wiceprezes Towarzystwa.

Zwyczajne mają się odbywać w Krakowie zawsze w pierwszą niedzielę października każdego roku; zaś nadzwyczajne w Krakowie, lub w innych miejscowościach raz lub kilka razy do roku, stósownie do zachodzącéj potrzeby, a to bądź z własnéj inicyatywy Prezesa lub Wiceprezesa, bądź też na żądanie pisemne 5 Członków Wydziału lub 10 Członków poza Wydziałem, najdłużéj w 14 dni po wręczeniu żądania.

§. 12.

Uchwały na Zgromadzeniu walném, wymagają obecności przynajmniéj 20 Członków i zapadają prostą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

Tylko do uchwalenia rozwiązania Towarzystwa potrzebną jest obecność dwóch trzecich wszystkich Członków.

Gdyby Członkowie nie zebrali się w ilości powyżéj oznaczonéj, wtedy odroczy się Zgromadzenie walne do następnéj niedzieli, a jego uchwały prostą większością głosów zapadłe, będą miały moc obowiązującą bez względu na ilość obecnych Członków.

Wydział.

§. 13.

Wydział składa się z Prezesa, Wiceprezesa i 6 Członków wydziałowych, wybieranych przez Zgromadzenie walne (§. 10 *a*) na lat trzy.

Z pomiędzy Członków wydziałowych wybiera Wydział Sekretarza, Skarbnika i Konserwatora zbiorów.

Co roku występuje dwóch Członków wydziałowych, w miejsce których Zgromadzenie walne przeprowadza nowe wybory. W pierwszych dwóch latach los oznaczy Członków, którzy mają wystąpić. Członkowie występujący mogą być na nowo wybrani.

Urzędy Członków Wydziału są bezpłatne.

§. 14.

Do zakresu działania Wydziału należy w szczególności:

a) Przyjmowanie Członków zwyczajnych i dożywotnich (§. 3), oraz przedstawienie Członków honorowych i Protektora (§. 10 *b*).

b) Zawiadywanie majątkiem i zbiorami Towarzystwa.

c) Wykonywanie uchwał Zgromadzeń walnych (§. 10).

d) Przygotowywanie spraw, których załatwienie należy do Zgromadzenia walnego (§. 10), w szczególności wypracowanie sprawozdania dorocznego, zamknięcie rachunków, ułożenie budżetu (§. 10 *d*, *e*).

e) Załatwianie wszelkich spraw niezastrzeżonych Zgromadzeniu walnemu.

f) Wybór i mianowanie Delegatów, Komisyj wykonawczych (§. 4, 16, 17) i Ankiet, niemniéj przedstawienia dotyczące Oddziałów Towarzystwa (§. 10 *c*, 18).

g) Uchwalenie regulaminu obrad Wydziału.

h) Utrzymywanie stosunków z Towarzystwami rybackiemi za granicą, tudzież z Towarzystwami gospodarczemi i innemi w kraju, które mogą ułatwić Towarzystwu spełnienie zadań na niém ciążących.

i) Zakładanie zbiorów z rybactwem związek mających (§. 10 *h*).

k) Wydawanie pisma rybackiego, skoro uchwaloném zostanie (§. 10 *h*).

l) Udzielanie na żądanie Członkom Towarzystwa wyjaśnień w sprawach rybactwa (§. 6).

§. 15.

Posiedzenia Wydziału są zwyczajne i nadzwyczajne. Pierwsze odbywają się co kwartał każdéj pierwszéj niedzieli, zaś nadzwyczajne ile razy Prezes lub Wiceprezes uzna tego potrzebę.

Do powzięcia prawomocnych uchwał Wydziału potrzebną jest oprócz Przewodniczącego obecność 4 Członków. Uchwały zapadają prostą większością głosów, a w razie równości takowych rozstrzyga głos Przewodniczącego.

Delegaci i Komisye wykonawcze.

§. 16.

Delegaci spełniają czynności poruczone im przez Wydział, który ich mianuje (§. 14 *f*).

§. 17.

Komisye wykonawcze składają się z 3 Członków, mianowanych przez Wydział (§. 14 *f*). Są one organami wykonawczemi Wydziału do poszczególnych gałęzi rybactwa krajowego lub zbadania pewnych zagadnień rybactwa w teoryi i praktyce. Mają prawo na swe posiedzenia zapraszać znawców z głosem doradczym, choćby takowi nie byli Członkami Towarzystwa rybackiego, a powinny zapraszać Członków Towarzystw gospodarczych, będących zarazem Członkami Towarzystwa rybackiego. Ustanowiony przez Wydział Przewodniczący, reprezentuje Komisyą wobec Wydziału.

Oddziały Towarzystwa.

§. 18.

Oddziały Towarzystwa zawiązują się na podstawie niniejszego statutu (§. 4, 10), z Reprezentacyą od Zarządu głównego niezależną. Stosunek Oddziałów do Towarzystwa, uchwala Zgromadzenie walne na przedstawienie Wydziału (§. 14 *f*), który o tém zawiadamia właściwe Władze.

Załatwianie sporów.

§. 19.

Wszelkie spory w sprawach Towarzystwa wynikające między jego Członkami albo między Członkami a Zarządem, rozstrzyga jedynie sąd polubowny, wybrany przez strony spór wiodące z pośród Członków Towarzystwa. Każda strona wybiera dwóch arbitrów, którzy wybierają superarbitra. Strona zapozywająca zawiadomi stronę zapozwaną o wyborze dwóch sędziów polubownych, a ta ma w ciągu dni 14 zawiadomić o wyborze swoich dwóch sędziów. W razie przeciwnym strona zapozywająca mianuje sama cztérech sędziów.

Reprezentacya Towarzystwa.

§. 20.

Prezes lub w zastępstwie tegoż Wiceprezes reprezentuje Towarzystwo na zewnątrz wobec Władz rządowych i krajowych.

Wszelkie pisma wychodzące od Towarzystwa oraz obowiązujące dokumenta podpisuje Prezes lub Wiceprezes i Sekretarz Towarzystwa.

Rozwiązanie Towarzystwa.

§. 21.

Rozwiązanie Towarzystwa następuje w skutek uchwały Zgromadzenia walnego albo téż z rozporządzenia Władz.

W razie rozwiązania Towarzystwa przekaże Zgromadzenie walne majątek Towarzystwa innym rybackim Towarzystwom w kraju, albo téż Towarzystwom mającym pokrewne cele.

Statut ten zatwierdziło Wys. c. k. Namiestnictwo rozporządzeniem z dnia 2 sierpnia 1879 r. L. 38.265.

REGULAMIN OBRAD

WALNEGO ZGROMADZENIA TOWARZYSTWA RYBACKIEGO W KRAKOWIE

uchwalony

na Walném Zgromadzeniu dnia 24 sierpnia 1879.

§. 1.

Zwyczajne Walne Zgromadzenia Towarzystwa Rybackiego mają się odbywać w Krakowie w 1szą niedzielę października każdego roku (§. 11 statutu).

§. 2.

Zgromadzenia Walne tylko przez prezesa zwoływane i pod jego przewodnictwem odbywać się mogą.

W razie nieobecności lub przeszkody prezesa zastępuje go jego zastępca, tego zaś najstarszy wiekiem z obecnych członków.

§. 3.

Stósownie do zachodzącéj potrzeby z własnéj inicyatywy lub na żądanie 5 członków wydziału lub 10 członków po za wydziałem zwołuje prezes lub jego zastępca zgromadzenie walne nadzwyczajne (§. 11 statutu).

§. 4.

Prezes zaprasza na każde Zgromadzenie członków okólnikiem w gazetach krajowych, a przynajmniéj w dziennikach w Krakowie wychodzących na 8 dni przed Zgromadzeniem.

§. 5.

W okólniku zwołującym Zgromadzenie walne winien być porządek dzienny zamieszczony.

§. 6.

Do otwarcia posiedzenia lub głosowania obecność przynajmniej 20 członków jest konieczną (§. 12 statutu).

§. 7.

Posiedzenie zaczyna się od czytania protokółu poprzedniego posiedzenia. O zakwestyonowanych ustępach protokółu zgromadzenie decyduje i sprostowanie lub pozostawienie redakcyi orzeka.

§. 8.

Następne z kolei miejsce zajmują interpelacye do prezesa, tudzież odpowiedzi na nie. Odpowiedź może być przedmiotem natychmiastowych rozpraw, jeżeli Zgromadzenie to orzecze większością głosów na wniosek interpelanta lub innego członka. Orzeczenie to zapada bez poprzedniéj dyskusyi.

W toku rozpraw nad odpowiedzią na interpelacyę nie można stawiać żadnego wniosku, lecz wolno każdemu członkowi w przedmiocie interpelacyi lub odpowiedzi wnieść następnie wniosek samoistny, z którym postąpić należy według regulaminu.

§. 9.

Następnie czytane być mają wnioski bądź od organów wykonawczych, bądź też od członków pochodzące.

§. 10.

Każdy wniosek samoistny złożony być winien na piśmie i ma być tak wyrażony, w jakiém brzmieniu życzy sobie wnioskujący, aby był w uchwałę zamieniony.

Do wniosku dołączone być mogą motywa.

Wnioski najmniéj na miesiąc przed Zgromadzeniem walném wydziałowi złożone, umieszczone być muszą na porządku dziennym Zgromadzenia walnego.

Wnioski zaś później lub na Zgromadzeniu uczynione, muszą znaleść poparcie 10 członków, aby natychmiast zostały wzięte pod obrady, jako wnioski nagłe. Wnioski tego rodzaju, których nagłosci nie uznano, przyjdą na porządek dzienny najbliższego Zgromadzenia walnego.

§. 11.

Po załatwieniu lub w braku powyższych czynności, Zgromadzenie przystępuje do porządku dziennego.

§. 12.

Po przystąpieniu do obrady, pierwszy głos zabiera sprawozdawca, on odczytuje, albo też ustnie rozwija myśl powierzonego mu sprawozdania. Jeżeli była jaka mniejszość, która odmienny wygotowała projekt, sprawozdawca mniejszości ma głos drugi, poczém przewodniczący otwiera rozprawę ogólną.

§. 13.

Rozprawa ogólna ogranicza się do trzech kwestyj, a mianowicie: czy od przedmiotu obrad Zgromadzenie ma przejść do porządku dziennego, albo czy przed-

miot ma być jakiéj ustanowić się mającéj komisyi zwrócony, albo téż czy ma być odroczony.

§. 14.

Po rozprawie ogólnéj, następuje szczegółowa.

Jeżeli projekt składa się z kilku ustępów, nad każdym osobno obradować i głosować należy.

Poprawki i dodatki do wniosku, winny być na piśmie podawane, nie będą ednak dopuszczone do rozpraw, jeżeli nie znajdą u 10 członków poparcia.

Przy głosowaniu poprawce służy pierwszeństwo przed wnioskiem głównym, gdy zaś poprawek jest kilka, te które od wniosku głównego więcéj odstępują, pierwej poddane być mają głosowaniu.

Po zamknięciu rozpraw przewodniczący oznajmi, w jakim porządku zamierza poddać głosowaniu poprawki i wnioski.

Co do tego formalnego porządku poddawania wniosków pod głosowanie, każdy z obecnych członków może postawić poprawki, które przewodniczący jeżeli są dostatecznie poparte, poddaje głosowaniu i w razie przyjęcia do nich się stosuje.

§. 15.

Nikt głosu zabierać nie powinien, dopóki go od przewodniczącego nie otrzyma.

W jednéj i téj saméj kwestyi, więcéj jak dwa razy żaden mowca głosu zabierać nie może.

Przewodniczący rozdaje głosy w tym samym porządku, w jakim ich żądano, przestrzega jednak, aby głosy sobie przeciwne naprzemian zabierano, dla tego téż mowca zgłaszając się do głosu, oświadczyć winien, czyli za, lub przeciw wnioskowi mówić zamierza.

§. 16.

Zamknięcie rozpraw każdéj chwili żądane i bez dyskusyi uchwalone być może. Zapisani jeszcze do głosu, wybiorą w takim razie mowców generalnych, zwolennicy wniosku jednego, a przeciwnicy drugiego.

Sprawozdawca ma zawsze ostatni głos.

§. 17.

Przewodniczący chcąc uczestniczyć w rozprawach, opuści swoje miejsce i ustąpi go zastępcy.

§. 18.

Przewodniczący upomni każdego wykraczającego na posiedzeniu przeciw regulaminowi.

Mowcę odstępującego od przedmiotu, wezwie przewodniczący „do rzeczy“, po dwukrotném bezskuteczném wezwaniu, odbierze mu głos.

Mowcę, który ubliży przyzwoitości lub osobistosciom, wezwie przewodniczący do porządku.

Wezwany „do porządku“, traci głos, który jednak dla wytłómaczenia się, danym mu być winien.

§. 19.

Jeżeli przewodniczący porządku przywrócić nie może, winien posiedzenie zawiesić lub zamknąć.

§. 20.

Zgromadzenie uchwala prostą większością głosów obecnych członków.

Głosują przez powstanie lub podniesienie rąk, albo też imiennie, jeżeli 10 członków tego zażąda. Przy imiennem głosowaniu głosuje bez wywodów wyrazami „za“, lub „przeciw“.

Wybory zawsze odbywają się kartkami.

§. 21.

Na żądanie poparte przez 10 członków, tak głosowanie nad podaném pytaniem, jak i wybory na 10 minut wstrzymane być muszą.

§. 22.

Do obliczenia głosów kartkami oddanych, wyznacza przewodniczący komisyę z trzech przynajmniéj członków złożoną.

§. 23.

Każdy członek obecny ma głos stanowczy, prócz tego może głosować w zastępstwie za jednego członka zamiejscowego, jeżeli przed głosowaniem złoży pisemne jego pełnomocnictwo.

Przewodniczący nie głosuje, lecz rozstrzyga równość głosów (§. 12 statutu).

§. 24.

Celem załatwienia czynności w §. 10 statutu Zgromadzeniu walnemu zastrzeżonych, zgromadzenie może wyznaczyć z łona swego osobne komisye.

§. 25.

Sekretarz prowadzi protokół obrad.

W protokóle obrad liczba członkow obecnych i treść zapadłych uchwał ma być zamieszczoną. Na żądanie głosujących, zdania uchwale przeciwne zapisane będą.

Oprócz tego protokół zawierać ma krótki obraz całego posiedzenia.

Wnioski i uchwały podać należy ile można w dosłownem brzmieniu.

REGULAMIN OBRAD
WYDZIAŁU TOWARZYSTWA RYBACKIEGO W KRAKOWIE
uchwalony na posiedzeniu Wydziału d. 26 sierpnia 1879 r.

§. 1.

Zwyczajne posiedzenia Wydziału odbywają się co kwartał każdéj pierwszej niedzieli.

Nadzwyczajne zaś odbywać się będą według potrzeby, ile razy Prezes lub Wice-prezes z własnéj inicyatywy, lub też na żądanie 3ch członków Wydziału je zwoła.

§. 2.

Na każde posiedzenie zaprasza Prezes członków okólnikiem, w którym winien być zamieszczony porządek dzienny.

§. 3.

Prezes ma prawo zaprosić na posiedzenie z po za grona członków Wydziału lub Towarzystwa znawców, którzy mieć mają głos doradczy.

§. 4.

Do wydania ważnéj uchwały, potrzebną jest prócz przewodniczącego, obecność 4ch członków.

Uchwały zapadają prostą większością głosów. — Przewodniczący rozstrzyga równość głosów.

§. 5.

Porządek obrad w Wydziale zostawia się taktowi członków, w braku porozumienia jednak, przewodniczący każe przestrzegać przepisy regulaminu dla obrad walnego zgromadzenia.

§. 6.

Każdy członek obowiązany jest uczęszczać pilnie na posiedzenia Wydziału, i z przedmiotów do załatwienia mu przydzielonych, zdać sprawę na najbliższém posiedzeniu.

§. 7.

W razie ustąpienia którego z członków Wydziału z jakiejkolwiekbądź przyczyny, przewodniczący zaprosi tymczasowo do Wydziału tego, który po ustępującym przy wyborach miał najwięcéj głosów i przedstawi potrzebę uzupełniającego wyboru na najbliższém zgromadzeniu walném.

STATUT ODDZIAŁÓW

KRAJOWEGO TOWARZYSTWA RYBACKIEGO

W KRAKOWIE

uchwalony na walnem zgromadzeniu tegoż towarzystwa w Krakowie d. 24 sierpnia 1879 r., na podstawie statutu kraj. tow. ryb., zatwierdzonego rozporządzeniem Wys. c. k. Namiestnictwa z d. 2 sierpnia 1879 r. l. 38.265.

§. 1.

Na pisemne żądanie przynajmniéj 10 członków krajowego towarzystwa rybackiego, może walne zgromadzenie ustanowić oddział tego towarzystwa.

Siedziba.

§. 2.

Siedzibę i granicę okręgu oddziału oznacza wydział krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie.

Oddział towarzystwa używa pieczęci z napisem: „Oddział krajowego towarzystwa rybackiego w . . . . . .

Cel.

§. 3.

Celem oddziału towarzystwa, jest przyczyniać się do popierania, podnoszenia i ochrony rybactwa w kraju, a w szczególności w okręgu działania oddziału, o ile możności w porozumieniu z wydziałem krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie. Sprawozdania z czynności oddziałów ogłaszane będą w pismach krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie.

Skład.

§. 4.

Oddział towarzystwa składa się: *a*) z członków krajowego towarzystwa rybackiego w oddział wpisanych, dożywotnich i zwyczajnych; *b*) z osób przez zarząd oddziałowy na członków towarzystwa przedstawionych, którym wydział krajowego towarzystwa rybackiego przyjęcia nie odmówi, jeżeli odpowiadają warunkom niżej wymienionym.

Członkami dożywotnimi mogą być ci, którzy jednorazowo zapłacą najmniej 50 złr. w. a.

Członkiem zwyczajnym może zostać każda osoba płci obojga, która rocznie wkładkę w wysokości 2 złr. uiszczać będzie. Także korporacye, towarzystwa i zakłady mogą przystąpić w tym charakterze do oddziału towarzystwa i zastąpić się jednym z swych członków.

Członkowie dożywotni i zwyczajni przystępują do oddziału towarzystwa przez zgłoszenie się do zarządu oddziału bądź ustnie, bądź pisemnie, zarząd zaś oddziału przedstawia zgłaszających się na członków wydziałowi krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie, który o przyjęciu członka rozstrzyga i takowego odmówić może bez podawania powodów.

§. 5.

Dla ułatwienia zadania swego ustanawia oddział towarzystwa stósownie do uznanej potrzeby: *a*) Delegatów, *b*) Komisye wykonawcze.

Fundusze.

§. 6.

Fundusz oddziału towarzystwa dzieli się na żelazny i obrotowy.

a) Żelazny fundusz zbiera się z kwot złożonych przez członków dożywotnich z których $^1/_3$ część oddaje się towarzystwu krajowemu rybackiemu w Krakowie, a $^2/_3$ pozostają własnością oddziału. Fundusz żelazny ma być nietknięty. Tylko w razie nadzwyczajnej potrzeby i to za uchwałą zgromadzenia walnego może on być naruszonym, z tém jednak zastrzeżeniem, iż zaraz z dochodów najbliższego roku jednego lub dwu przywrócony ma być do pierwotnéj wysokości. Odsetki od niego mają iść do funduszu obrotowego.

b) Obrotowy fundusz zbiera się: *a*) z odsetek funduszu żelaznego, *b*) z $^2/_3$ rocznych wkładek członków zwyczajnych oddziału, *c*) z datków dobrowol-

nych lub subwencyj, o ile takowe nie są przeznaczone na ogólne cele towarzystwa, *d*) z dochodów oddziałów towarzystwa wpływających z innych źródeł dozwolonych, jako to: z urządzanych przez oddział towarzystwa odczytów, wystaw, zabaw, itp., *e*) z zasiłków udzielanych przez krajowe towarzystwo rybackie w Krakowie. Fundusz obrotowy użyty ma być wyłącznie na cele rybactwa krajowego.

Na zawiązanie oddziału towarzystwa udzieli krajowe towarzystwo rybackie w Krakowie odpowiedni fundusz, nieprzenoszący jednak w żadnym wypadku $^2/_3$ części jednoroczněj wkładki tych zwyczajnych członków, którzy w myśl § 1 niniejszego statutu założenia oddziału towarzystwa zażądali.

Prawa i obowiązki członków.

§. 7.

Każdy członek ma prawo głosu na zgromadzeniach oddziałów, wyboru i wybieralności do zarządu oddziału oraz stawiania wniosków odnoszących się do celów towarzystwa, które to wnioski do zarządu oddziału podawane być winny. Każdy członek ma również prawo wolnego wstępu na wystawy i zebrania towarzyskie, korzystania ze zbiorów towarzystwa, żądania od zarządu oddziału objaśnień w sprawach rybactwa, otrzymywania pisma rybackiego, gdyby towarzystwo takowe wydawało.

§. 8.

Wszyscy członkowie winni według swéj możności przyczyniać się do osiągnięcia celów towarzystwa.

Każdy członek dożywotni, przystępując kiedykolwiek do oddziału towarzystwa, ma złożyć ryczałtową sumę najmniej 50 złr. na bezpowrotny fundusz żelazny towarzystwa i oddziału towarzystwa.

Każdy członek zwyczajny ma składać lub opłatnie przesyłać do kasy oddziału towarzystwa za każdy rok słoneczny w pierwszym tegoż kwartale kwotę 2 złr. w. a. Przystępując w ciągu roku do Towarzystwa, płaci całą wkładkę za ten rok.

§. 9.

Członek zwyczajny, który mimo wezwania nie zapłaci swéj wkładki przez rok jeden, przestaje być członkiem towarzystwa. Może atoli znowu do niego przystąpić, jeżeli uiści całą wkładkę za czas ubiegły.

O wykluczeniu członka z towarzystwa, stanowi wydział krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie na przedstawienie zarządu oddziału. Wolno jednak członkowi wykluczonemu odwołać się do zgromadzenia walnego krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie.

Członek występujący lub wykluczony, traci wszelkie prawo do majątku towarzystwa; nie zwraca mu się téż uisczonéj wkładki.

Zarząd Oddziału towarzystwa i jego kierownictwo.

§. 10.

Sprawy oddziałowe towarzystwa załatwiane będą przez walne zgromadzenie członków i zarząd oddziałowy.

Zgromadzenie walne.

§. 11.

W szczególności należą do zakresu działania zgromadzenia walnego oddziałowego następujące sprawy:

a) Wybór przewodniczącego, jego zastępcy i członków zarządu.

b) Zbadanie dorocznego sprawozdania zarządu oddziału o stanie tegoż i czynnościach zarządu w roku ubiegłym.

c) Obrady nad sprawami udzielonemi do zaopiniowania oddziałom przez wydział krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie.

d) Zbadanie i zatwierdzanie rachunków corocznie przez zarząd oddziału składanych i uchwalenie budżetu na rok następny.

e) Zezwolenie na naruszenie funduszu żelaznego, pod warunkiem § 6 określonym.

f) Uchwalanie wszelkich wniosków przez zarząd oddziału przedstawionych, niemniéj wniosków za nagłe uznanych, tudzież regulaminu obrad i czynności zgromadzenia walnego.

g) Uchwalenie założenia zbiorów z rybactwem związek mających.

h) Uchwalenie projektów do zmiany statutu oddziałowego. Uchwalone zmiany ulegają potwierdzeniu zgromadzenia walnego krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie i mają być w tym celu przedłożone wydziałowi krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie przynajmniéj na 4 tygodnie przed zwyczajném walném zgromadzeniem tegoż towarzystwa.

i) Rozwiązanie oddziału.

§. 12.

Zgromadzenia walne oddziałowe są zwyczajne i nadzwyczajne. Zwołuje je przewodniczący lub jego zastępca. O każdém zgromadzeniu walném oddziałowém zawiadomić ma zawczasu przewodniczący oddziału wydział krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie, który ma prawo posyłania nań swego delegata z prawami przysługującemi wszystkim członkom zwyczajnym.

Zgromadzenia zwyczajne mają się odbywać co rok w siedzibie zarządu lub téż w innych sąsiednich miejscowościach, w czasie uznanym przez zarząd Oddziału za właściwy, zaś nadzwyczajne stósownie do zachodzącéj potrzeby, a to bądź z własnéj inicyatywy przewodniczącego lub jego zastępcy, bądź też na żądanie pisemne 4ch członków zarządu lub 8miu członków zwyczajnych, najdłużéj w 14 dni po wręczeniu żądania.

§. 13.

Uchwały na Zgromadzeniu walném, wymagają obecności przynajmniéj 10ciu członków i zapadają prostą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Tylko do uchwalenia rozwiązania oddziału towarzystwa potrzebną jest obecność dwóch trzecich wszystkich członków oddziału.

Gdyby członkowie nie zebrali się w ilości powyżéj oznaczonéj, wtedy odroczy się zgromadzenie walne do następnéj niedzieli, a jego uchwały prostą większością głosów zapadłe, będą miały moc obowiązującą bez względu na ilość obecnych członków.

Zarząd oddziałowy.

§. 14.

Zarząd oddziałowy składa się z przewodniczącego, jego zastępcy i 4 członków zarządu, wybieranych przez zgromadzenie walne (§. 11 *a*) na lat trzy.

Z pomiędzy członków zarządu wybiera zarząd sekretarza, skarbnika i konserwatora zbiorów.

Co roku występuje dwóch członków zarządu, w miejsce których zgromadzenie walne przeprowadza nowe wybory. W pierwszych dwóch latach los oznaczy członków, którzy mają wystąpić. Członkowie występujący mogą być na nowo wybrani.

Urzędy członków zarządu są bezpłatne.

§. 15.

Do zakresu działania zarządu należy w szczególności:

a) Przedstawianie wydziałowi krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie wniosków względem przyjmowania i wykluczania członków towarzystwa.

b) Zawiadywanie majątkiem i zbiorami oddziału towarzystwa.

c) Wykonywanie uchwał zgromadzeń walnych oddziału (§. 11).

d) Przygotowywanie spraw, których załatwienie należy do zgromadzenia walnego (§. 11), w szczególności wypracowanie sprawozdania dorocznego, przedstawienie wniosków w sprawach udzielonych do zaopiniowania Oddziałom przez krajowe towarzystwo rybackie w Krakowie, zamknięcie rachunków, ułożenie budżetu (§. 11 *b*, *b*, *d*).

e) Załatwianie wszelkich spraw niezastrzeżonych zgromadzeniu walnemu.

f) Wybór i mianowanie delegatów, komisyj wykonawczych i ankiet,

g) Uchwalenie regulaminu obrad zarządu,

h) Utrzymywanie stosunku z wydziałem krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie, przesyłanie temuż kwartalnych sprawozdań o stanie oddziału, zawiadamianie tegoż o wszystkich sprawach, mających związek z celami towarzystwa, przygotowanie rocznych sprawozdań oddziałów dla zgromadzenia walnego krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie, które to sprawozdania najpóźniéj d. 1 września każdego roku do Krakowa wysyłane być mają, oraz współdziałanie z wydziałem krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie w ogólnych sprawach towarzystwa.

i) Zakładanie zbiorów z rybactwem związek mających (§. 11 *g*).

k) Zasilanie pisma rybackiego, skoro uchwaloném zostanie, odpowiedniemi artykułami.

l) Udzielanie na żądanie członkom oddziału wyjaśnień w sprawach rybactwa (§. 7).

m) Ścisłe przestrzeganie przepisów niniejszego statutu.

§. 16.

Posiedzenia zarządu są zwyczajne i nadzwyczajne. Pierwsze odbywają się co kwartał każdéj pierwszéj niedzieli, zaś nadzwyczajne ile razy przewodniczący lub jego zastępca uzna tego potrzebę.

Do powzięcia prawomocnych uchwał zarządu potrzebną jest oprócz przewodniczącego obecność 2ch członków. Uchwały zapadają prostą większością głosów, a w razie równości takowych rozstrzyga głos przewodniczącego.

Delegaci i Komisye wykonawcze.

§. 17.

Delegaci spełniają czynności poruczone im przez zarząd oddziału, który ich mianuje.

§. 18.

Komisye wykonawcze składają się z 3ch członków, mianowanych przez zarząd oddziału (§. 15 *f*). Są one organami wykonawczemi oddziału do poszczególnych gałęzi rybactwa w okręgu działania oddziału lub zbadania pewnych zagadnień rybactwa w teoryi i praktyce. Mają prawo na swe posiedzenia zapraszać znawców z głosem doradczym, choćby takowi nie byli członkami towarzystwa rybackiego, a powinny zapraszać członków towarzystw gospodarczych, będących zarazem członkami towarzystwa rybackiego. Ustanowiony przez zarząd oddziału przewodniczący komisyi, reprezentuje tę komisyą wobec zarządu.

Załatwianie sporów.

§. 19.

Wszelkie spory w sprawach oddziału towarzystwa wynikające między jego członkami albo między członkami a zarządem, rozstrzyga jedynie sąd polubowny, wybrany przez strony spór wiodące z pośród członków oddziału. Każda strona wybiera dwóch arbitrów, którzy wybierają superarbitra. Strona zapozywająca zawiadomi stronę zapozwaną o wyborze dwóch sędziów polubownych, a ta ma w ciągu dni 14 zawiadomić o wyborze swoich dwóch sędziów. W razie przeciwnym strona zapozywająca mianuje sama cztérech sędziów.

Reprezentacya oddziału towarzystwa.

§. 20

Przewodniczący zarządu lub w razie przeszkody jego zastępca reprezentuje oddział towarzystwa na zewnątrz wobec władz rządowych i krajowych.

Wszelkie pisma wychodzące od oddziału towarzystwa oraz obowiązujące dokumenta podpisuje przewodniczący lub jego zastępca i sekretarz oddziału towarzystwa.

Rozwiązanie oddziału towarzystwa.

§. 21.

Rozwiązanie oddziału towarzystwa następuje w skutek uchwały zgromadzenia walnego oddziałowego, albo też z rozporządzenia władz.

W razie rozwiązania oddziału towarzystwa przekaże zgromadzenie walne majątek tegoż oddziału krajowemu towarzystwu rybackiemu w Krakowie, a na wypadek rozwiązania w owéj porze i tego towarzystwa, towarzystwom mającym pokrewne cele.

Statut ten zatwierdziło Wysokie c. k. Namiestnictwo rozporządzeniem z d. 21 września 1879 r. l. 47.295 z zastrzeżeniem, że przed zawiązaniem każdego oddziału ściśle zastosowywać się należy do przepisów §. 10 ustawy z dnia 15 listopada 1867 r. Dz. U. P. Nr. 134.

SPRAWOZDANIE
ZE STANU I CZYNNOŚCI KRAJOWEGO TOWARZYSTWA RYBACKIEGO
W KRAKOWIE,
za czas od 13 lipca 1879 aż do 3 paździer. 1880 r.

Dnia 13 lipca 1879 r. o godz. 4téj po południu odbyło się w muzeum przemysłowém zgromadzenie w celu zawiązania towarzystwa rybackiego i uchwalenia statutu. Prof. Dr. Nowicki po krótkiéj przemowie wyłuszczając cel zgromadzenia zaprosił obecnego prezydenta Dr. Zyblikiewicza na przewodniczącego. Przewodniczący wyjaśniwszy cel zebrania się i oznajmiwszy, iż Dr. Nowicki projekt statutu już ułożył w porozumieniu się z prof. Dr. Zatorskim i sekretarzem T. G. P. Grelińskim, zawezwał tegoż do odczytania projektu. który zebranie przyjęło bez poprawek. Poczem prof. Dr. Nowicki zestawił w krótkich słowach przebieg całéj swéj pracy, oraz okoliczności sprzyjające przyszłego towarzystwa.

D. 24 sierpnia 1870 r. o godz. 3ciéj po południu zebrali się członkowie w muzeum przemysłowém w liczbie 23ch na walne zgromadzenie.

Na przewodniczącego zaprasza zgromadzenie Dr. Zatorskiego. Przewodniczący zawiadamia, że wysoki rząd zatwierdził statuta, jakie mu przedłożono bez zmiany, zagaja posiedzenie według §. 12go statutu. Nastąpił wybór wydziału, do którego weszli Dr. M. Nowicki jako przewodniczący, Dr. M. Zatorski jako zastępca przewodniczącego, a WW. Kluczycki, Langie, Mrazek, Pacuła, Wojciechowski, Müldner, jako członkowie wydziału. W dalszém załatwieniu uchwala zgromadzenie regulamin obrad i czynności dla walnego zgromadzenia oraz statuta dla oddziałów towarzystwa rybackiego. W końcu upoważnia zgromadzenie walne wydział do ustanowienia oddziałów, skoro tylko statut dla oddziałów przez wysoki rząd zatwierdzonym zostanie.

Tego samego dnia o godz. 5téj po południu w sali muzeum przemysłowém wydział odbył pierwsze posiedzenie. W myśl §. 13go statutu zarządza przewodniczący wybór sekretarza, którym został p. Józef Mrazek, skarbnikiem zaś Dr. Pacuła.

Drugie posiedzenie wydziału odbyło się dnia 26go sierpnia 1879 r., na którém zapadły następujące uchwały:

Wydział przyjął na członków osoby wymienione w spisie przez skarbnika podanym, zarazem przyjmuje do wiadomości stan kasy; wydział upoważnia przewodniczącego do samoistnego działania w sprawach naglących towarzystwa z warunkiem zdania późniéj sprawy; do podnoszenia z kasy towarzystwa kwot potrzebnych na wydatki bieżące, uchwala sprawienie pieczęci z napisem „Krajowe Towarzystwo Rybackie w Krakowie“, przyjmuje rachunki drukarskie, przyjmuje kursora i ustanawia dla niego kwotę 5 złr. miesięcznie, upoważnia przewodniczącego do zakupna wylęgarń i konewek przewozowych, do nakupna książek

o chowie ryb i zaprenumerowanie gazet rybackich, mianowicie: 1) „Deutsche Fischerzeitung“, 2) „Mittheilungen über Fischzucht“.

Wydział uchwala, aby towarzystwo rybackie przystąpiło jako członek do niemieckiego towarzystwa w Berlinie i do towarzystwa rybackiego austryackiego, a na wniosek Wgo Kluczyckiego uchwalono przystąpić do towarzystwa łowieckiego we Lwowie.

Dalej mianuje wydział wedle statutu delegatami towarzystwa WW. Hankiewicza Włodzimierza dla Czerniowic, Stefanowicza Grzegorza dla Brzeżan.

Wydział uprasza Wgo Dr. Zatorskiego o zestawienie projektu ustawy rybackiéj odpowiadającéj potrzebom kraju a to w celu, by na wypadek przedłożenie téj sprawy na stół sejmu lub rady państwa projekt ten mógł służyć za podstawę obrad i wniosków dla naszych posłów. Dr. Zatorski oświadczył gotowość.

W końcu wydział wyraża Wmu Kluczyckiemu i Grelińskiemu szczere podziękowanie za skuteczne popieranie towarzystwa rybackiego w rozlicznych kierunkach. Na prośbę przewodniczącego oznajmia Wny Kluczycki, że da fundusz potrzebny na wydrukowanie 1000 egzemplarzy tablicy pod tytułem „Nasze ryby“.

Wydział odbył III. posiedzenie dnia 7go grudnia 1879 r.

Przewodniczący odczytuje protokół posiedzenia poprzedniego, przedstawia sprawy bieżące i oznajmia, że w imieniu wydziału przyjmował członków, którzy przystąpili do towarzystwa i oddziałów; dalej wymienia oddziały towarzystwa nad poszczególnemi rzekami bądź już czynne, bądź tylko zawiązane, bądź w zawiązku będące, wskazując na mapie, jak te oddziały oraz zakłady rybne rozłożone są wzdłuż kraju od rzeki Skawy aż po Prut i Czeremosz. Na tém to posiedzeniu zamianowani zostali delegatami pp. Adam Barta dla Seretu i Feliks Piasecki dla Soły.

Przewodniczący zawiadamia wydział, że towarzystwo rybackie otrzymało w darze 9000 ikry łososia kalifornijskiego od niemieckiego towarzystwa rybackiego; zaś 10000 ikry pstrąga z zakładu rybackiego w Salzburgu, z tych pierwsza wylęga się w Słotwinie, drugą rozesłano częściami do wychowu oddziałom w Bochni, Tarnowie, Nowym Targu, Jarosławiu, Stanisławowie i Kołomyi.

Przewodniczący zawiadamia wydział, że z powodu długiéj nieobecności sekretarza towarzystwa musiał sam podpisywać wszelkie akta; a zarazem donosi, że uprosił Dr. Wodyńskiego, by mu w sprawach rybactwa dopomagał, na co wydział się zgodził; następnie przedstawia wnioski nauczyciela p. Adama Barty, aby dla nauczycieli ludowych zniżyć wkładki do 1 złr., co wydział nie przyjmuje.

Następnie przedstawia przewodniczący, iż członkowie domagają się karty przyjęcia, a oddział Stanisławowski prosi o zasiłek, jednak wydział na ten raz odmawia tegoż; dalej oznajmia, iż towarzystwo rybackie przystąpiło na członka do towarzystwa tatrzańskiego i do towarzystwa ochrony zwierząt, tak w Krakowie jak i we Lwowie. Nadto nadmienia przewodniczący, iż zakupione 500 węgorząt zostały rozpuszczone w dorzeczach Prutu i Dniestru, w którym celu przewodniczący tam jeździł a W. p. St. Kluczyki na częściowe pokrycie wydatków udzielił 20 złr. Oddziały w Bolechowie i Jarosławiu rozpuściły węgorze. Nakoniec

odczytano wnioski dotyczące rybactwa krajowego, jakie przewodniczący poczynił na walném zgromadzeniu towarzystwa rolniczego w Krakowie. Wnioski są następujące:

1) Z uwagi, że towarzystwo rybackie podjąwszy pożyteczne dla ogółu dzieło podniesienia naszego rybactwa, które z kosztami jest połączone, rozporządza szczupłemi wkładkami swoich członków i nie zdołałoby tym sposobem dopiąć zamierzonego celu z braku dostatecznego funduszu wnoszę:

Walne zgromadzenie raczy uchwalić: Towarzystwo rolnicze w Krakowie wyjedna dla towarzystwa rybackiego odpowiednią subwencyę.

2) Zważywszy, że rozmnażanie cenniejszych gatunków ryb w wodach krajowych wymaga dotąd sprowadzania zapłodnionéj ikry z zagranicy i wysełania tamże pieniędzy; zważywszy, że temu zapobiedz należy, nie marnując ikry, jaką w wielkiéj obfitości u siebie mieć możemy; wnoszę: Walne zgromadzenie raczy uchwalić: Towarzystwo rolnicze postara się o założenie krajowego zakładu rybnego i narybku.

3) Z uwagi, że właściciele wód zarówno rzeczych jak stawowych potrzebują do racyonalnego a trwałego prowadzenia gospodarstwa rybnego ludzi w rybactwie fachowo wykształconych, a u nas ku temu nie ma dotąd sposobności, przeto wnoszę: Walne zgromadzenie towarzystwa rolniczego raczy uchwalić zaprowadzenie nauki rybactwa w krajowych instytutach agronomicznych w Czernichowie i Dublanach.

Prezes Dr. Nowicki zwołał d. 18 stycznia 1880 r. nadzwyczajne posiedzenie wydziału, na którem przedłożył wydziałowi, iż radby dla dobra towarzystwa rybackiego złożyć urząd prezesa, a natomiast towarzystwo rybackie zechce wybrać jakąś osobę wpływową, któraby z pewnością dźwignęła towarzystwo rybackie, on zaś jak dotąd tak i nadal nie przestanie pracować na polu gospodarstwa rybnego. Wydział sprzeciwił się żądaniu prezesa. W dalszym ciągu omówiono sprawę dochodów, a ponieważ okazało się, iż fundusze są wyczerpnięte, Wny St. Kluczycki, aby zapobiedz chwilowemu brakowi obiecał wyjednać u Wgo hr. Potockiego pożyczkę dla towarzystwa na bieżące wypadki kwotę 100 złr. Wydział przyjmuje tę propozycyę i składa Wmu p. St. Kluczyckiemu podziękowanie.

Następnie oświadcza prof. Dr. Nowicki, iż darowane 50000 ikry przez towarzystwo niemieckie rybackie celem rozpuszczania narybku do dorzecza Wisły, Oddziały jak na teraz wychować nie są w stanie, przeto wypadałoby nie korzystać z podarunku, na co Wny p. Kluczycki oświadcza, iż ikrę przyjmuje do Dubia o tyle, ile pomieścić będą mogły wylęgarnie. Nakoniec p. Mrażek dziękuje za sekretarstwo z powodu nawału pracy, a ponieważ wydział nie miał zastępców, przeto zaproszono Dr. Wodyńskiego asystenta zoologii, który już zastępował pana Mrażka na zastępcę sekretarza.

Przewodniczący Dr. Nowicki zwołał V. posiedzenie wydziału na dzień 21go marca 1880 r. i przedłożył następujące wnioski: Wydział uchwali: wydanie dodatku „do rozsiedlenia ryb“ i wyznaczy na ten cel 25 złr. w. a.; zakupno na wystawie berlińskiej najnowszych wylęgarń i narzędzi rybołowczych; i wyznaczy na ten cel kwotę—przyjęto wnioski pierwszy w całości, drugi o ile fundusze pozwolą.

Wydział udzieli Oddziałowi stanisławowskiemu subwencyi 50 złr. w celu uzyskania ikry czeczugi, jéj zapłodnienia i rozesłania, wniosek przyjęto i udzielono 30 zł. zapomogi.

Wydział uprosi Wgo K. Langiego, aby w komitecie krakowskiego towarzystwa rolniczniego popierał wnioski towarzystwa rybackiego co do założenia krajowego zakładu rybnego i uczenia rybactwa w zakładach krajowych, co tenże obiecał; nadto wydział uprosi Dr. Zatorskiego jako posła na sejm krajowy o zredagowanie petycyi do Sejmu o udzielenie subwencyi dla towarzystwa rybackiego, co tenże uczynił.

Nadto wydział uchwalił kupić za 30 marek węgorząt dla rzeki Seretu, aby przez ich rozpuszczenie ułatwić zawiązanie się oddziału towarzystwa rybackiego w Mikulińcach; uchwalił przystąpić jako członek do towarzystwa rybackiego styryjskiego i szlązkiego; zakupić szematyzm Galicyi i zbiór ryb.

W końcu odczytał prof. Dr. Nowicki sprawozdanie o rozwoju i czynnościach towarzystwa przeznaczonych do fachowych pism rybackich.

Posiedzenia mające się odbyć d. 23 maja i 24 września 1880 r. nie przyszły do skutku dla braku kompletu, jednak na tém ostatniem omówiono treść zagajenia i pozycye budżetu mającego być przedstawionymi walnemu zgromadzeniu, oraz porządek dzienny tegoż zgromadzenia.

Walne zgromadzenie II.,

odbyte d. 3 października 1880 r. o godz. 3 po południu w sali muzeum techniczno-przemysłowém. Obecnych 32 członków.

Prezes towarzystwa rybackiego Dr. Nowicki powitawszy zgromadzonych członków i delegatów z oddziału towarzystwa rybackiego pp. Kornela Chwaliboga z Oświęcima; Dr. St. Biesiadeckiego z Jasła i delegata dla rzeki Soły p. Feliksa Piaseckiego z Osieka, zdał sprawę z stanu czynności towarzystwa rybackiego za czas ubiegły aż do 3 października 1880 r. Następnie odczytał Dr. Wodyński protokół z poprzedniego walnego zgromadzenia. — Dr. Nowicki zabiera głos i wykazuje iż dawniejszy wydział wedle sił pracował i starał się podnieść towarzystwo rybackie, dowody są namacalne. Przypatrzmy się pracy:

Towarzystwo zakupiło 80,000 ikry ryb łososiowatych, otrzymało zaś w darze od towarzystwa rybackiego w Berlinie, dyrekcyi zakładu salzburskiego i zakładu, hr. A. Potockiego w Dubiu 112.000 różnéj ikry, razem 192,000, mianowicie:

		sztuk
1.	Łososia bałtyckiego 50,000 darowanych przez niemieckie towarzystwo rybackie w Berlinie, 10,000 otrzymał od tegoż towarzystwa Dr. M. Nowicki, 10,000 zakupiono od Schustera w Freiburgu, razem	70,000.
2.	Łososia kalifornijskiego, dar niemieckiego towarzystwa rybackiego w Berlinie	9,000.
3.	Pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga 44,000 zakupionych z zakładu Schustera w Freiburgu, 16,000 darowanych przez dyrekcyę zakładu salzburskiego, 2,000 kupionych z tegoż zakładu przez towarzystwo i 8,000 zakupionych przez oddział tarnowski, razem	70,000.
4.	Łososiopstrąga darowanéj z zakładu hr. A. Potockiego w Dubiu pod Krzeszowicami	14,000.

5. Lipieni darowanéj Dr. Nowickiemu przez niemieckie towarzystwo rybackie 4,000, zakupionéj w Radolfzell nad jeziorem bodeńskiém 16,000, razem . . . . 20,000.
6. Troci, darowanej przez niemieckie towarzystwo rybackie w Berlinie . . . . 5,000.
7. Karpi darowanéj Dr. M. Nowickiemu przez niemieckie towarzystwo rybackie w Berlinie. . . . . 4,000.

Razem 192,000.

Wychów ikry odbywał się w następujących zakładach rybackich:

1) w Krakowie pod dozorem Dra Nowickiego 10,000 ikry łososi bystrych, 4,000 lipieni i 4,000 karpi, razem . . . . 18,000.
2) w Dubiu pod Krzeszowicami 50,000 ikry łososia bałtyckiego, 3,000 pstrąga i 5,000 troci, razem . . . . 58,000.
3) w Suchy pod zarządem tamtejszego oddziału 10,000 ikry łososio-pstrąga i 5,000 ikry pstrąga, razem . . . . . . 15,000.
4) w Słotwinie w zakładzie p. Marfiewicza pod zarządem oddziału bocheńskiego 9,000 ikry i 11,000 pstrąga, razem . . . . 20,000.
5) w Krzyżu pod Tarnowem dobrach ks. E. Sanguszki pod zarządem oddziału tarnowskiego 9,000 ikry pstrąga . . . 9,000.
6) w Marcinkowicach pod Nowym Sączem w dobrach hr. A. Marassego pod zarządem oddziału nowosądeckiego ikry pstrąga 9,000.
7) w Nowym Targu pod zarządem tamtejszego oddziału ikry pstrąga . . . . 4,000.
8) w Pełnatyczu koło Zarzecza i Nowéj Grobli pod Jarosławiem pod zarządem oddziału jarosławskiego ikry pstrąga . . . 6,000.
9) w Niebyłowie nad Łomnicą pod zarządem oddziału bolechowskiego 6,000 ikry łososia i 6,000 ikry pstrąga, razem . . 12,000.
10) w Stanisławowie pod zarządem tamtejszego oddziału 4,000 ikry łososia bałtyckiego i 5,000 ikry pstrąga, razem . . 9,000.
11) w Dorze pod Delatynem nad Prutem w zakładzie nadleśniczego p. Obsta stosownie do zlecenia c. k. dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie ikry pstrąga . . . . 2,000.
12) w Kołomyi pod zarządem tamtejszego oddziału 7,000 ikry pstrąga i 4,000 łososio-pstrąga, razem . . . . 11,000.
13) w Kutach pod zarz. tamtejszego oddziału 3,000 ikry pstrąga 3,000.

Przesyłka ikry do tych zakładów odbyła się stosunkowo z bardzo małą stratą, natomiast 16000 ikry lipienia rozesłane z zakładu Schustera w Radolfzell nad jeziorem bodeńskim naszym oddziałom w części także dyrekcyi arcyksiążęcych dóbr w Żywcu zniszczało zupełnie w drodze.

Rozpuszczenie narybku:

1. Łososia bałtyckiego: w Wiśle pod Krakowem rozpuścił 20go kwietnia 1879 r. Dr. M. Nowicki 7000; w Bystrycy nadworniańskiéj pod Stanisławowem, tenże w dniu 27go kwietnia 1879 r. 2000; w Sole i jéj dopływach Koszarowie i Ka-

mienicy w dniu 20go kwietnia 1880 wydział towarzystwa przy współudziale dyrekcyi dóbr w Żywcu i delegeta p. Piaseckiego 45000; w Skawie i jéj dopływach w dniu 21 kwietnia 1880 r. oddział suski przysłane mu przez wydział towarzystwa z Żywca 2000; w Łomnicy pod Niebyłowem w maju 1880 oddział bolechowski 16000; w Bystrycy pod Stanisławowem dnia 5go maja 1880 oddział stanisławowski 300, razem . . . . 57,900.

2. Łososia kalifornijskiego: w Wiśle pod Krakowem 4go lutego 1880 r. 2000, przy współudziale arcyksięstwa Fryderyka i Izabelli; w Kamienicy (dopływ Dunajca) pod Nowym Sączem w dniu 5 stycznia 1880 r. 4900; w Sole i Koszarawie pod Żywcem dnia 25go stycznia 1880 r. 100; w Skawie pod Suchą 10 marca 1880 r. 100; w Swiecy (dopływ Dniestru) pod Hoszowem 15 stycznia 1880 r. 100; w Prucie pod Kołomyją 16 stycznia 1880 r. 100; wreszcie posłano Dr. Theodoremu w Bukareszcie dla Prutu 200, razem . . . . 7,500.

3. Pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga oddział suski 22 i 23go kwietnia 1880 r. do Skawy, Skawicy i Stryszawki 4379; wydział towarzystwa w Prądniku pod Krakowem 16 kwietnia 1880 r. 4000; oddział bocheński w Rabie pod Nieznanowicami (Gdów) 9go kwietnia 1880 r. 2000; w Uszwicy pod Pomianowem powyżej Brzeska 1000, do stawu w Słotwinie 1000; następnie 3go maja w Uszwicy pod Okocimem 6000; oddział tarnowski w Dunajcu pod Wielką Wsią 22go kwietnia 1880 r. 1000; w Biały pod Grybowem 25go kwietnia 1880 r. 6000, w potokach wierzchosławskich pod Tarnowem 500; oddział nowosądecki wkońcu kwietnia 1880 r. do dopływów Dunajca 600; oddział nowotarski w Dunajcu pod Nowymtargiem 5go maja 1880 r. 2000; oddział jarosławski do potoków dóbr zarzeckich i Nowéj Grobli pod Jarosławiem wkońcu marca 1880 r. 800; oddział bolechowski do Łomnicy w maju 1880 pod Niebyłowem 1650; oddział stanisławowski do Bystrzycy nadworniańskiéj pod Stanisławowem 25go kwietnia 1880 r. 2872; oddział kołomyjski do Prutu 330; do potoku Żonka (dopływ Prutu) nadleśniczy Obst z początkiem maja 1880, r. 1720; razem . . . . 35,851.

4. Łososio-pstrąga oddział suski dnia 22 i 23go do Skawy, Skawicy i Stryszawki . . . . 8.066.

5. Troci w Wiśle pod Krakowem dnia 18 kwietnia 1880 . . 4,630.

6. Lipieni Dr. M. Now. w Biały pod Tarnowem d. 22go m. 1879 2,000.

7. Węgorząt w Prucie pod Kołomyją i w Woronie pod Stanisławowem dnia 20go września 1879 po 200; w Sukieli pod Lisowicami d. 9go listopada 1879 r. oddział bolechowski 100; do Sanu oddział jarosławski 7go listopada 1879 r., 300; p. Łysakowski do Stawku na Zwierzyńcu 100, do Wisły pod Krakowem 200 dnia 3go września 1880; w Serecie pod Mikulińcami d. 6go września 1880 r. 100; w Strypie koło Glinnéj i Złotéj Lipie pod Brzeżanami d. 7 i 8go września po 50—100; w Prucie pod Kołomyją 10 września 1880 r., 100, razem . . . 1,400.

8. Karpi Dr. Nowicki w Wiśle pod Krakowem dnia 17go czerwca 1879. 500; oddział tarnowski dnia 22go kwietnia 1880 r. do Dunajca pod Wielką wsią 1000, 28go kwietnia 1880 przy ujściu Biały do Dunajca pod Tarnowem 5000, 15go maja 1880 r. do Dunajca pod Bobrownikami 5000, razem . . 11,500.

Dubie łososio-pstrąga do Szklarki i Rudawy 8,000.

Ogółem rozpuszczono żywego narybku 136,847.

Zginęło ikry i narybku podczas przesyłki i wychowu:

Łososia bałtyckiego	12,000.
Łososia kalifornijskiego	1,500.
Pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga	39,149.
Łososio-pstrąga	5,934.
Troci	370.
Lipienia	18,000.
Węgorząt wysłanych z zakładu w Hünningen przez Berlin	3,270.
Karpia	3,500.
Ogół straty	76,825.
Nie doniosiono z oddziału jarosławskiego o losie ikry pstrąga, . .	4,000.
Ogółem	80,824.

W tym czasie powstało także 15cie oddziałów towarzystwa rybackiego, prócz tego przygotowane są oddziały we Lwowie, Rzeszowie, Sanoku i Sokalu. Dr. M. Nowicki uprasza walne zgromadzenie o udzielenie absolutoryum wydziałowi, gdyż wydział składa mandaty.

P. Kornecki zabiera głos i wykazuje wedle statutu, że wydział niepotrzebnie podaje się do dymisyi, gdyż do tego samego wydziału wedle statutu można wybrać tylko dwóch nowych członków.

Dr. Zatorski odpowiada, że wydział dawniejszy może się podać do dymisyi, a to dlatego, aby siły nowe, które wejdą do wydziału łatwiéj na polu rybactwa działać mogły.

P. St. Kluczycki wyraża serdeczne podziękowanie prezesowi Dr. Nowickiemu, który poświęcił wiele pracy dla wskrzeszenia i podniesienia towarzystwa rybackiego i wykazuje zarazem walnemu zgromadzeniu, że tylko prof. Dr. Nowicki może podnieść towarzystwo rybackie, gdyż sam rozsiał myśl, która w początku kiełkując, dziś już owoce wydawać poczyna.

Po uchwaleniu absolutoryum wydziałowi przez walne zgromadzenie oświadczył przewodniczący, by przystąpiono do głosowania kartkami. Na przewodniczącego zaproszono Dr. Zatorskiego, na skrutatorów pp. Dr. Paculę i Dr. Wierzejskiego Według skrutynium weszli do wydziału: Dr. Nowicki jako przewodniczący. Pan St. Kulczycki jako zastępca przewodniczącego, a pp. Dr. Pacuła, Dr. Lutostański, Dr. Markiewicz, Dr. Wierzejski, Niedziałkowski i Przybyłkiewicz jako członkowie wydziału. Po tych najwyższą liczbę głosów otrzymali: Dr. Biesiadecki i Wojciechowski. Po odbytém wyborze odczytał Dr. Pacuła sprawozdanie rachunkowe z przychodu i rozchodu Towarzystwa za czas od 24go sierpnia 1879 do 3go października 1880 roku.

SPRAWOZDANIE KASOWE

przychodu i rozchodu funduszów krajowego towarzystwa rybackiego w Krakowie, za czas od założenia towarzystwa dnia 24go sierpnia 1879 do 3go października 1880 roku. (Przedłożone walnemu zgromadzeniu 3go października 1880 r.).

Przychód:	W roku 1879 fl.	kr.	W roku 1880 fl.	kr.	Ogółem fl.	kr.
1. Subwencya od Wysokiego sejmu na rok 1880.			600	—	600	—
2. Wkładki od sześciu członków dożywotnich po 50 fl..	300	—			300	—
3. Wkładki od członków zwyczajnych po 2 zlr. i 2 rsr. pap. á 1 fl. 24.	426	—	232	48	658	48
4. Trzecia część wkładek od członków z oddziałów towarzystwa.	70	—	62	—	132	—
5. Od sekcyi rybnéj w Wadowicach jako członka.	6	70			6	70
6. Naddatki od członków hr. K. Badeniego 8 fl. Madurowicza 16 fl. Kleczyńskiego 8 fl.	24	—	8	—	32	—
7. Od c. k. dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie na zakupno ikry.	150	—			150	—
8. Resztę subwencyi wydziału krajowego od gal. towarz. gospod.	70	—			70	—
9. Datek Dra Warschauera 9 marek á 58 cnt. na zakupno jednéj wylęgarni.	5	22			5	22
10. Procenta od funduszu żelaznego.	4	32	2	49	6	81
11. Pożyczka bezprocentowa od hr. Art. Potockiego.			100	—	100	—
12. Zwrot za zakupiony spirytus. .			10	88	10	88
Razem	1056	24	1015	85	2072	09

Rozchód:	W roku 1879 fl.	kr.	W roku 1880 fl.	kr.	Ogółem fl.	kr.
1. Wydatki na kancelaryę tj. druki statutów, broszur, plakatów, portorya i inne potrzeby kancelaryjne.	174	17	122	23	296	40
2. Naczynia rybackie, wylęgarnie, konewki przewozowe etc. wraz z przesyłką tychże.	152	12	1	56	153	68
3. Ikra i narybek jako to: zakupno ikry i narybku węgorzy, przesyłka tychże, podróże z narybkiem, subwencye dla oddziałów (stanisławowskiego) i inne wydatki drobniejsze. . .	339	23	302	70	641	93
4. Biblioteka tj. książki i czasopisma, mapy Galicyi	32	40	19	90	52	30
5. Zbiór ryb, spirytus, zakupno ryb etc.	3	29	25	70	28	99
6. Wkładki do towarzystw. . . .	11	68	18	72	30	40
7. Kursor.	25	—	1	—	26	—
8. Zwrot pożyczki bezprocentowéj hr. Art. Potockiemu 100 zlr. .			100	—	100	—
Razem	737	89	591	81	1329	80

Bilans:

Przychód. . . . . zlr. 2072 cnt. 09.
Rozchód. . . . . „ 1329 „ 70.
Pozostałość. . . . . „ 742 „ 39.

Z tego umieszczone jest jako fundusz żelazny (wkładki od członków dożywotnich) na książeczce kasy Oszczędności Nr. 39,688 zlr. 300.
Na fundusz obrotowy pozostaje w kasie podręcznéj. . . . . „ 442 ct. 39.
Obecny majątek towarzystwa. . . . . „ 742 „ 30.

Stan kasy znaleziono zgodnie z książką kasową, dnia 2 Października 1880 r. **K. Wentzl** *m. p.* **Franciszek Słęk** *m. p.*

Po odczytaniu sprawozdania kasowego, udzieliło walne zgromadzenie absolutoryum Dr. Pacule.

Przewodniczący przedkłada następnie budżet.

Budżet
towarzystwa rybackiego na rok 1880/81.

a) Od października do końca grudnia 1880.

1.	Młode węgorze dla Lwowa, Stryja, Brzeżan i Jasła. . . .	45	złr.
2.	Narybek karpi dla oddziałów towarzystwa.	78	„
3.	Przewóz węgorzy i karpi do Lwowa dla oddziału . . .	50	„
4.	Zapłodnienie ikry łososia w kraju.	56	„
5.	Badania ryb i wód krajowych oraz zbiór ryb, słoje, spirytus.	86	„
6.	Kursor za 3 miesiące po 5 złr.	15	„
7.	Wydatki kancelaryjne.	42	„
8.	Druk sprawozdania za rok 1879 i 1880.	90	„
	Razem.	436	„
	Przybyło. . .	26	„
		462	złr.

b) Od stycznia do końca września 1881.

9.	Wkładki do towarzystw.	25	złr.	500
10.	Gazety i dzieła rybackie, mapy Galicyi.	40	„	
11.	Portorya, marki.	35	„	
11.	Potrzeby kancelaryjne, druki.	56	„	
13.	Kursor za 9 miesięcy po 5 złr.	45	„	
14.	Pisarz za 9 miesięcy po 8 złr.	72	„	
15.	Mapa z siatką wód.	52	„	
16.	Jazdy do oddziałów i indziéj.	80	„	
17.	Druk sprawozdania, lub pisma rybackiego.	95	„	
18.	Narybek karpi dla oddziałów.	70	„	600
19.	Dierżawa stawku lub tarlisk.	60	„	
20.	Węgorze młode dla dorzecza Dniestru i Prutu.	60	„	
21.	Przesiedlenie czeczugi do Wisły.	90	„	
21.	Ikry łososia 10000 dla dorzecza Dniestru i Prutu.	46	„	
23.	Ikry pstrąga 30000 dla oddziałów.	90	„	
24.	Badania ryb i wód oraz zbiór ryb, słoje, spirytus. . . .	70	„	
25.	Zapłodnienie ikry łososia w kraju.	64	„	
26.	Zapłodnienie ikry sandacza.	50	„	
	Razem	1100	złr.	

Po zatwierdzeniu budżetu przewodniczący odczytał wnioski nowego wydziału, i tak:

a) Upoważnienie wydziału do ustanowienia dalszych oddziałów. b) Dozwolenie wydziałowi wydatków nieobjętych budżetem do wysokości 100 złr. c) Dozwolenie wydziałowi przenoszenia w budżecie kwot uchwalonych z jednéj pozycyi do

drugiéj. d) Uchwalenie założenia zbioru ryb. e) Uchwalenie wydawania dla członków towarzystwa cyrkularzy lub gazety rybackiej, a za czas ubiegły sprawozdania. Nad tym wnioskiem rozwinęła się dłuższa dyskusya, i tak: Prof. Swierz przemawia, żeby pod tym względem zostawić swobodę wydziałowi. Dr. Lutostański zaś wnosi, żeby wydawać gazetę stałą co dwa miesiące. Stanęło zaś na tym, by za czas ubiegły wydać sprawozdanie a resztę pozostawić wydziałowi. f) Uchwalenie, że w razie ustąpienia członka wydziału w ciągu roku, w jego miejsce wchodzi członek towazrystwa, który przy wyborach miał najwięcéj głosów po członkach wydziału. Nakoniec walne zgromadzenie na wniosek przewodniczącego zamianowało członkami honorowymi: hr. Alfreda Potockiego, hr. Artura Potockiego, Dr. Mikołaja Zyblikiewicza, Wgo Józefa Grelińskiego, sekretarza towarzystwa gospodarczo-rolniczego we Lwowie, hr. Ludwika Wodzickiego, Dr. Ziemiałkowskiego i Dunajewskiego, pp. v. Behr, prezesa niemieckiego towarzystwa rybackiego, M. v. d. Borne, zasłużonego piscykultora, prof. Bairda w Nowym-Jorku i Juliusza Sieglera-Eberswald, dyrektora lasów i dóbr rządowych w Bolechowie.

Wszystkie wnioski walne zgromadzenie przyjęło. Nadto przedłożył przewodniczący program czynności towarzystwa rybackiego od 3go października 1880 do końca września 1881 r.:

a) Starać się o ustawę rybacką.
b) Tworzyć dalsze odziały towarzystwa rybackiego nad ważniejszemi wodami,
c) Przesiedlić czeczugę i wyrozuba z Dniestru do Wisły, a węgorza i łososia z Wisły i do Dniestru i Prutu, dla pomnożenia stanu rybackiego.
d) Rozpowszechniać karpia w naszych wodach czarnomorskich i w tym celu kupować narybek lub go produkować w stawkach dzierżawionych.
e) Zarybiać górskie wody pstrągiem, lipieniem, łososiem i w tym celu wychowywać ich narybek z ikry.
f) Zarybiać kałuże i inne wody obecnie puste odpowiedniemi rybami.
g) Zapładniać w kraju ikrę łososia, by nie wysyłać za nię pieniędzy za granicę.
h) Rozmnożyć sandacza kosztem innych ryb drapieżnych i na ten cel próbować chować go z ikry a narybek rozsyłać.
i) Dzierżawić główne tarliska ryb łososiowatych w celu zabezpieczenia ich rozmnożeniu się samych przez się.
k) Zwiedzać okolice z wodami rybnemi i zachęcać do gospodarstwa rybnego radą i czynem.
l) Zbierać imiennictwo rybie oraz ryby u nas żyjące i zestawić słowniczek rybi oraz rozsiedlenie według poszczególnych wód naszych.
m) Zbierać daty o naturze wód i ogłaszać.
n) Starać się o mapę z dokładną siatką wód ponazywanych i na téj oznaczyć rozsiedlenie ryb, a to dla użytku własnego i cudzego.
o) Wpływać na zaprowadzenie nauki rybactwa w Czernichowie i Dublanach, by przysporzyć krajowi ludzi z rybactwem obeznanych.
p) Wydawać lub ułatwić wydawanie pisma rybackiego w formie gazety lub cyrkularzów, jakie rozdaje swym członkom towarzystwo ryb. w Berlinie. Postarać się o wydanie dziełka rybackiego w polskim języku.
s) Dążyć do urządzenia krajow. zakładu rybnego gdzieś nad Dunajcem przy kolei.

t) Mieć na oku marcie ryb z powodu chorób lub pasorzytów.
u) Zając się rakiem.

Na tém posiedzenie skończono o godzinie 6téj wieczorem.

Inwentarz

książek, czasopism i map towarzystwa rybackiego w Krakowie.

		Wartość.
1.	Vogt, Künzliche Fischzucht.	2 50.
2.	Gunderlich, Fischerei.	— 65.
3.	Haack, Ratonnlle Fischzucht.	— 95.
4.	Maeyer, Fischerzüchter.	1 60.
5.	Meyer, Fischerei Kalender.	1 50.
6.	Borne, Fischzucht.	1 50.
7.	Fric, Fischzucht.	— 55.
8.	Borne, Kurze Anweisung über den Gebr. des californischen Troges.	— 6.
9.	Borne, Wegweiser für Angler.	2 60.
10.	Fischerei Kalender pro 1880 J.	1 60.
11.	Latinek, mapa Galicyi.	5 —.
12.	Mapa Galicyi wydauie starsze sztebu gen. w 11tu kartach.	5 —.
13.	Mapka Węgier.	— 30.
14.	21 sekcyi mapy sztabu generalnego Galicyi obejmujące źrówiska Dniestru i Dunajca.	4 50.
15.	Deutsche Fischerei Zeitung in Stetin za rok za rok 1879/80.	8 70.
16.	Mittheilungen über Fischzucht za rok 1879.	1 —.
17.	Öster.- ungarische Fischerei Zeitung za rok 1880.	4 —.
17.	Łowiec za rok 1879 i 1880	
19.	Miesięcznik towarzystwa ochrony zwierząt we Lwowie.	
20.	„ „ „ „ w Krakowie.	
21.	Roczniki towarzystwa tatrzańskiego.	

Inwentarz naczyń rybackich.

		Wartość.
1.	Dwie konewki przewozowe od Mühlbacha (z balonikami).	23 71.
2.	Nosze z gurtami do konewek przewozowych.	4 45.
3.	Jedna konewka przewozowa od Schustera (wisząca) . cło. 1 35—18	41¹/₂.
4.	Jedna konewka przewozowa od Eckchardta (w koszu).	6 50.
5.	1 wylęgarnia kalifornijska czworoboczna z pułapką	od Mühlbacha ogółem. 50 89¹/₂.
6.	1 wylęgarnia kalifornijska z wewnętrzną skrzynką lejowatą	
7.	Jedna wylęgarnia lejowata Bornego	
8.	Jedna wylęgarania lejowata Lavaletta	
9.	Jedna wylęgarnia Mathera za pomocą lodu w szafce drewnianéj	
10.	Sześć blaszanek do przewozu węgorzy od Daimera.	5 22.

Sekretarz
Przybyłkiewicz.

SKŁAD TOWARZYSTWA RYBACKIEGO.

A) Towarzystwo centralne w Krakowie.

I.

a) WYDZIAŁ TOWARZYSTWA.

Przewodniczący:	Nowicki Maksymilian, Dr.
Zastępca przewodniczącego:	Kluczycki Stanisław,
Członkowie:	Lutostański Bolesław, Dr.
	Markiewicz Władysław Dr.,
	Niedziałkowski Janusz,
	Pacuła Andrzéj, skarbnik
	Przybyłkiewicz Józef, sekretarz
	Wierzejski Antoni, Dr.

b) Komisya wykonawcza:

Sekcya rybna Towarzystwa rolniczego okręgowego w Wadowicach.

c) Delegaci:

Barta A., w Mikulińcach
Kurbilczyn Ferdynand, w Kozaczówce.
Piasecki Feliks, w Osieku
Szyjkowski Władysław, we Lwowie
Sołowij Jan, w Poturzycy.

II.

Poczet członków:

A) Honorowych:

Baird Spenzer, profesor w Washingtonie, komisarz rządowy dla rybactwa.

v. Behr, przewodniczący niemieckiego Towarzystwa rybackiego w Berlinie. szambelan, par Izby Panów, wł. dóbr Schmoldow.

Borne M. v. d., właściciel dóbr Berneuchen w Prusiech.

JEksc. Dunajewski, c. k. Minister finansów w Wiedniu.

Greliński Józef, sekretarz Tow. gospodarskiego we Lwowie.

JEksc. Potocki hr. Alfred c. k. Namiestnik Galicyi.
Potocki hr. Artur, Marszałek Rady powiatowéj w Chrzanowie.
Siegler Juliusz de Eberswald, Naczelnik c. k. Dyrekcyi domen i lasów w Bolechowie.
JEksc. Wodzicki hr. Ludwik, Marszałek Sejmu.
JEks. Ziemiałkowski Floryan Dr., c. k. Minister w Wiedniu.
Zyblikiewicz Mikołaj Dr., Prezydent miasta Krakowa.

B) Dożywotnich:

Ces. król. Dyrekcya lasów i domen w Bolechowie.
Kluczycki Stanisław w Krzeszowicach.
Potocka hr. Adamowa z hr. Branickich w Krzeszowicach.
Potocki hr. Artur w Krzeszowicach.
Potocki hr. Andrzej w Krzeszowicach.
C. k. Towarzystwo galicyjskie gospodarskie we Lwowie.

C) Zwyczajnych.

Dyrekcya dóbr kameralnych arcyksiążęcych w Cieszynie,
Dyrekcya dóbr arcyksiążęcych w Żywcu,
Rada powiatowa w Przemyślu,
Stowarzyszenie rybaków w Dębnikach pod Krakowem,
Sekcya rybna Towarzystwa rolniczego okręgowego w Wadowicach.
Towarzystwo łowieckie we Lwowie,
Towarzystwo ochrony zwierząt we Lwowie,
Towarzystwo rybackie górno-austryackie w Linzu,
Towarzystwo rybackie austryacko-szlązkie w Opawie,
Towarzystwo rolnicze w Krakowie,
Towarzystwo tatrzańskie w Krakowie,
C. k. Zarząd (Sokołowski Zygmunt) zakładu zdrojowego w Krynicy.
C. k. Zarząd lasów i domen w Uszwi.
C. k. Zarząd lasów i domen (Hendrich Juliusz) w Rachini p. Dolina.
C. k. Zarząd lasów i domen (Kudasiewicz Józef) w Warzycach.

Abrahamowicz Dawid, wiceprezes galic. Tow. gosp. we Lwowie
Abramowicz Bronisław, artysta-malarz w Krakowie
Albus Karol, łowczy w dobrach hr. Art. Potockiego w Krzeszowicach
Alth Alojzy Dr., prof. Uniwersytetu Jagiel. w Krakowie
Armółowicz Stanisław, obywatel „
Asnyk Adam, literat „
Augustynowicz Bolesław, wiceprezes galic. Tow. gosp. we Lwowie
Babecki Kajetan, właściciel dóbr z Podbełza.
Badeni hr. Kazimierz, c. k. Delegat Namiestnictwa w Krakowie
Baraniecki Adryan Dr., dyrektor Muzeum technicznego w Krakowie
Barański Ludwik, urzędnik akcyzowy w Krakowie

Baruch Gustaw, właściciel fabryk i dóbr w Podgórzu
Biasion Alfred, kupiec w Krakowie
Bielak Józef, kupiec „
Biesiadecki Alfred Dr., protomedyk we Lwowie
Blumenstock Leon Dr., prof. Uniwersytetu w Krakowie
Bniński hr. właściciel dóbr
Bochenek Mieczysław Dr., prof. Uniwersytetu w Krakowie
Bogacki Ludwik, rzeźbiarz „
Bieniasz Franciszek, asystent przy kat. mineralogii w Krakowie
Bortnik Tytus, prof. szkoły przemysłowéj „
Brzeski Wiktor, notaryusz „
Buszek Jan Dr., fizyk miejski „
Bogusiewicz Leon
Czasch Adolf, szef biura rachunk. magistatu „
Chromy Dyzma, pełnomocnik hr. Art. Potockiego w Krzeszowicach
Dobrucki Edmund, naczelnik cła w Krakowie
Domański Stanisław Dr., prof. Uniwersytetu „
Donhaiser Józef, budowniczy „
Drohojewski Marceli, właśc. dóbr w Czorsztynie
Droździkowski Ignacy, naczelnik cła w Podgórzu
Eminowicz Wincenty, naczelnik straży pożarnéj w Krakowie
Etgens Juliusz, urzędnik prywatny w Krzeszowicach
Filochowski Hipolit
Gadomski Walery, artysta-rzeźbiarz w Krakowie
Geisler Jan, urzędnik Towarzystwa ubezpieczeń w Krakowie
Glixelli Rudolf, kupiec „
Goebel Jerzy, radca miasta „
Goebel Karol Dr., docent Uniwersytetu „
Goebel Roman, notaryusz „
Goebel Stanisław, kupiec „
Goliński Jan, urzędnik Magistratu „
Gołemberski Stanisław, obywatel „
Grabowski Kazimierz Dr., docent Uniwersytetu „
Gralewski Fortunat, wł. apteki „
Greliński Józef, sekretarz galic. Tow. gospod. we Lwowie
Gretschel Karol, nadleśniczy dóbr w Tenczynku
Gross Piotr, członek komitetu galic. Tow. gospod. we Lwowie
Grosse Juliusz, kupiec i obywatel w Krakowie
Grossmann Rudolf, cukiernik „
Gustaw Adam, urzędnik Tow. ubezp. „
Gustawicz Bronisław, prof. gimnazyum „
Gustawski Stanisław, urzędnik banku galicyjskiego w Krakowie
Haller Iózef, właściciel dóbr
Hałuszczyński Konstanty w Drohomyślu p. Hruszów,
Harajewicz Jan Dr., dyrektor szpitala św. Łazarza w Krakowie

Henisz Paweł, właściciel młyna w Mogile
Herteux Aleksander, radca miasta w Krakowie
Himmelblau, księgarz „
Homolacs Wilhelm, właściciel dóbr
Homolacs Edward, urzędnik Tow. wzaj. ubezpieczeń w Krakowie
Horowicz Otton, urzędnik prywatny w Krzeszowicach
Hoszowski Ludwik, wł. dóbr Chełm p. Kraków
Icheiser M. Dr., adwokat w Krakowie
Jabłoński Wincenty, dyrektor seminaryum naucz. męzk. w Krakowie
Jasieński Henryk Dr. właś. dóbr Rasztowce p. Touste
Jaworski Walery, prof. szkoły realnéj w Krakowie
Jezierski Fr., prof. gimnazyum „
Jodłowski Jan Dr., lekarz „
John Juliusz, właściciel browaru „
Jordan Henryk Dr. lekarz „
Kaczmarczyk Szczepan, proboszcz w Bińczarowy
Kaczmarski Stanisław, radny miasta w Podgórzu
Kadyj Henryk Dr., docent Uniwersytetu w Krakowie
Kellerowa Karolina, żona radcy dworu w Krakowie
Kisiel Daniel, notaryusz w Gorlicach
Kieszkowski Czesław, urzędnik Tow. wzaj. ubezpieczeń w Krakowie
Kleszczyński Bogusław, wł. dóbr
Kluczycki Albin, urzędnik hrabstwa Potockich w Krzeszowicach
Kluczycki Hieronim, „ „
Kluczycki Franciszek „ „
Kluczycka Monika „
Kniaziołucki Zbigniew Dr., prof. gimnazyalny w Krakowie
Kochanowski Franciszek Rudno średnie
Komorowski Władysław, komisarz magistratu w Krakowie
JEksc. Kopff Wiktor Dr., b. prezes sądu wyższego „
Kopff Józef Dr., auskultant przy sądzie appel. „
Kopff Leon Dr., lekarz szpitala św. Łazarza „
Korczyński Edward Dr., prof. uniw. i dyrektor kliniki w Krakowie
Kornecki Wincenty, właściciel drukarni „
Kosiński Karol, komisarz magistratu „
Kotarski Przemysław, „
Kozubowski, wł. realności „
Krause Bronisław, urzędnik techniczny „
Król Żegota, prof. gimnazyalny w Jaśle
Kułaczkowski Dr., prokurator skarbowy w Krakowie
Kułakowski Wincenty Dr., lekarz w Krakowie
Kruszewski Bolesław, wł. dóbr (Bocheńskie)
Kulczyński Władysław, prof. gimnazyalny w Krakowie
Langie Karol, właściciel realności „
Langie Tadeusz, właściciel dóbr

Lettner Gustaw, c. k. radca lasowy Namiestnictwa we Lwowie.
Link Henryk, c. k. komisarz powiatowy w Krakowie
Lipczyński Adam, obywatel „
Lipiński Hipolit, artysta-malarz „
Louis-Wawel Józef, c. k. sędzia „
Lustgarten Józef, kupiec „
Lutostański Bolesław Dr. lekarz „
Łuszczkiewicz Antoni, inżynier w Krakowie
Łysakowski Michał, wójt półwsia Zwierzyniec
Machalski Maksymilian Dr., adwokat „
Machek Emanuel Dr., asystent kliniki okulistycznéj w Krakowie
Madurowicz Maurycy Dr., profesor i rektor Uniwersytetu „
Mallik Franciszek, introligator „
Mamczyński Józef, urzędnik Tow. ubezpieczeń „
Markiewicz Władysław Dr., adwokat „
Mars Antoni Dr. asystent kliniki położniczéj „
Mazaraki, w Łyszkowicach
Maurizio P., cukiernik w Krakowie
Maurizio J. właściciel cukierni „
Medwecki Edward, profesor szkoły realnej w Krakowie
Mohr Michał Dr., fizyk miejski „
Mrażek Józef, urzędnik Towarzystwa ubezpieczeń w Krakowie
Murdzeński Franciszek Dr., lekarz szpitala św. Łazarza „
Muszyński Xawery, kucharz hotelu „Victoria“ „
Müldner Henryk, administrator „Czasu“ „
Nalepa Antoni, radca dworu, c. k. nadprokurator „
Nowakowski Ludwik, obywatel z Mirowa p. Alwernia (pow. Chrzanów)
Niedzielski Stanisław, dyrektor Towarzystwa muzycznego w Krakowie
Niedziałkowski Janusz, inżynier w Krakowie
Neusser Dr., Dyrektor szpitalu w Kulparkowie
Nowicki Maxymilian Dr., prof. Uniwersytetu w Krakowie
Nowotny Jan, wł. i wyd. gazety rybackiéj w Wiedniu
Oborski Antoni, delegat do Rady państwa
Odrzywolski Stanisław, prof. szkoły techn.-przem. w Krakowie
Olszewski Karol Dr., prof. Uniwersytetu „
Ożegalski Stanisław, właść. dóbr Bolechowice
Pacuła Andrzej, weterynarz miejski w Krakowie
Pareński Stanisław Dr., prymaryusz szpitala św. Łazarza w Krakowie
Paszkowski Stanisław Dr. „ „ „ „
Paszkowski Franciszek, b. prezes Towarzystwa rolniczego „
Piekosiński Franciszek Dr., członek Akademii Umiejętności „
Pieniążek Karol Dr. „
Pieniążek Przemysław Dr., docent Uniwersytetu „
Piotrowski Feliks, radca magistratu „
Ponikło Stanisław Dr., lekarz „

Potocki hr. Antoni, właść. dóbr Olsza p. Kraków
Przybyłkiewicz Józef, prof. gimn. w Krakowie
Radler Edward, aptekarz w Krakowie
Regelsberger M. rządca dóbr w Bierzanowie
Reichenberg Ludwik, dyrektor górniczy w Tenczynku w Krzeszowicach
Reiner Eugeniusz, właśc. dóbr Ujazd, poczta Zabierzów
Reiner Leopold, kupiec obywatel w Krakowie
Rettinger Józef Dr., adwokat „
Riedel Teodor, kupiec obywatel „
Rostafiński Józef Dr., prof. Uniwersytetu „
Rotter Jan, prof. szkoły techn.-przem. „
Rosner Jan Dr., lekarz szpit. św. Łazarza „
Rybczyński Aleksander Dr., lekarz miejski w Krakowie
Sandoz Feliks, obyw. ziemski w Prokocimie
Scheurich Leon, urzędnik Kasy Oszczędności w Krakowie
Schmidt Michał Dr., wiceprezydent magistratu „
Schödler Aleksander, nauczyciel prywatny „
Schöppel Józef, właść. realności „
Schreder Józef, naczelnik stacyi kolei Karola Ludwika w Krakowie
Serkowski Stanisław, inżynier w Podgórzu
Siermontowski Piotr, komisarz targowy w Krakowie
Skobel Stanisław Dr., asystent kliniki chorób skórnych w Krakowie
Slęk Franciszek, dyrektor Kasy Oszczędności w Krakowie
Sperro Tomasz, komisarz targowy w Podgórzu
Starolipiński Brunon
Stockmar Ernest senior, wł. apteki w Krakowie
Stockmar Ernest junior, „ „ „
Stodolak Stanisław Dr., prof. gimnaz. „
Stopczański Aleksander Dr. prof. Uniwersytetu w Krakowie
Stefan Józef
Strzechowski Wilhelm Dr., asystent kliniki chirurg. „
Styczeń Wawrzyniec Dr., adwokat „
Sulimirski Filip
Szczerbiński Witalis Dr., adwokat w Podgórzu
Szopski Ludwik, rachmistrz z Krzeszowic
Szymkiewicz Stanisław, adjunkt magistratu w Krakowie
Szynalewski Feliks, prof. szkoły sztuk pięknych „
Świątek Antoni, obywatel „
Świerz Leopold, prof. gimnazyalny, sekr. Tow. tatrzańskiego w Krakowie
Tański Adam, właściciel dóbr Olszanica p. Kraków
Tarnowski hr. Stanisław Dr., prof. Uniwersytetu w Krakowie
Teichmann Ludwik Dr., prof. i b. rektor „ „
Tlachna Leopold, inżynier „
Trauczyński Józef, radca miejski, wł. apteki „

Trojnalski Juliusz Dr., adwokat w Krakowie
Trochanowski Karol, asystent chemii „
Truskolaski Kazimierz, urzędnik Tow. ubezpieczeń w Krakowie
Trylski Walenty, komisarz magistratu „
Trzciński, dyrektor ekspedytu magistr. „
Trzetrzewiński Leon, fabrykant „
Walkowski Jan, dyrektor Kasy zaliczkowej w Krzeszowicach
Warschauer Jonatan Dr., radca miejski w Krakowie
Wasserberger Leon, przedsiębiorca „
Wattmann br. Ludwik, wł. dóbr Ruda różaniecka p. Cieszanów
Wentzel Konrad, radca miejski w Krakowie
Węgliński Leon, słuchacz filozofii w Krakowie
Wiediger Xawery Dr., koncyp. adw. „
Wierzejski Antoni Dr., docent Uniwersytetu w Krakowie
Winter Ferdynand, właśc. kawiarni „
Wiszniewski Ludwik Dr, lekarz miejski „
Wiszniewski Konstanty, właśc. apteki „
Wiśniowski Stanisław, cynkograf „
Włodek Bolesław, obywatel „
Włyński Zygmunt, przedsiębiorca „
Wodyński Roman, asystent przy kat. zoologii „
Wodzicki hr. Henryk, prezes Tow. rol., dyrektor Banku Galic. w Krakowie
Wojciechowski Sykstus, rybak „
Wojczyński Władysław, kupiec-obywatel „
Wójcicki Mateusz, c. k. sędzia „
Wyrobisz Józef, referent magistratu „
Xiężopolski Ludwik, zarządca hotelu Drezdeńskiego „
Zabierzewski, c. k. komisarz powiatowy „
Zaremba Tomasz Dr., lekarz „
Zarembina z Kellerów Jadwiga, żona Dra medycyny w Krakowie
Zarembski Teofil, urzędnik Tow. ubezpieczeń „
Zarewicz Aleksander Dr., prymaryusz szpitala św. Łazarza w Krakowie
Zarzycki Andrzej, inżynier powiatowy w Krakowie
Zatorski Maxymilian Dr., prof. Uniwersytetu, poseł na Sejm kr. w Krakowie
Ziembiński Lesław, wł. hotelu Drezdeńskiego „
Ziembiński Stanisław, dyrektor szkoły przemysłowéj w Krakowie
Zubrzycki Józef, obyw. ziemski w Wilkowie
Żeglikowski Teofil, obywatel, właśc. dorożek w Krakowie
Żelazowski, Dr., lekarz szpitala św. Łazarza „
Żelechowski Wiesław, adjunkt magistratu w Podgórzu
Żółtowski Ignacy, właśc. dóbr w Krakowie
Żuławski Karol Dr., lekarz „
Żychoń Henryk, kupiec obywatel „
Życieński Józef, urzędnik magistratu w Krakowie.

B) Oddziały Towarzystwa rybackiego

dla poszczególnych rzék kraju.

a) W dorzeczu Wisły.

I) Oddział w Oświęcimiu dla rzéki Soły.

uchwalony dnia 26 lutego 1880 r.

Siedziba: Oświęcim. Granica okręgu: Dolny bieg rzeki Soły z dopływami od Porąbki powyżéj Kęt aż do jéj ujścia do Wisły. Zatwierdzony reskr. Namiest. z d. 6 marca 1880 L. 10.936.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: Kornel Chwalibóg, właśc. dóbr w Grojcu,
Zastępca Przewodn.: Adolf Gasch, dzierz. dóbr w Kaniowie,
Członkowie Zarządu: Hermann Czecz de Lindenwald, konserwator zbiorów,
„ „ Feliks Foltański,
„ „ Wincenty Zwilling, sekretarz,
„ „ Franciszek Knihinicki, skarbnik.

Spis Członków:

Bartke Adolf, dzierżawca dóbr Brzeszcz p. Oświęcim
Bensz Leopold, rządca dóbr Łęki i Bielany p. Kęty
Chwalibóg Kornel, wł. dóbr Grojec p. Oświęcim
Czecz Herman de Lindenwald, wł. dóbr Kobiernice p. Kozy
Czerwik Ignacy, wł. dóbr Klucznikowice p. Kenty
Długołęcki Ferdynand, Dr. Medycyny w Kętach
Foltański Feliks wł. dóbr Kańczuga p. Kęty
Gasch Adolf, dzierżawca dóbr arcyks. Kaniów p. Dziedzice
Gmina miasta Kęty
Gmina miasta Oświęcim
Grychowski Józef, szef stacyi kolei północnéj w Oświęcimie
Grzesicki Jan, właściciel apteki „
Gurniak Jerzy, wł. dóbr Nidek, p. Andrychów
Heinze Ludwik, dzierżawca dóbr Czaniec p. Kęty
Heinze Ludwik junior syn z Czańca p. Kęty
Henz Szymon, wł. realności w Oświęcimie
Klucki Stanisław, właściciel dóbr Kozy p. Kozy
Kłodziński Zygmunt, sekretarz Rady miasta w Kętach
Knihinicki Franciszek, wł. realności w Oświęcimie
Larisch Edmund baron. wł. dóbr Bulowice p. Kęty

Majkowski Jan, agent Towarzystwa wzaj. ubezp. w Oświęcimie
Niemczewski Franciszek, notaryusz w Oświęcimie
Nowak Gustaw Dr., adwokat „
Plesner Józef, wł. dóbr Łazy p. Oświęcim
Schenker Joachim, wł. dóbr Oświęcima
Schmelz Markus, wł. dóbr Czajki p. Oświęcim
Schwarz Otto, dzierżawca dóbr Jawiszowice p. Willamowice
Stadnik Karol, dzierżawca dóbr Łęg p. Oświęcim
Śmiałowski Feliks, wł. dóbr Witkowice p. Kęty
Śmiszek Józef, wł. młyna w Oświęcimie
Thieberg Henryk, wł. realności w Oświęcimie
Wirmiński Jan ks. proboszcz z Osieka.
Woźniak Józef, ks. kanonik w Grojcu p. Oświecim
Wrotnowski Antoni, wł. dóbr Łęki p. Kęty
Wrotnowski Lucyan, wł. dóbr Bielany p. Kęty
Wysocki Antoni, dzieżawca dóbr Dankowice p. Willamowice
Zwilling Wincenty, wł. dóbr Harmenz p. Oświęcim

Za staraniem JW. Kornela Chwaliboga w Grojcu i delegata Kraj. Tow. ryb. Feliksa Piaseckiego w Osieku, Członkowie Tow. rybackiego zebrani d. 26 lutego w Grojcu w liczbie 21 zażądali ustanowienia Oddziału Tow. ryb. dla dolnego biegu rzeki Soły wraz z dopływami od Porąbki powyżej Kęt aż do jéj ujścia do Wisły. Wydział Tow. rybackiego zgodził się na to żądanie odezwą z d. 27 lutego 1880 l. 191 i zawiadomił o tém równocześnie Wys. c. k. Namiestnictwo, poczém na Walnem zgromadzeniu Członków odbytém w Oświęcimie d. 7 marca 1880 Oddział się ukonstytuował.

Oddział stósownie do okólnika Wydz. Tow. ryb. w Krakowie, przesłał Wys. Wydziałowi krajowemu we Lwowie przedstawienia w sprawie rybactwa i wydać się mającéj ustawy rybackiéj stósownie do potrzeb swego okręgu.

Jako późniéj zawiązany nie mógł natomiast Oddział zająć się praktycznem wychowem narybku z ikry, co dopiéro w przyszłym sezonie zimowym nastąpi.

Zarząd Oddziału przesłał $^1/_3$ część wkładek od członków swoich do kasy Kraj. Tow. Ryb. w Krakowie w kwocie 24 złr. w. a.

2) Oddział w Suchy dla rzéki Skawy

uchwalony d. 27 listopada 1879 r.

Siedziba: Sucha. Granica okręgu: Rzeka Skawa z dopływami od źródłowisk do ujścia do Wisły. Zatwierdzony przez c. k. Namiestnictwo reskr. z dnia 20 lutego 1880 l. 8852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: Dr. Franciszek Nowakowski,
Zastępca: Edward Drapella,
Sekretarz: Justyn Kiszakiewicz,
Skarbnik: Dr. Jan Gawlik,
Konserwator: Franciszek Kopetschny,
Członek Zarządu: Antoni Kopetschny.

Komisya wykonawcza:

Antoni Kopetschny, Walery Maszewski, Jan Karafiał.

Spis Członków:

Balcarczyk Józef ks. proboszcz Zembrzyce
Bossowski Stanisław, nadleśniczy dóbr suskich w Stryszawie
Borzęcki Edmund, kasyer dóbr suskich i pocztmistrz w Suchy
Drapella Edward, adminisrator dóbr suskich w Suchy
Fox Józef, ks. wikary w Suchy
Gawlik Jan Dr. medycyny, lekarz w Suchy
Gebauer Jan, magazynier zakładu hutniczego w Suchy
Karafiał Jan. piwowar „
Kiszakiewicz Justyn, rachmistrz dóbr suskich „
Kopetschny Antoni, inżynier zakł. hutniczego „
Kopetschny Franciszek, dyrekt. „ „ „
Macudziński Jan, aptekarz „
Maszewski Walery, kancelista administr. d. s. „
Nowakowski Franciszek Dr. członek nadzw. Akademii Umiejęt. w Krakowie, dyrektor komisyi bibliograf., członek komisyi fiziogr., wiceprezes rady szkolnéj okręg. wadowickiej, członek honor. Tow pedag., czł. protektor grm. Bursy w Krakowie, etc. etc. w Suchy.
Procner Józef, ks. proboszcz „
Schimke Edward, wł. dóbr Swinna Poręba
Tetschel Edward, wł. dóbr Jaszczurowa
Zapała Sebastyan, kontrolor lasowy w Suchy
Znamięcka Teofila, właścielka dóbr Zembrzyce.

Oddział ten zawiązany staraniem Dra Fr. Nowakowskiego d. 27 listopada 1879, w którym to dniu członkowie zebrani w liczbie 12 zażądali utworzenia osobnego Oddziału dla rzeki Skawy. Wydział zgodził się na to aktem z d. 29 listopada 1879 l. 327 i zawiadomił Namiestnictwo d. 30 stycznia 1880 l. 86, a po odrzuceniu takowego, powtórnie podał dnia 15 lutego 1880 l. 129, poczém Namiestnictwo reskryptem jak wyżéj przyjęło zawiązanie tego Oddziału do wiadomości.

Zarząd przesłał d. 8 grudnia 1879 l. 366 wypełnioną tablicę „Nasze ryby“ podaniem ryb żyjących w Skawie i jéj dopływach, a Dr. Nowakowski artykuł p. t.: „O stanie ryb w Skawie i jéj dorzeczu“, który został umieszczony w *Łowcu* Nr. 1 z d. 1 stycznia 1880.

Administracya dóbr suskich na poleceuie JW. hr. Artura Potockiego oddała Oddziałowi do czasowego użytkowania pstrągarnię tamże istniejącą i zakupiła 1 wylęgarnię kalifornijską. Drugą wylęgarnię sprawił Oddział z własnych funduszów. Również mały domek służący do ustawienia wylęgarni nad rzeczką Stryszawką został zbudowany kosztem administracyi dóbr suskich.

Oddział otrzymał w darze z pstrągarni hr. Potockiego w Dubiu w d. 26 stycznia 1880 r. 10.000 sztuk ikry łososio-pstrąga, zaś od Towarzystwa rybackiego w Krakowie d. 1 marca 5.000 ikry pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga zakupionego z zakładu p. C. Schustera w Freiburgu. Pod umiejętnym i bacznym dozorem pp. Antoniego Kopecznego i Walerego Maszewskiego z ikry téj otrzymał Oddział zdrowego i pięknego narybku sztuk około 12.500, który rozpuszczony został w dniach 22 i 23 kwietnia do rzek górskich Skawy, Skawicy, Stryszawki, oraz do dwóch stawków w Zasepnicy (*Czas* z d. 11 maja 1880 N. 106). Dokładne sprawozdanie o wychowie tego narybku przesłał zarząd Oddziału Towarzystwu rybackiemu w Krakowie, z którego okazuje się, że woda tamtejsza okazała się bardzo korzystną do wychowu narybku łososiowatego, a ciepłota jéj wynosiła od $+ 2^0$R. — 6^0R. i dopiéro podczas niezwykłych upałów w końcu kwietnia podniosła się do $+ 11^0$R. Podczas silnych mrozów, które zagrażały zamarznięciem wody w wylęgarniach, nie wahano się ogrzewać domek, w którym one były ustawione.

Ikra lipienia, którą Oddział otrzymał od Towarzystwa z zakładu p. C Schustera w Freiburgu w d. 16 maja 1880 r. w ilości 1000 sztuk, zniszczała zupełnie podczas transportu podobnie jak ikra ta przesłana jednocześnie wszystkim innym Oddziałom, prawdopodobnie wskutek niezwykłego ciepła wtenczas panującego.

Prócz tego w dniu 10 marca 1880 rozpuścił Oddział w Skawie poniżéj ujścia Stryszawki 100 łososiąt kalifornijskich, w którym to akcie wzięła udział także młodzież szkolna. Narybek przesłano osobnym posłańcem z Dubia i żaden okaz nie zginął w drodze, do Dubia zaś przewieziony został ze Słotwiny, gdzie był wychowany.

Wreszcie w dniu 21 kwietnia 1880 rozpuścił Oddział w Skawie, Skawicy i Stryszawce 2000 narybku łososia bałtyckiego, przesłanego mu z Żywca przez Tow. rybackie, jako część tego narybku, który w ilości 50.000 wychowany w Dubiu, w d. 20 kwietnia przewieziony został koleją do Żywca i tegoż dnia przez tamtejszą dyrekcyę dóbr arcyksiążęcych w wodach Soły, Koszarawy i Kamesznicy rozpuszony.

Dr. Nowakowski przesłał z ryb Skawy dwa głowacze d. 19 kwietnia 1880.

Zarząd Oddziału złożył do kasy Towarzystwa $^1/_3$ część wkładek od członków swoich w kwocie 8 złr. d. 9 grud. 1879, 9 kwiet. 1880 3 złr. 33 ct., razem 11 złr. 33 ct. z wyraźném zastrzeżeniem, że ta wkładka ma być policzona za r. 1880.

---

3) Oddział w Bochni dla rzéki Raby

uchwalony d. 21 sierpnia 1879 r.

Siedziba: B o c h n i a. Granica okręgu: Rzeka R a b a z dopływami od źródłowisk do ujścia do Wisły. Zatw. reskr. Namiestnictwa z d. 20 lutego 1880 l. 8 852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący:	Ks. kanonik Dr. Wojciech Grzegorzek,
Zastępca:	A. Marfiewicz,
Sekretarz:	Stanisław Treszka,
Skarbnik:	Zechenter,
Konserwator:	Antoni Brand,
Członek Zarządu:	Hantschel.

Spis Członków:

Brandt Antoni, burmistrz w Bochni
Browarny Maciej ks., proboszcz w Łososinie
Christ Antoni, obywatel w Bochni
Dekański Felicyan, rządca dóbr
Dębicki hr., właściciel dóbr
Dołkowski Feliks, kupiec w Bochni
Grotowski Antoni, praktykant notaryalny
Grzegorzek Wojciech ks. kanonik Dr. prepozyt w Bochni
Gutowski Marceli, c. k. kontrolor kasy podatkowéj
Hajdukiewicz Kajetan. c. k. adjunkt sądowy
Hantschel, obywatel w Bochni
Hickl, „ „
Kisel, c. k. nadleśniczy w Stanisławicach
Kubasiewicz Ignacy ks. proboszcz
Lord Feliks, wł. młyna parowego w Bochni
Łopacki Andrzej, wł. dóbr, sekretarz wydziału powiatowego w Bochni
Marfiewicz, właść. dóbr Słotwina
Michnik Jakób, kupiec
Niedzielski Paweł, kupiec w Bochni
Niwicki Bolesław, wł, dóbr, marszałek powiatu bocheńskiego
Olszowski Andrzej
Pisz Władysław, księgarz w Bochni
Pfau, c. k. starosta „
Ramuld Konstanty, notaryusz
Reiss Franciszek, aptekarz w Bochni
Rosner Józef, ks. dziekan w Porębie
Sobczyński Aleksander ks. proboszcz w Jasieniu
Treszka Stanisław, zarządca w Słotwinie
Ursel Wilhelm, c. k. adjunkt sądowy w Bochni
Weissenbach Hugo, własciciel dóbr
Zakrzewski Ferdynand Dr., adwokat krajowy
Zechenter, c. k. urzędnik salinarny.

Za staraniem JW. ks. kan. Dr. W. Grzegorzka w Bochni członkowie zebrani w liczbie 21 zażądali utworzenia Oddziału Tow. ryb. w Bochni dla rzeki Raby w d. 21 sierpnia 1879 r. Walne zgrom. Tow. ryb. w Krakowie w d. 24 sierpnia

zgodziło się na to żądanie, poczém Oddział bocheński po zatwierdzeniu statutów dla Oddziałów przez Wys. Namiestnictwo ukonstytuował się w d. 8 października 1879 r. Przyjęcie do wiadomości zawiązania Oddziału przez Namiestnictwo, nastąpiło jak wyżej.

Wny A. Marfiewicz, właść. dóbr Słotwina, a zarazem zastępca przewodniczącego tego Oddziału, polecił własnym kosztem urządzić zakład rybacki w Słotwinie w zabudowaniach browaru położonego nad stawami tamże istniejącymi i oddał go do czasowego użycia Oddziałowi. Tutaj umieszczone zostały 2 wylęgarnie kalifornijskie sprawione kosztem Oddziału. Woda obficie spływająca ze stawów zasilanych licznemi źrodłami, zdawała się być zupełnie odpowiednią tak co do swéj ciepłoty i jakości, albowiem już w dawniejszych latach czynione próby z wylęgiem narybku łososiowatego z ikry sprowadzonéj z Salzburga, powiodły się były szczęśliwie. Kierunek nad całym zakładem objął p. Stanisław Treszka praktycznie i dokładnie obeznany z sztucznêm hodowaniem narybku. W dniu 19 października 1879, kiedy cały zakład był już wykończony, odbyło się uroczyste poświęcenie wylęgarni przez ks. kanonika Dra Grzegorzka przy licznym zjeździe okolicznych obywateli i w obecności prezesa kraj. Tow. ryb. w Krakowie Dra M. Nowickiego.

Zakład rozpoczął swoją czynność w d. 4 listopada 1879 wychowem 9.000 ikry łososia kalifornijskiego.

W dniu 4go grudnia 1879 otrzymał zakład 5.000 ikry pstrąga darowanego Towarzystwu przez dyr. zakładu Salzburskiego p. S. Gotteina, zaś 1go marca 1880 6.000 ikry pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga zakupionéj przez Towarzystwo w zakładzie p. Schustera w Freiburgu. Narybek łososia kalifornijskiego wylęgły z początkiem grudnia pozostawał w zakładzie słotwińskim tylko do d. 5 stycznia, albowiem w skutek nagłéj odwilży woda stawów słotwińskich okazała się być dlań szkodliwą, przeto musiał być ztamtąd zabrany i do rzek wpuszczony. Wiele ucierpiała w tym czasie także ikra pstrąga sprowadzona z Salzburga, z któréj dopiero w ciągu stycznia narybek się wylągł i jedynie troskliwéj opiece p. Treszki zawdzięczyć należy, że wychów ten zakończył się szczęśliwie.

W dniu 9 kwietnia 1880, kiedy pozostałe przeszło 4.000 pstrążąt utraciły swe pęcherzyki, Oddział bocheński rozpuścił je do wód swego okręgu w ten sposób, że 2.000 sztuk wpuszczono do Raby w Nieznanowicach pod Gdowem, 1000 sz. do Uszwicy pod Pomianowem powyżej Brzeska, zaś 1000 sztuk do stawu w Słotwinie umyślnie na ten cel przysposobionego. Wychów 6.000 ikry pstrąga i bastarda, zakupiony z Freiburga, odbył się natomiast z mniejszą stratą. Narybek otrzymany rozpuścił Oddział w Uszwicy pod Okocimem w d. 3 maja 1880 w obecności c. k. starosty brzeskiego p. Pfaua i licznie zebranych członków Oddziału. Oddział przeto rozpuścił do wód swego okręgu w bieżącym sezonie około 10.000 narybku łososiowatego.

Przewodniczący Oddzialu ks. kanonik Dr. Grzegorzek pragnąc zainteresować szersze koła publiczności sprawą rybacką, wziął udział w szeregu odczytów urządzonych w r. b. przez Oddział Tow. pedagogicznego w Bochni i miał wykład w d. 15 lutego 1880 „o gospodarstwie rybném“, zaś 29 lutego o „sztucznym wychowie ryb łososiowatych“.

Zarząd Oddziału złożył 22 listopada do kasy Towarzystwa $^1/_3$ część wkładek uzyskanych od członków swego Oddziału w kwocie 16 złr., co z wkładką 2 złr. przez ks. Dra Grzegorzka pierwéj do kasy Towarzystwa uiszczoną, wynosi razem 18 złr. wal. austr.

4) Oddział w Tarnowie dla rzéki Dunajca

uchwalony d. 22 maja 1879 r.

Siedziba: Tarnów. Granica okręgu: Dolny Dunajec z dopływami od Zakliczyna aż po ujście Dunajca do Wisły. Zatw. reskr. Namiest. z d. 20 lutego 1880 r. l. 8.852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: J. O. książe Eustachy Sanguszko,
Zastępca: Bronisław Trzaskowski,
Sekretarz: Wilhelm Habicht,
Skarbnik: Stanisław Żaba.
Konserwator: Zygmunt Morawski,
Członek Zarządu: Karol Berke.

Spis Członków:

Aftner Jerzy,
Angelus Włodzimierz
Artwiński Mieczysław,
Berke Karol,
Bernatowicz Jan,
Birtus Ludwik,
Breitseer Józef,
Brzeski Mieczysław Dr.,
Chylewski Ignacy
Dietl Leopold,
Fibich Antoni,
Fuchs Józef,
Gazda Wilhelm,
Gonikiewicz Wołk Michał,
Grodecki Jan Dr.,
Gumiński Teofil,
Habicht Wilhelm,
Habura Franciszek,
Kaczkowski Karol Dr.,
Kierwiński Józef,
Kowalski Henryk Dr.
Kozel Teodor Dr.,
Krasicki Józef,
Krasowski Michał,
Krzyżkowski Stanisław,
Leszczyński Franciszek,
Łazarski Franciszek,
Męciński Józef,
Mirecki Zygmunt,
Misiągiewicz Paweł,
Morawski Zygmunt,
Müldner Wilhelm,
Müldner Otto,
Mühlrad Gabryel,
Nowiński Bronisław,
Poniński ks., c. k. starosta,
Portik Jan, Dr.,
Potulicki Ignacy hr.,
Przybyłkiewicz Ignacy,
Radwan Wincenty,
Reid Adolf
Rey Mieczysław hr.
Rogoyski Witold,
Rydel Roman,
Rydel Władysław,
Ruszczyński Jan
Sanguszko Eustachy ks.
Siegel Naftali,
Śliwiński Jan,
Stadnicki Jan hr.

Spławińki Jan,
Studnicki Julian,
Szczepański Mieczysław,
Tarnowski Jan hr.,
Trzaskowski Bronisław,
Wisłocki Aleksander,
Zawadzki Władysław.
Zdankowicz Roman,
Zieliński Paweł,
Żaba Stanisław.

Gdy Dr. M. Nowicki w dniu 22 maja 1879 po raz pierwszy przyjechał do Tarnowa z 2000 narybku lipienia sztucznie przez siebie wyhodowanego i nim rzekę Białkę pod Tarnowem zarybił, licznie podczas tego aktu zebrani obywatele pow. tarnowskiego powzięli myśl w związku z mającém powstać w Krakowie Towarzystwem, utworzyć u siebie Oddział takowego dla rzeki Dunajca. Skoro więc powstało Towarzystwo rybackie w Krakowie, a jego Walne zgromadzenie na Oddział tarnowski się zgodziło, członkowie tarnowscy w liczbie 42 w dniu 2 listopada na walne zgromadzenie w Tarnowie zebrani, ukostytuowali się w Oddział, który niebawem rozpoczął swoje czynności.

JO. ks. E. Sanguszko raczył przyjąć przewodnictwo Oddziału, a działaniu jego dał pewną podstawę i polecił w dobrach swoich Krzyż pod Tarnowem urządzić własnym kosztem zakład sztucznego wychowu ryb, nad którym kierunek i zarząd objął p. Wilhelm Habicht jeden z najgorliwszych pracowników na tém polu. Zakład stanął nad małym potoczkiem wypływającym z niedalekiego źródła w lesie krzyzkim rozlewającym się następnie w szereg stawów karpiami zarybionych. W domku zaopatrzonym na wszelkie ewentualności zimy ustawiono dwie wylęgarnie, jednę zakupioną kosztem księcia Sanguszki, a drugą z funduszów Oddziału. Podobny zakład z jedną wylęgarnią postanowił u siebie urządzić p. Karol Berke.

W dniu 5 grudnia 1879 r. otrzymał zakład pierwsze 1000 sztuk ikry pstrąga, pochodzącéj z daru p. S. Gotteina z Salzburga, późniéj zakupił Oddział z funduszów własnych i z ofiarowanych przez hr. J. Stadnickiego z Wielkiéj wsi, również z zakładu Salzburskiego 6.000 ikry pstrąga zwyczajnego i 2.000 pstrąga jeziornego. Z powodu niskiéj temperatury, która przez całą zimę trzymała się stale 0°R wylęganie téj ikry dopiéro w połowie marca się rozpoczęło. Pomimo przeszkód naturalnych, jakiemi były silne i długotrwałe mrozy tegorocznéj zimy, w skutek których woda małego potoczku w zupełności zamarzła, tak, że przez niejaki czas musiano dniem i nocą konewkami ją do aparatów znosić, zaś w kwietniu w skutek niezwykłego gorąca jeszcze w wylęgarniach sztucznie lodem oziębiać, udało się p. Habichtowi wypielęgnować młode pokolenie pstrążków z nieznaczną stosunkowo stratą.

W dniu 22 kwietnia 1880 rozpuszczono pierwszych 1.000 pstrążąt w Dunajcu pod Wielką wsią, majętności hr. Stadnickiego. Następnie w dniu 25 kwietnia udał się p. Habicht wraz z p. Trzaskowskim wiceprezesem Oddziału i p. Karolem Berke koleją do Grybowa, gdzie przy współudziale tamtejszych obywateli, mieszczan grybowskich i ludności wiejskiéj, rozpuszczono 6.000 pstrążąt w rzece Biały na przestrzeni prawie milowej koło Grybowa i gminach Biały. Pstrążki przewiózł p. Habicht w konewce przewozowéj zakupionéj od Mühlbacha w Neudaum, zaopatrzywszy takową lodem bez żadnej straty, a narybek tym sposobem pomimo upału był żwawy i zaraz po wypuszczeniu umykał szybko w bystrym prądzie téj czystéj

górskiéj rzeki i zaraz krył się pod kamieniami. Rzeka Biała powyżéj Grybowa wraz z jéj licznémi potokami, niegdyś bardzo obfita w pstrągi, obecnie bardzo uboga w ryby, nadawała się wybornie do wpuszczenia tego narybku. Pozostałe jeszcze 500 pstrągów wysadził p. Habicht dla próby i obserwacyi do potoków w lesie wierzchosławskim koło Wierzchosławic.

Prócz tego uzyskał p. Habicht od ks. Sanguszki ze stawów skarbowych 11.000 sztuk rocznych karpi, celem rozpuszczenia, a tém samém rozmnożenia ich w rzekach okręgu tarnowskiego. 1000 sztuk tych karpi wpuścił p. Habicht d. 22 kwietnia 1880 r. do Dunajca pod Wielką wsią; dnia 28 kwietnia 5.000 sztuk pod Tarnowem przy ujściu Biały do Dunajca, wreszcie w dniu 15 maja 5.000 do Dunajca pod Bobrownikami, majętności hr. Ignacego Potulickiego. Tym sposobem Oddział tarnowski rozpuścił w bieżącym sezonie przeszło 18.000 sztuk różnego narybku do wód swego okręgu.

Czynności Oddziału były także skierowane ku ochronie rybactwa i zapobieżeniu zgubnemu niszczeniu ryb w rzekach. Oddział ustanowił delegatów dla ujścia Dunajca, Wisłoki i dla powiatu Dąbrowskiego.

C. k. starosta tarnowski ks. Poniński udzielił Oddziałowi swego w tym względzie poparcia, skoro bowiem Oddział wniósł do starostwa skargi na nieuprawnione niszczenie ryb w rzekach za pomocą trucizny i dynamitu i dołączył spis głównych gatunków ryb w Dunajcu i Białej i czasie tarła tychże, wydał p. starosta okólnik do wszystkich gmin powiatu pod d. 18 maja 1880 l. 9.514, w którym ostro zakazał używanie trutki i dynamitu, łowienia ryb podczas tarła w miesiącach kwietniu, maju i czerwcu (jako to: brzany, brzanki, bolenia, filca, leszcza, karpia, lina, karasia, szczupaka, suma i miętusa, oraz łowienia i sprzedawania ryb wymienionych niżéj 30 centimetrów długości mających.

Oddział złożył do kasy Towarzystwa ⅓ część zebranych wkładek od członków w kwocie 20 złr. w. a.

---

5) Oddział w Nowym Sączu dla rzéki Dunajca

uchwalony d. 19 sierpnia 1879 r.

Siedziba: Nowy Sącz. Granica okręgu: Średni Dunajec z dopływami od Krościenka do Zakliczyna. Zatw. resk. Nam. z d. 20 lutego 1880 l. 8.852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: hr. Adam Marassé,
Zast. Przewodn.: J. Dunikowski,
Członkowie Zarządu: Filip Kielawa, skarbnik,
Antoni Kosterkiewicz,
Władysław Głębocki,
Michał Dziewulski.

Spis Członków:

Dobrzyński Adolf, właściciel dóbr Rożnów
Dunikowski J.

Dziewulski Michał
Głębocki Władysław, właściciel dóbr Białowód,
Kielawa Filip,
Kłobukowski Władysław,
Kosterkiewicz Antoni,
Lewartowski Włodzimierz, c. k. starosta w Nowym Sączu,
Marassé Adam hr., wł. dóbr Marcinkowice,
Marassé Helena „ „ „ „
Miczyński Kazimierz, wł. dóbr Załubińcze,
Pociołowski ks. z Łącka,
Romer Gustaw, właściciel dóbr Lipie
Siemek Tomasz ks. z Tymowy,
Skrzyński Aleksander, dyrektor Kasy Zaliczkowéj w Nowym Sączu,
Wadowski,
Wyszyński Wiktor,
Zieliński Eugeniusz, wł. dóbr Klęczan,
Żuk-Skarszewski Władysław,
Żyłyński Józef.

Za staraniem hr. Adama Marassé 10 obywateli pow. Nowo-Sądeckiego w d. 19 sierpnia 1879 w Nowym Sączu zebrani, wystósowali pismo do zawiązującego się właśnie w Krakowie Tow. ryb. z prośbą o założenie Oddziału tegoż Towarzystwa dla rzeki Dunajca w Nowym Sączu. Skoro Walne Zgromadzenie na taki Oddział się zgodziło, tenże niebawem po ukonstytuowaniu się w dniu 4 listopada 1870 r. rozpoczął swoje czynności.

P. Adam Marassé urządził w majętności swojej Marcinkowice położonéj nad Dunajcem o milę od Nowego Sącza, przez którą przepływa nadto rzeka górska Smolnik w pstrągi obfitująca, zakład do sztucznego wychowu narybku łososiowatego i oddał go do użytku Oddziałowi, zająwszy się osobiście gorliwie kierownictwem tego zakładu. Gdyby ten zakład mógł na większą skalę się rozwinąć, miałby przed sobą rzeczywiście wielką przyszłość i oddałby rybactwu krajowemu znakomite usługi z powodu łatwéj komunikacyi przez koléj żelazną i bliskości rzeki obfitującéj w ryby łososiowate. Na razie został ten zakład zaopatrzony w 3 wylęgarnie kalifornijskie i otrzymał z końcem grudnia 6.000 ikry pstrąga pochodzącéj z daru p. S. Gotteina, dyrekt. zakładu rybackiego w Salzburgu, zaś z początkiem marca 1880 r. 3.000 ikry pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga zakupionéj przez Towarzystwo od p. Schustera w Freiburgu, razem 9.000 ikry. Oddział mógł mieć prędzéj niż każdy inny niepłonną nadzieję, że narybek wychowany z téj ikry będzie mógł z wiosną wpuścić do rzek swego okręgu, skoro i transport podczas zimy odbył się bez straty i pstrążki wylęgłe w marcu dobrze się zrazu chowały. Tém większego atoli doznał zawodu, gdy w nocy 16go na 17 kwiecień wszystek wylęgły narybek wyginął z niewyśledzonych dotąd powodów, prawdopodobnie przez złośliwe zatrucie wody wapnem albo alkoholem, jak tego przynajmniéj p. Marassé się domyśla.

W tym więc roku Oddział Nowosądecki oprócz na innem miejscu wspomnianych 4.900 łososiąt kalifornijskich przywiezionych z Słotwiny i wpuszczonych do Kamienicy, Łososiny i Dunajca, nie mógł żadnego innego narybku powierzyć wodom swego okręgu.

Oddział złożył do kasy Towarzystwa $^1/_3$ część zebranych wkładek od swoich członków w kwocie 10 zlr. w. a., prócz tego wkładki od członków p. Marasségo 2 złr. i Michała Dziewulskiego 2 złr. wpłacone do kasy Towarzystwa rybackiego w Krakowie, policzone zostały na rachunek Oddziału, razem przeto 14 złr. w. a.

6) Oddział w Nowym Targu dla rzéki Dunajca

uchwalony 18 września 1879 r.

Siedziba: Nowy Targ. Granica okręgu: Górny Dunajec z dopływam od źródłowisk aż po Krościenko. Zatw. reskr. Nam. z d. 20 lutego 1880 l. 8852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący:	Wny Adam Uznański,
Zastępca:	Dr. Stanisław Zawadziński,
Sekretarz i Skarbnik:	Władysław Rapacki,
Konserwator i Czł. Zarządu:	Antoni Iwański.

Spis Członków:

Aweyde Jarosław,
Eichborn Ludwik,
Glücksmann H, wł. realności w Dębnie,
Glücksmann Samuel, c. k. pocztmistrz w Czarnym Dunajcu,
Hammerschlag Leib, wł. realności w Ostrowsku,
Iwański Antoni,
Kamieński Ludwik,
Laur Karol, kupiec i wicepr. Rady powiatowéj w Nowym Targu,
Mydło Maryan,
Rada powiatowa Nowo-targska,
Rapacki Władysław, Członek Rady pow. Nowo-targskiej,
Finger Gustaw, dyrektor dóbr w Zakopanem,
Uznański Adam, wł dr., prezes Rady pow. Nowotargskiéj w Poroninie,
Słomka Michał, ks. proboszcz w Ludzimierzu,
Syrup Lazar.
Wiktor Artur Dr.
Wiśniewski Julian,
Zawadziński Stanisław, Dr. Med. w Nowym-Targu

Za staraniem Wgo Adama Uznańskiego, prezesa Rady pow. nowotargskiej, Wydział tejże Rady na posiedzeniu swojém dnia 18 września 1879 uchwalił zawiązać Oddział Tow. rybackiego w Nowym-Targu, do którego jako członek przystąpił i zakupił z funduszów powiatowych wylęgarnię kalifornijską dla przyszłego

Oddziału, a zarazem polecił delegatowi swemu p. Władysławowi Rapackiemu poczynić dalsze kroki potrzebne do zawiązania rzeczonego Oddziału i o tém zawiadomił Wydział Tow. ryb. w Krakowie pod d. 18 września 1879 l. 851. Następnie w d. 26 września 1879 członkowie przez p. W. Rapackiego zebrani w liczbie 10 wnieśli prośbę do Wydz. Tow. ryb. o utworzenie Odddziału dla górnego Dunajca z siedzibą w Nowym Targu, a otrzymawszy zezwolenie Wydziału pod d. 1 października 1879 l. 83, zebrali się na Walne Zgromadzenie w d. 16 października 1879 i ukonstytuowali się w Oddział.

Oprócz wylęgarni zakupionéj z funduszów powiatowych, Oddział otrzymał także do używania zakupioną przez Wgo Uznańskiego wylęgarnię, zaś wychowem narybku z ikry zajął się p. Władysław Rapacki. Z początkiem grudnia oddział otrzymał pierwsze 1.000 sztuk ikry pstrąga, pochodzącą z daru p. S. Gotteina w Salzburgu, która mimo posyłki drogą kołową z Krakowa do Nowego Targu, doszła tamże w bardzo dobrym stanie. Nie mając osobnego domku przysposobionego nad rzeką do ustawienia wylęgarni, był p. Rapacki zmuszonym z powodu nadzwyczajnych w tej porze panujących mrozów ustawić wylęgarnią z ikrą w chłodnym pokoju, do której spływała woda z beczki. Po trzech tygodniach téj uciążliwéj i z wielkim kosztem połączonéj pracy, widział się p. Rapacki zmuszonym nie chcąc dać zmarnieć ikrze, powierzyć takową raczéj naturalnemu rozwojowi w rzece i wpuścił takową do Dunajca. Z początkiem marca, kiedy łagodniejsza nastała pora, otrzymał Oddział 3.000 ikry pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga zakupionej przez Towarzystwo w Freiburgu. Wylęgarnie ustawiono we młynie p. Rapackiego, który zająwszy się troskliwie pielęgnowaniem ikry, wychował przeszło 2.000 zdrowego narybku, który Oddział w d. 6 maja 1880 do Dunajca pod Nowymtargiem rozpuścił.

Na wezwanie Wydziału Tow. ryb. Oddział nowotargski postanowił przesłać do Wys. Sejmu petycyę w sprawie uchwalić się mającej ustawy o rybołostwie z uwzględnieniem potrzeb swego okręgu.

Pragnąc na razie w najbliższym zakresie swego działania chronić ryby od rozkrzewionego na Podhalu rabusiostwa, Oddział wydzierżawił od miasta Nowego targu prawo rybołostwa w Czarnym i Białym Dunajcu na przestrzeni około $1^1/_2$ mili i nie dopuścił łapania ryb na wiosnę zwłaszcza lipieni, kiedy ciągną do góry ku źródłom Dunajca na tarło.

Oddział złożył do kasy Towarzystwa $^1/_3$ część wkładek w kwocie 7 złr. 33 ct., prócz tego wkładki od WW. A. Uznańskiego i L. Eichborna 4 złr. policzone na rachunek Oddziału, razem przeto 11 złr. 33 ct.

---

7) Oddział w Jaśle dla rzéki Wisłoki

uchwalony d. listopada 1879 r.

Siedziba: Jasło. Granica okręgu: Rzeka Wisłoka z dopływami od źródłowisk do ujścia do Wisły. Zatw. resk. Nam. z d. 6 czerwca 1880 l. 28.322.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: Dr. Stanisław Biesiadecki,
Zastępca: Józef Kudasiewicz,
Dr. Waleryan Macudziński,
Romuald Palch,
Franciszek Rząca,
Sekretarz: Julian Jaworski.

Spis Członków:

Baczakiewicz Feliks, prof. gimnazyalny w Jaśle,
Bal Kazimierz,
Biesiadecki Stanisław Dr. adwokat w Jaśle,
Bielicki Izydor,
Biesiadecki Jan Dr.
Bráglewicz Tytus,
Cięglewicz Stanisław Dr. lekarz w Jaśle,
Delavaux Władysław, właściciel dóbr,
Dolżycki Antoni, prof. gimnazyalny w Nowym Sączu,
Gabryszewski Antoni, c. k. starosta w Jaśle,
Jaworski Julian, prof. gimn. w Jaśle,
Jüngst Teodor. wł. dóbr,
Koralewski Antoni,
Kosiba Antoni Dr.
Kudasiewicz Józef, c. k. nadleśniczy w Warzycach,
Kloczkowski Antoni,
Lachecki Józef, sędzia powiatowy w Jaśle,
Lisowiecki Antoni, wł. dóbr Niegłowice,
Łukasiewicz Ignacy, właściel dóbr w Chorchówce,
Macudziński Waleryan Dr.
Majewski Stefan, burmistrz w Jaśle,
Palch Romuald, aptekarz,
Paszyński Juliusz ks. proboszcz,
Polak Józef, kupiec w Jaśle,
Rastawiecki Józef, c. k. kontrolor podatkowy,
Rapczyński Aleksander, c. k. poborca podatkowy
Rząca Franciszek, kasyer kasy oszczędności,
Sękiewicz Józef, prof. gimn. w Jaśle
Stankiewicz Wawrzyniec ks.,
Steinhaus Bogusław, kupiec,
Stoeger Dyonizy, właściciel drukarni w Jaśle,
Szuro Stanisław, c. k. adjunkt sądowy „
Szymkiewicz Stefan ks. proboszcz w Warzycach.
Węgrzyński Stanisław, prof. gimnazyalny,
Weisenfeld Maurycy, kupiec

Inicyatywę w zawiązaniu tego Oddziału powziął Wydział Rady pow. jasielskiéj i zawiadomił o tém Wydział Tow. ryb. pismem z d. 12 listopada 1879 r. l. 2.259. Gdy późniejsze usiłowania prof. gimnaz. p. Króla w Jaśle około zawiązania takiego Oddziału w skutek nieporozumień i jego choroby się nie powiodły, powziął na nowo tę myśl Dr. Stanisław Biesiadecki adwokat krajowy i członek Wydz. pow. w Jaśle i Oddział, na który Wydział Tow. ryb. już dawniéj się zgodził i z upoważnieniem Wydz. pow. w Jaśle zawiązał.

Walne Zgromadzenie Członków Oddziału odbyło się w d. 4 czerwca 1880, na którém oprócz wyborów do zarządu, uchwalono na razie zająć się zbadaniem wód swego okręgu i wystósować prośbę do odnośnych władz, aby te zakazały łowienia ryb podczas tarła.

Oddział ten z siedzibą swoją w Jaśle, mieście położoném u zlewu trzech rzek górskich Wisłoki, Jasiołki i Ropy, ma zaiste przed sobą piękne pole do działania.

---

8) Oddział w Rzeszowie dla rzéki Wisłok

uchwalony d. 12 września 1879 r.

Siedziba: Rzeszów. Granica okręgu: Rzeka Wisłok z dopływami od źródłowisk do ujścia do Sanu. Zatw. resk. Nam. z d. 20 lutego 1880 l. 8 852.

Spis Członków,

którzy wnieśli prośbę o zawiązanie Oddziału w Rzeszowie:

Arvay Edward, księgarz w Rzeszowie,
Barzycki Józef Dr., lekarz powiatowy w Rzeszowie,
Golikowski Ferdynand, inżynier,
Hamerski Aleksander, adjunkt pobor. „
Jędrzejowicz Edward, właściciel dóbr,
Kalinowski Wojciech, aptekarz w Rzeszowie,
Matusiński Ignacy, kupiec,
Oborski Antoni, właściciel dóbr, poseł do Rady państwa,
Pelar Jan A., księgarz i wydawca w Rzeszowie,
Pieniążek Kazimierz, obywatel w Rzeszowie,
Tokarski Tomasz, prof. gimnazyalny „

Inicyatywa Oddziału Tow. pedagogicznego w Rzeszowie pozostała bez skutku.

Na prośbę Członków wyliczonych Wydział się zgodził i zawiadomił Namiestnictwo, które ten Oddział jako zawiązany do wiadomości przyjęło. Pomimo tego z niewiadomych powodów Oddział się jeszcze nie ukonstytuował.

---

9) Oddział w Jarosławiu dla rzéki Sanu
uchwalony d. 17 sierpnia 1879 r.

Siedziba: Jarosław. Granica okręgu: Rzeka San z dopływami od źródłowisk do ujścia do Wisły z wyłączeniem Wisłoku. Zatw. reskr. Namiestnictwa z d. 20 lutego 1880 l. 8.852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący:	Hr. Władysław Koziebrodzki,
Zastępca:	Sanczyc Jan,
Sekretarz:	Antoni Kościński,
Skarbnik i konserw.:	Szymon Kattaur,
Członkowie Zarządu:	Aleksander Kraft,
	Juliusz Frommel.

Spis Członków:

Beneszek Eugeniusz, c. k. starosta w Jarosławiu,
Bernstein Chaim, obywatel „
Bogdański Władysław, dzierżawca Żurawia.
Butterweich Izaak z Sieniawy,
Bzowski Władysław, wł. dóbr Pantlowice,
Czartoryski Jerzy książe, właściciel dóbr z Wiązownicy,
Dembowski Zygmunt z Kosienicy,
Duda Jędrzej, wójt gminy Tuczempy,
Frommel Juliusz, wł. dóbr z Pawłosiowa,
Jahn Fryderyk. „ „ Ludków,
Jahn Gustaw z Łowiec,
Kattaur Szymon obywatel z Jarosławia,
Kościński Antoni nauczyciel „
Koziebrodzki hr. Władysław wł. dóbr z Chłopic,
Kraft Aleksander z Radymna,
Kurzmann Natan, obywatel z Jarosławia,
Lifschitz Berisch, „
Łysakowski Jan, nadleśniczy w Wysocku,
Łukasiewicz Franciszek, obywatel z Pruchnicy,
Marynowski Wacław z Tyniowic,
Milewski Edward z Tuczap,
Niewiadomski Ksawery, sekretarz Rady powiat. w Jarosławiu,
Pyrcz Dymitr, wójt gminy Łazy,
Plech Aureli Dr., lekarz powiatowy,
Renefort Jan, rachmistrz z dóbr Zarzecze,
Ruczka Julian Dr. z Jarosławia,
Sanczyc Jan ks. kanonik z Jarosławia,
Scipio Karol hr. właściciel dóbr z Łopuszki wielkiéj,
Türck Berl, wł. dóbr Ostrów,

Uiberall Wolf,
Ustrzycki Włodzimierz, dóbr Czelatyce,
Wojtowicz Nazary, włościanin wsi Laszki,
Younga Włodzimierz, właściciel dóbr Trzciniec.
Younga Zdzisław, wł. dóbr Zapełów,
Zaklika Kazimierz, właśc. dóbr Hawłowe
Zamoyski Stefan, hr. właściciel dóbr z Wysocka,
Zbyszewski Karol z Zarzecza,
Żurowski Teofil, wł. dóbr Beresko,

Za staraniem c. k. starosty w Jarosławiu p. Eug. Beneszka, obywatele i mieszkańcy tego powiatu zebrani w Jarosławiu dnia 17 sierpnia 1879 wystósowali do Zarządu właśnie zawiązującego się Towarzystwa rybackiego w Krakowie pismo, że przystępują na Członków tego Towarzystwa i proszą o zawiązanie Oddziału Tow. ryb. dla Sanu z siedzibą w Jarosławiu. Walne Zgrom. Tow. ryb. zgodziło się na ten Oddział, poczém tenże na Walném Zgromadzeniu swoich Członków, odbytém d. 14 października 1879 się ukonstytuował.

Oddział rozpoczął swą czynność zakupieniem z własnych funduszów 300 rocznych młodych węgorzy od p. Daimera w Berlinie, które téż przy sposobności Walnego Zgromadzenia Oddziału Tow. gospodarskiego łańcucko-jarosławskiego w d. 7 listopada 1879 do Sanu pod Jarosławiem, wpuszczone zostały. (Kosztowały 16 złr. 49 ct. = 28½ marek).

Następnie Oddział zakupił 2 wylęgarnie kalifornijskie, z których jednę umieścił w Pematyczu koło Zarzecza pod Jarosławiem w dobrach hr. Wł. Dieduszyckiego, drugą w Nowéj Grobli pod Jarosławiem. dobrach hr. Stefana Zamojskiego.

Wylęgarnie były umieszczone w osobnych na ten cel zbudowanych domkach w Pełnatyczach nad wodą tamtejszego potoku, w Nowéj Grobli nad stawem utworzonym przez spiętrzenie rzeki Lubaczówki.

Zakłady te rybackie zostawały pod kierownictwem Członków Oddziału jarosławskiego, mianowicie w Pełnatyczach pod dozorem p. Kazimierza Zbyszewskiego, zaś w Nowej Grobli pod dozorem p. Jana Łysakowskiego nadleśniczego dóbr Wysocka. Oba zakłady otrzymały najpierw w ciągu grudnia 1879 po 1000 ikry pstrąga pochodzącéj z daru p. S. Gotteina w Salzburgu. Pełnatycze d. 5 grudnia, Nowa Grobla 29 grudnia. Transport ikry odbył się szczęśliwie. Atoli nie poszczęściło się zakładowi w Pełnatyczu. Już dnia 9 grudnia przy 30⁰ Reamura poniżej zera zamarzła nie tylko dopływająca woda do wylęgarni, ale i wszystka woda wewnątrz wylęgarni pomimo starannego opatrzenia zabudowania, a nawet czasowego ogrzewania piecykiem, i tym sposobem ikra ta zniszczała. Natomiast p. Łysakowski ogrzewając swój domek rybacki bez przerwy, dochował się przeszło 800 sztuk zdrowego narybku, który zamierzył wpuścić do potoków dóbr Zarzyckich, jako téż do stawu i potoków w Nowéj Grobli. Tak p. Zbyszewski jak p. Łysakowski nadesłali Wydziałowi dokładne sprawozdanie o wychowie téj ikry.

Następnie oba Zakłady rybackie Oddziału otrzymały w pierwszych dniach marca b. r. po 2.000 ikry pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga, zakupionéj przez

Towarzystwo w Freiburgu. Ikra doszła szczęśliwie, lecz co się stało z narybkiem wychowanym, dotychczas Wydział Tow. ryb. nie został zawiadomionym.

Podobnież niewiadomo dotąd Wydziałowi Tow. ryb. co się stało z 2.000 ikry lipienia przesłanéj Zakładowi w połowie maja r. b., zdaje się jednak, że ikra ta, podobnie jak przesłana do wszystkich innych Oddziałów, zniszczała w skutek długiego transportu i niezwykłego gorąca pod ten czas panującego.

Oddział złożył $^1/_3$ część wkładek od Członków w kwocie 22 złr. 67 ct.

---

10) Oddział w Sanoku dla rzéki Sanu

uchwalony d. 8 listopada 1880 r.

Siedziba: Sanok. Granica okręgu: Górny bieg rzeki Sanu z dopływami. Przewodniczący tymczasowy: Dr. Wieńkowski Józef, emer. lekarz sztabowy.

Członkowie Oddziału:

Czaszyński Franciszek ks., kanonik i proboszcz w Sanoku,
Grünhaut Bernhard, lekarz miejski,
Hantschel Jan, inżynier powiatowy,
Herzig Jehl, obywatel,
Iskrzycki Aleksander, adwokat w Sanoku,
Ladyzyński Cyryl, burmistrz gminy sanockiéj,
Leszczyński Jan,
Skalski Mieczysław Dr., dyrektor szpitala cywilnego w Sanoku,
Skalski Władysław Dr., lekarz powiatowy,
Studziński Leon, c. k. starosta powiatowy w Sanoku,
Świtalski Albin, komisarz powiatowy,
Wieńkowski Józef, emeryt. lekarz sztabowy,
Wituszyński, zastępca burmistrza w Sanoku,
Zarewicz Jan, aptekarz w Sanoku.

Krajowe Towarzystwo rybackie w Krakowie, przesłało instrukcye i druki temu Oddziałowi na ręce Dra Mieczysława Skalskiego w Sanoku, jednak Oddział ten jeszcze się nie ukonstytuował.

---

11) Oddział we Lwowie dla Wereszycy i Strwiąża

jeszcze nie ukonstytuowany.

Członkowie:

Au. Juliusz Dr., profesor wyższéj szkoły rolniczej w Dublanach, redaktor Gazety rolniczéj w Warszawie
Bąkowski Józef, nauczyciel we Lwowie
Birkenmaier Juliusz, zarządca drukarni we Lwowie
Godlewski E. Dr., profesor wyższéj szkoły rolniczéj w Dublanach
Greliński Józef, sekretarz Tow. gosp. we Lwowie

Hankiewicz Włodzimierz, c. k. inspektor lasowy
Kahane Zygmunt, profesor wyższéj szkoły roln. w Dublanach
Kosowski Stanisław,
Kowalski Teofil,
Krasucki Mikołaj, sekretarz Tow. wzajem. ubezp. we Lwowie
Kruszyński Seweryn Dr., profesor wyższéj szkoły rolniczéj w Dublanach
Lubomęzki Władysław, dyrektor w. szkoły roln. „
Łomnicki Maryan, profesor gimnazyalny we Lwowie
Pańkowski, profesor w. szkoły rolniczéj w Dublanach
Petelenz Ignacy Dr., profesor gimnazyalny we Lwowie
Romer Zygmunt Dr., profesor szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie
Rylski Tomasz Dr., profesor wyższéj szk. roln. w Dublanach
Szczurkowski Juliusz
Szyjkowski Władysław,
Tarasiewicz Hipolit,
Zoutak Władysław, sekretarz Tow. łowieckiego we Lwowie.

---

12) Oddział w Sokalu dla rzéki Bugu

zawiązany d. 2 listopada 1880 r. dla dorzecza Bugu.

Zarząd:

Przewodniczący: Dr. Broniowski,
Zastępca przew.: Siedmiograj,
Członkowie: Lewiński, skarbnik
Skoczyński, sekretarz
Ichorzewski,
Sołowij,

Członkowie oddziału:

Dr. Broniowski, lekarz pow. w Sokalu
Fabiański, nadleśniczy w Poturzycy
Gnoiński Aleks., dzierżawca dóbr w Wolicy
Kwiciński, burmistrz w Sokalu
Lewiński, dyrektor szkoły wyd. w Sokalu
Niewiadomski, urzędnik powiat. „
Ks. Semenetz, kanonik i proboszcz w Bełzie
Ks. Szuber, proboszcz w Stojanowie
Ks. Rozdzielski, proboszcz gr. k. w Sokalu
Sołowij, dzierżawca dóbr w Poturzycy
Szymanowska Zofia, wł. dóbr w Spasowie
Skoczyński, nauczyciel szkoły wyd. w Sokalu
Tchorzewski, c. k. starosta w Sokalu
Towarzystwo pedag. w Sokalu (Inspektor Siedmiograj).

---

13) Oddział w Brzeżanach dla rzéki Lipa Złota
uchwalony d. 17 października 1879 r.

Siedziba: Brzeżany. Granica okręgu: Złota lipa z dopływami od źródłowisk do ujścia Dniestru. Zatw. reskr. Nam. z d. 20 lutego 1880 l. 8.852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: Józef Jakubowicz,
Sekretarz: Grzegórz Stefanowicz,
Członkowie: nie podani.

Spis Członków:

Czechowicz Władysław br. marszałek rady pow. brzeżańskiéj,
Dobrzański M., pełnomocnik dóbr hr. Potockiego,
Jakóbowicz Józef, prezes Oddziału Tow. gospodarkiego brzeżańsko-podhajeckiego w Kurzanach, poczta Brzeżany,
Jankowski Kazimierz,
Jankowski Franciszek,
Miliński Józef,
Podlewski Wincenty,
Poradowski Feliks,
Stefanowicz Grzegorz w Brzeżanach,
Stępkowski Wiktor,
Trzciński Józef.

Za staraniem delegata Kraj. Tow. ryb. p. Grzegorza Stefanowicza, udało się zjednać kilka wybitniejszych osobistości powiatu brzeżańskiego dla sprawy rybackiéj. Na posiedzeniu Oddziału Tow. gospodarskiego brzeżańsko-podhajeckiego odbytém w dniu 17 października 1879 podniósł następnie myśl zawiązania Oddziału Tow. ryb. dla Złotéj Lipy p. Józef Jakóbowicz, która się téż przyjęła, a Oddział otrzymawszy aprobatę Wydziału Tow. ryb. pod d. 29 października 1879 l. 185 ukonstytuował się w d. 6 grudnia 1879.

Oddział otrzymał od Tow. ryb. jednę wylęgarnię kalifornijską, zakupioną za 7 złr. z subwencyi przez Wydział krajowy udzielonéj, atoli w skutek zaszłéj omyłki dopiéro z początkiem maja 1880, przeto nie mógł zająć się w porze zimowéj wychowem narybku łososiowatego. Prócz tego rzeka Złota Lipa mogła się wybornie nadać do przesiedlenia węgorza, którego jak w wszystkich rzekach czarnomorskich, dotychczas niema. Wydział Tow. ryb. wyznaczył téż w tym celu dla Oddziału brzeżańskiego narybku węgorza zamówionego w zakładzie Hünningen za 20 marek, ten jednak podczas przesyłki z Berlina do Krakowa zniszczał zupełnie, nie mógł być przeto w Lipie Złotéj rozpuszczonym.

Delegat Towarzystwa a zarazem sekretarz Oddziału p. Grzegórz Stefanowicz jako praktycznie obeznany z rybactwem, udzielił Wydziałowi cennych wiadomości o rybach żyjących w Złotéj Lipie.

Oddział złożył do kasy Tow. $1/3$ część wkładek uzyskanych od Członków w kwocie 6 złr. w. a.

14) Oddział w Buczaczu dla rzéki Strypy.

Członkowie:

Baron Błażowski Mieczysław, w Dobrzywodach
Bogucki Władysław, w Rukomyrzu
Cielecki Artur, w Porchowy
Cielecki Cezar, w Pyszkowcach
Czajkowski Władysław, w Medwedowcach
Gołębski Jan w Pielawie
Kozicki Antoni, w Wierzbiatynie
Matkowski Stanisław, w Jezierzanach
Orłowski Osław, w Połowcach
Szawłowski Ludwik, w Przewłoce
Wolański Władysław, w Rzepińcach.

Oddział jeszcze nie ukonstytuowany; złożył do kasy Towarzystwa rybackiego 22 złr.

---

15) Oddział w Mikulińcach dla rzéki Seret.

Zarząd:

Przewodniczący: Michał Missberger,
Zastępca przew.: Tadeusz Lachman,
Członkowie: Antoni Rybaczek, sekretarz
Maciéj Wszelaczyński,
Zygmunt Rutkowski,
Władysław Sadowski,

Członkowie oddziału:

Hr. Baworowski Włodzimierz, ze Strusowa
Hr. Baworowski Wiktor, Myszkowice
Boberski Wład. c. k. prof. Sem. naucz. w Taruopolu
Barta Antoni, nauczyciel w Mikulińcach.
Dr. Brudziński Ludwik, lekarz w Mikulińcach
Ks. Grenzo Gustaw, rzym. kat. kanonik w Mikulińcach
Izdebski Floryan, naucz. lud. Ładyczyn
Hr. Jabłonowski Stanisław, Nastasów
Janicki Ryszard, właściciel dóbr. Z. Łoszniów
Królikowski Alojzy, księgarz w Tarnopolu
Ks. Kopera Józef, wikary rzym. kat. w Mikulińcach
Lachman Tadeusz, kasyer dóbr Z. Mikulińce
Lachman Tadeusz, rządca dóbr w Mikulińcach

Michałowski Emil, c. k. inspek. szkół w Tarnopolu
Madurowicz Fridrich, c. k. Starosta w Tarnopolu
Mokrzycki Julian, rachmistrz dóbr Z. Mikulińce
Missberger, Michał c. k. poczmistrz w Mikulińcach
Nitkowski Jakób, rządca dóbr Smolanka
Oddział Tow. ochrony zwierząt w Mikulińcach
Piotrowski Jan, rządca dóbr Zastawie
Ks. Pawlik Michał, gr. kat. proboszcz w Mikulińcach
Rutkowski Zygmunt, c. k. sędzia pow. w Mikulińcach
Dr. Sadowski Wład., c. k. notaryusz Mikulińcach
Słotwiński Bronisław, ekonom Baworów
Wszelaczyński Maciéj, z Józefówki
Wolski Maciéj, leśniczy w Łoszniowie.

Dnia 5 września 1880 r. zawiązał się Oddział Towarzystwa ryb. dla nadsereckich okolic. Dr. M. Nowicki przewodniczący kraj. Tow. ryb. nadesłał węgorzęta młode na ręce delegata A. Barty. Przywiezione d. 4 b. m. z Tarnopola, przenocowały pięknie, a na drugi dzień raniuteńko zostały włożone do rzeki, aby do temperatury wody przyzwyczaiły się. Około godz. 3iéj po południu zabrzmiały dzwony kościoła i cerkwi i dwie procesye przybyły na miejsce. Tłumy mieszczaństwa, włościan i wiele okolicznéj szlachty wzięło udział w téj uroczystości. Po poświęceniu narybku przez księży obu obrządków, przemówił delegat do zgromadzonych o sposobie życia węgorzy, a w końcu wspomniał, żeby zaprzestano niszczenia ryb. Po rusku przemówił do mieszczaństwa A. Rybaczyk. Po skończonéj mowie zaprosił delegat obecne panie, aby raczyły po jednéj rybce do wody wpuścić. Za przykładem pań ceremoniał odbył się w ten sam sposób daléj. Po ukończonéj uroczystości nad rzeką, przy odgłosie muzyki udali się zgromadzeni do szkoły, gdzie powitał gości wielce sprawie rybackiéj zasłużony właściciel Józefówki, p. Maciéj Wszetaczyński. Mówił on takte o wielkiéj doniosłości zarybiania rzek naszych sztucznym narybkiem, poczem zawezwał delegata A. Bartę do wyłuszczenia głównego celu Towarzystwa rybackiego. Z kolei przystąpiono do wyboru komitetu, w skład którego weszli pp. Tadeusz Lechman, Maciéj Wszelaczyński, Władysław Sadowski c. k. notaryusz, ks. Michał Pawlik i Maryan Barta, a wybrany komitet ma u Namiestnictwa wyjednać pozwolenie na zawiązanie Oddziału. Komitet zaraz 'dnia drugiego wniósł prośbę. Na zakończenie miał odczyt o węgorzu M. A. Barta, i skreślił sposób jego życia, zwracając uwagę także na inne ryby, któremiby nasze rzeki zarybiać można, a po skończonym odczycie wniósł, aby panowie zebrani raczyli przez powstanie podziękować paniom za udział w uroczystości i na posiedzeniu. Poczem przewodniczący zamknął posiedzenie.

Na walnem Zgromadzeniu członków galic. Towarzystwa ochrony zwierząt Oddziału mikulinieckiego, dnia 19 września b. r. w Mikulińcach odbytego, po załatwieniu spraw administracyjnych, regulaminowych i kasowych, uchwalono jednogłośnie przez Wydział opracowany i przedłożony: „*Regulamin dla Zgromadzeń oddziałowych*“ tudzież „*Instrukcyą dla Wydziału*“ również uchwalono jednogłośnie dwa następne wnioski przed Wydział Walnemu Zgromadzeniu przedłożone a mianowicie:

I. Z powodu, że §. 2, lit. g. statutu gal. Towarzystwa Ochrony Zwierząt jako środek do dopięcia celów Tow. wyraźnie poleca: „Wynagradzanie popierania celów Towarzystwa w wypadkach zasługujących na uznanie, o ile środki pieniężne Tow. wystarczą". Szanowne Zgromadzenie uchwali, ażeby dla urzędników tut. urzędu gminnego t. j. sekretarza i kasyera udzielić Miesięcznik za połowę ceny, dla policyantów zaś którzy czytać umieją 1 numer Miesięcznika daremnie, dla reszty policyantów niepiśmiennych wyznaczyć w wypadkach zasługujących na uznanie maleńką nagrodę w kwocie 1 zł. do 1.50 zł., którąby się na posiedzeniu Wydziału lub też na następnem Walnem Zgromadzeniu publicznie wręczyło.

II. Ażeby prędzéj do wytkniętego celu przez Towarzystwo zdążać, byłby pomiędzy innymi i ten środek bardzo dobry, ażeby każdy z Panów członków starał się jeszcze więcej członków dla Tow. pozyskać; przeto Szan. Zgromadzenie uchwali: „Obowiązkiem każdego członka naszego oddziału być powinno, ażeby prócz statutem nań włożonego obowiązku, starał się jeżeli nie więcéj, to przynajmniéj jednego członka dla Towarzystwa pozyskać i celem przyjęcia go Wydziałowi przedstawić".

Następnie wybrano nowy Wydział na rok przyszły, w którego skład weszli, jak na początku wymieniono.

Na wniosek sekretarza p. Antoniego Rybaczka, który przyjęło Zgromadzenie, odczytał p. Antoni Barta broszurę przez Towarzystwo wydaną: „*Nie dręczcie zwierząt*", którą Zgromadzenie wysłuchało z zadowoleniem.

Nareszcie odczytał sekretarz wezwanie do wszystkich członków, ażeby ci występowali przeciw licznemu dręczeniu zwierząt i aby wszelkie karygodne przekroczenia donosili do Wydziału.

Po wyczerpaniu porządku dziennego odczytał p. Antoni Rybaczek, sekretarz oddziału rozprawkę „*O pełnorożcach czyli jeleniach*".

Po skończonéj téj rozprawie, wyrażono — na wniosek przewodniczącego — prelengentowi i sekretarzowi p. A. Rybaczkowi za starannie opracowany temat, tudzież za wzorowe i gorliwe prowadzenie wszelkich akt Towarzystwa przy swych rozlicznych urzędowych czynnościach uznanie przez powstanie.

Poczem przewodniczący zamknął posiedzenie.

---

6) Oddział w Stryju dla rzéki Stryj

uchwalony d. 11 kwietnia 1880 r.

Siedziba: Stryj. Granica okręgu: Rzeka Stryj z dopływami od źródłowisk do ujścia do Dniestru. Zatw. reskr. Namiestnictwa z d. 13 lipca 1880 L. 35.295.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: Huppenthal Franciszek
Zastępca przew.: Zaremba Erazm,
Członkowie: Dubrawski Stefan, skarbnik
Papieski Antoni Dr.
Serkowski Bolesław Dr.,
Wachmanin Jan, sekretarz

Spis Członków:

Dubrawski Stefan, profesor szkoły realnéj w Stryju
Huppenthal Franciszek, prof. szkoły real. „
Huzar Włodzimierz, c. k. adjunkt sądowy „
Kukurudza Tadeusz, nauczyciel szk. real. „
Lewicki Rawicz Ignacy, c. k. starosta „
Majeranowski Jan, naczelnik sądu „
Malewski Artur, burmistrz „
Dr. Papieski Antoni, lekarz „
Pieniążek Czesław, prof. szkoły realnéj „
Dr. Serkowski Bolesław, fizyk miejski „
Turteltaub Jonatan, c. k. adjunkt sądowy „
Wachnianin Jan, nauczyciel szkoły realnéj „
Zaremba Erazm, c. k. komisarz starostwa „

Staraniem prof. Franciszka Huppenthala zebrani Członkowie w liczbie 16tu wnieśli do Wydziału Tow. ryb. oświadczenie, że przystępują na Członków Tow. ryb. i proszą o zezwolenie zawiązania Oddziału w Stryju. Wydział zgodził się na Oddział d. 7 lipca 1880 l. 632 i zawiadomił Namiestnictwo (jak wyżej) — lecz Oddział się jeszcze nie ukonstytuował.

Odział ukonstytuował się na I. walnem zgromadzeniu dnia 11 sierpnia 1880 roku.

Zarząd odbył posiedzenie dnia 19 października 1880 r., na którem uchwalono:

a) narybek przysłany od prezesa kraj. Tow. uroczyście wpuścić do wód stryjskich, mianowicie węgorze do potoku Żyżawy, karpie do stawka w miejskim ogrodzie;
b) wnieść petycyą do starostwa, aby swoimi organami wpływało na ochronę narybku i nie dozwoliło tępić ryb, szczególnie podczas tarła;
c) prosić gminę styryjską o odstąpienie Tow. ryb. sadzawki na ryni, gdzie się znajdują szczupaczki, a gdzie obecnie konie pławią;
d) zaprosić do uroczystości wpuszczania rybek wszystkie władze i duchowieństwo.

D. 27 października odbyło się uroczyste wpuszczanie rybek do stawu i do Żyżawy wobec reprezentacyi miasta, starostwa, sądu, urzędu podatkowego, korpusu oficerskiego, grono nauczycieli wszystkich szkół, młodzieży szkolnéj i duchowieństwa, poczem profesor Pieniążek w krótkiéj przemowie wyjaśnił pożytek, jaki przynosi dla krajowego gospodarstwa towarzystwo rybackie.

Prezes oddziału zbadał stan zarybienia rzeki Stryja i przesłał sprawozdanie z tego jako i okazy „Synohuby“ i „babek“ stryjskich kraj. Towarzystwa na ręce Dra Nowickiego.

Obecnie sporządza prezes oddziału mapę dorzecza Stryja, które w przyszłem lecie zamierza zbadać dokładnie.

17) Oddział w Bolechowie dla rzék Świca i Łomnica
uchwalony d. 2 listopada 1879 r.

Siedziba: Bolechów. Granica okręgu: Rzeki Swica i Łomnica z dopływami od źródłowisk do ujścia do Dniestru. Zatw. resk. Nam. z d. 20go lutego. 1880 r. l. 8.852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: JW. Juliusz Siegler de Eberswald,
Zastępca: Józef Glanc,
Sekretarz: Ludwik Sołtys,
Skarbnik: Antoni Podłuski,
Konserwator: Edward Ziglbauer,
Członek Zarządu: Karol Drahonowsky.

Spis Członków:

Bordziński Józef, c. k. nadzorca lasowy w Hryniawie,
Bobrowski Leopold, c. k. leśniczy w Bolechowie,
Borzęcki Maciej, c. k. elew leśnictwa „
Dolleżal Ottokar, c. k. asystent lasowy w Jaworniku,
Drahonowsky Karol, c. k. inżynier lasów w Bolechowie,
Franecki Klemens, c. k. oficyał rachunkowy w Bolechowie
Flechner Józef, c. k. leśniczy w Tyńcu,
Grabowski Marcin, c. k. nadleśniczy w Lisowicach,
Glanz Józef, c. k. lustrator rachunkowy w Bolesławowie
Holzmüller Antoni, c. k. budowniczy „
Hirschberg Józef, c. k. rewident budowniczy w Bolesławowie
Hayn Wiktor, c. k. asystent lasowy w Hryniawie,
Helper Karol, c k. asystent leśnictwa i zastępca zarządcy w Polanicy,
Hirnle Franciszek, c. k. pomocnik lasowy w Jaworniku
Hollfeld Emil, c. k. nadzorca lasowy w Hryniawie,
Jahn Dominik, c. k. adjunkt inżynieryi leśnéj w Bolechowie,
Kusiba Jakób, c. k. leśniczy w Tustanowicach,
Krokowski Leon, nadleśniczy w Delatynie,
Karnicki Karol. c. k. nadleśniczy w Rachiniu,
Karnicki Władysław, c. k. leśniczy w Łopiance,
Kraft Emil, c. k. rewident w Bolechowie
Lisowski Władysław, c. k. leśniczy w Rypiance,
Mohr Franciszek, c. k. elew leśnictwa w Bolechowie,
Melzer Jakób, c. k. nadzorca lasowy w Hryniawie,
Nowak Franciszek, lasowy nadzorca w Jaworniku,

Neusser Edward, c. k. rewident w Bolechowie
Nowak Walenty, c. k. nadleśniczy „
Okornicki Karol, sekretarz miejski „
Obst Karol, c. k. pomocnik lasowy w Hryniawie,
Okołowicz Norbert, c. k. leśniczy w Śnietnicy,
Pallas Maksymilian, c. k. leśniczy w Mizuniu,
Podłuski Antoni, c. k. radca rachunkowy w Bolechowie,
Podłuski Mikołaj, Dr. medycyny „
Schindler Krystyan, burmistrz „
Streer Ludwik, c. k. nadzorca lasowy w Hryniawie,
Szyszkowski Bolesław, c. k. nadleśniczy w Niebyłowie,
Siegler Juliusz de Eberswald, c. k. naczelnik w Bolechowie,
Sołtys Ludwik, c. k. sekretarz,
Tomaszewski Walenty, asystent lasowy w Jabłonowie.
Wolter Karol, c. k. elew leśnictwa w Bolechowie,
Zarzecki Bronisław Andrzej, c. k. asystent,
Ziglbauer Edward, c. k. lustrator rachunkowy

Oddział Bolechowski zawdzięcza swoje istnienie głównie inicyatywie JWgo Juliusza Sieglera de Eberswald naczelnika dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie który zamierzył podnieść stan rybny we wszystkich znaczniejszych rzekach w obrębie dóbr państwowych w Galicyi i wyjednał u Wys. c. k. Ministeryum rolnictwa zezwolenie (reskr. z d. 8 października 1879 l. 10.054) na przystąpienie c. k. Galicyjskiéj Dyrekcyi lasów i domen na Członka Tow. ryb. z jednorazowym datkiem 100 złr. i udzielenie dalszych 100 złr. temuż Towarzystwu na zakupno ikry celem obdzielenia takową Oddziałów Towarzystwa w obrębie dóbr skarbowych i funduszowych położonych.

Ukonstytuowanie się Oddziału Bolechowskiego nastąpiło d. 2 listopada 1879. Pierwszą czynnością tego Oddziału było rozpuszczenie 100 sztuk rocznych węgorząt przysłanych przez Wydział Tow. ryb. w Krakowie, a sprowadzonych od p. H. Deimera w Berlinie celem przesiedlenia téj ryby do wód tamtejszych, w których węgorza brak dotychczas zupełny. Rozpuszczenie odbyło się d. 9 listopada 1879 do rzeczki Bereźnicy, przepływającéj las rewiru Lisowieckiego, a wpadającéj do rzeki Sukiel (kosztowały razem z przewozem na miejsce 9 złr. 54 ct.). Następnie Oddział rozpuścił 100 narybku łososia kalifornijskiego wychowanego w Słotwinie i przesłanego mu przez Wydz. Tow. ryb. w dniu 15 stycznia do rzeki Swicy pod mostem w Koszewie. Narybek ten pomimo 3-dniowéj przerwy w podróży w skutek zasp śniegowych, przybył na miejsce w bardzo dobrym stanie. Oddział zakupił z własnych funduszów 3 wylęgarnie i ustawił jednę dla pstrągów w Mizuniu nad rzeką Mizunką, dwie zaś inne dla łososi i lipieni w Niebyłowie nad rzeką Łomnicą. Nad temi ostatniemi objął kierownictwo c. k. nadleśniczy Bol. Szyszkowski.

W d. 2 marca otrzymał Oddział 6.000 ikry łososia bałtyckiego i 6.000 ikry pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga zakupionéj w zakładzie p. C. Schustera w Freiburgu, zkąd była wysłana w d. 26 lutego, a zatem pozostawała przez 5 do 6 dni w drodze aż do Bolechowa, ztąd zaś wysłano ją bezzwłocznie do Nie-

byłowa. O stanie téj ikry doniósł Oddziałowi c. k. nadleśniczy Szyszkowski z Niebyłowa pod d. 16 marca, co następuje: „Ikra nadeszła dość uszkodzoną, była w kupę zbitą i znaczna ilość z niéj zgniecioną. Ikrę zaraz na dzień następny włożono do wylęgarń i rozdzielono w ten sposób, że do jednéj wylęgarni dano więcéj uszkodzoną część, do drugiéj mniéj uszkodzoną część ikry. Ikra łososia i mieszańca była już dojrzałą i po 3-dniowym pobycie w wylęgarni wylazł narybek lecz wszystek zginął. Najlepiéj zachowała się ikra pstągów i łososi w téj części, którą w jednéj wylęgarni umieszczono. Podczas pamiętnych grudniowych mrozów woda bowiem w wylęgarniach kilka razy zupełnie zamarzła“. Co się daléj z tą ikrą stało, domyśleć się można.

Równocześnie za przyzwoleniem c. k. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie posłano c. k. Zarządowi lasów i domen w Dorze z tego samego zakładu 2.000 ikry pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga (1.000 pstrąga i 1.000 bastarda), który wychów téj ikry powierzył p. Karolowi Obstowi c. k. emeryt. nadleśnicz. w Dorze. Według dokładnego sprawozdania p. Obsta przesłanego c. k. Dyrekcyi w Bolechowie, ikra ta nadana 27 lutego w Freiburgu, nadeszła do Dory dopiéro 5 marca, zostawała zatém w drodze 7 — 8 dni. Pomimo tego z ikry téj zginęło podczas transportu sztuk 223, a podczas wylęgania sztuk 56. Ikra pstrąga wylęgała się od 5 do 14 kwietnia, ikra bastarda od 31 marca do 16 kwietnia. Następnie zawiadomiła c. k. Dyrekcya w Belechowie Wydział Tow. ryb. pod d. 31 maja 1880 l. 6.526, że narybek z téj ikry w Dorze wylęgły, jako sam już żywić się mogący (po utracie pęcherzyków żółtkowych) do potoku Zonka w dorzeczu Prutu wpuszczony został.

Ikry lipienia otrzymał Oddział 3.000 w połowie marca 1880 r. z zakładu w Freiburgu, ta jednak prawdopodobnie jak ikra lipieni równocześnie innym Oddziałom przesłana, zniszczała podczas transportu. Nic jednak o tém Wydziałowi Tow. ryb. nie doniesiono. Taki sam los spotkał 1.000 sztuk ikry lipieni posłanéj do Dory według doniesienia p. Obsta.

Narybku węgorza miał otrzymać Oddział Bolechowski za 60 marek, zamówiony u dyr. ces. zakładu p. Haack w Hünningen jeszcze w r. 1879 za 100 marek. Narybek ten przesłany został Towarzystwu przez p. Haaka z Berlina do Krakowa w d. 6 maja b. r. opakowany w mchu wilgotnym w 2 skrzyneczkach drewnianych (nadany w Berlinie dokąd był przybył dnia 3 maja, z nad brzegów zachodnich Francyi a przybył do Krakowa d. 6 maja o godz. 4 popołudniu), lecz wszystek sztuk 3.270 (roczne węgorze) z wyjątkiem sztuk 10 podczas transportu do Krakowa zginął. Tak więc Oddział Bolechowski jak i inne Oddziały nie mogły w tym roku rozpuścić w wodach swoich narybku węgorza, a p. Haack obiecuje, że tę stratę w roku przyszłym wynagrodzi.

JW. Siegler de Eberswald oznajmił w liście z d. 23 lutego 1880, że poleci zbadać wszystkie wody w obrębie dóbr państwowych pod względem rozsiedlenia i nazw ryb i rozesłał wraz z tablicą p. t.: „Nasze ryby“ przez Dra M. Nowickiego okólnik w téj sprawie pod d. 22 marca 1880 l. 3.663 do wszystkich zarządów lasów i domen skarbowych w Galicyi.

P. Karol Obst z Dory nadesłał Wydziałowi Tow. ryb. dokładny opis rzeki Prutu powyż Delatyna aż do źródłowisk, jako też rzeki Czeremosz powyżéj wsi Rożen wielki aż do źródłowisk, zwłaszcza pod względem rybackim, oraz dokładną mapę dorzeczy tych rzek.

Wydział złożył do kasy Tow. $^1/_3$ część z wkładek uzyskanych od swoich członków w r. 1879 w kwocie 14 złr. 67 ct.

---

18) Oddział w Stanisławowie dla rzéki Bystrzycy

uchwalony dnia 2 listopada 1879 roku.

Siedziba Stanisławów. Granica okręgu. Rzeki: Bystrzyca nadworniańska i sołotwiańska z dopływami od źródłowisk do Ujścia do Dniestru. Zatw. reskr. Nam. z d. 20 lutego 1880 l. 8852.

Zarząd:

Przewodniczący: Stanisław Brykczyński
Zastępca: Ks. Jędrzéj Bajewski
Kasyer: Aleksander Czałowski,
Sekretarz: Józef Hendrychowski,
Adolf Beill,
A. Zurakowski,

Spis członków:

Bajewski Jędrzéj, ks. katecheta w Stanisławowie
Barzyński Jan,
Brykczyński Stanisław, marszałek Rady powiatowéj w Stanisławowie
Brydziński Teofil,
Beill Adolf,
Czołowski Aleksander, dyrektor spółki rolniczéj
Czyskowski (?) nieczytelny Walery,
Dankiewicz J.
Dąbrowski Michał,
Ertel Karol,
Fiedler Karol,
Jastrzębski Rudolf,
Hendrychowski Józef,
Klimontowski Jan (?) nieczytelny
Krotochwila Karol,
Liga Dr. XK (?)
Szymerski Jan (?)
Żurakowski A.,

Zawiązanie tego oddziału było przygotowane jeszcze od czasu kiedy Prof. Dr. M. Nowicki przyjechawszy do Stanisławowa w dniu 27 kwietnia 1879 rozpuścił przy licznym współudziale Stanisławowian, przywiezione z sobą 2000 narybku

łososia baltyckiego do Bystrzycy nadwornianskiéj pod Stanisławowem. Dlatego téż na wieść o zawiązującém się Tow. ryb. w Krakowie podpisało 18 obywateli Stanisławskich z JW. Stanisławem Brykczyńskim, marszałkiem powiatu na czele petycyę na walne zgromadzenie tegoż Tow. z dnia 1 sierpnia 1879 o ustanowienie oddziału w Stanisławowie dla obu Bystrzyc. Nim jeszcze oddział się ukonstytuował przywiózł powtórnie z Krakowa Prof. Dr. M. Nowicki 200 jedno i dwurocznych węgorząt zakupionych przez Tow. ryb. od p. Deimera w Berlinie celem przesiedlenia węgorza do wód czarnomorskich, które w dniu 20 września 1879 przez członków Stanisławowskich w Woronie pod Stanisławowem rozpuszczone zostały. Ukonstytuowanie oddziału nastąpiło z początkiem października. Oddział sprowadził 1 wylęgarnię kalifornijską od p. Mühlbacha z Neudamm, zaś drugą dał zrobić na miejscu w Stanisławowie według tego samego wzoru i ustawił je w młynie na Belwederze w Stanisławowie, do którego woda dopływała z Bystrzycy kierunek nad wychowem narybku z ikry objął p. Józef Hendrychowski, sekretarz Oddziału. Dnia 6 grudnia otrzymał oddział pierwsze 1000 sztuk ikry potrąga pochodzącéj z daru p. S. Gotteina z Salzburga, która nadeszła w bardzo dobrym stanie po kilkodniowéj podróży, gdyż tylko 8 sztuk ikry zamarło. Wychów téj ikry odbył się bardzo szczęśliwie i młody narybek został wpuszczony do Bystrzycy Równocześnie z innemi otrzymał następnie oddział stanisławowski po sześciodniowym transporcie w dniu 2 marca b. r., 4000 sztuk ikry łososia baltyckiego i 4000 sztuk ikry potrąga, z bastarda, z łososia i potrąga zakupionéj przez Tow. od p. C. Schustera w Freiburga. Według doniesienia p. Hendrychowskiego z d. 8 marca 1880 z ikry téj zamarło podczas tansportu wszystkiego razem sztuk 137 (łososia sztuk 20, bastarda 102, pstrąga 15). Ikra ta wyległa się szczęśliwie, pstrągi zostały rozpuszczone natychmiast, łososie jako dłuższego potrzebujące czasu do utraty swych pęcherzyków żółtkowych trzymano dłużéj na wylęgarni, tymczasem przez nieoględność służby we młynie została wypuszczoną woda z młynówki i narybek dla braku świeżéj wody podusił się. Prócz tego miała być do młynówki wrzucona beczka z wapna, więc świeża woda, jaka po kilku godzinach przerwy nadeszła, była zatrutą. Z téj katastrofy uratowano trochę narybku, rozpuszczono w dniu 5 maja w Bystrzycy 1000 sztuk ikry lipieno, posłane oddziałowi w połowie maja zniszczałe podczas transportu.

Oddział nadto czynił usiłowanie celem uzyskania ikry czeczugi, którą Towarzystwo ryb. zamierzyło przesiedlić z wód czarnomorskich do dorzecza Wisły i w tym celu udzieliło oddziałowi stanisławowskiemu subwencyi 30 złr. na jaką go stać było, zaś co do czeczugi pisał jedynie Tendrychowski, że miał już ułowione te czeczügi, które trzymał w osobnéj Sadzawce, przez którą woda Dniestrowa przechodziła, ale czy uzyskał pożądaną ikrę niewiadomo.

19) Oddział w Kołomyi dla rzéki Prutu
uchwalony d. 29 września 1879 r.

Siedziba: Kołomyja. Granica okręgu: rzeka Prut z dopływami aż po ujście Czeremoszu. Zatw. reskr. Nam. z d. 20 lutego 1880 l. 8.852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: Prof. Leopold Wajgiel,
Zastępca: Dr. Teofil Dębicki, adwokat i wiceburm. m. Kołomyi,
Sekretarz: Mikołaj Martini ks. katecheta gimnazyalny,
Członkowie zarządu: Wilhelm Schayer, c. k. inżynier powiatowy,
Marceli Jasieński, obyw· z Zahajpola,
H. Zadembski, właściciel drukarni i asesor m. Kołomyi
Obowiązki skarbnika i konserwatora pełnił ks. katech. Mikołaj Martini.

Spis Członków:

Czuleński Teodor, prof. gimnazyalny w Kołomyi,
Dębicki Jan, c. k. notaryusz „
Dębicki Teofil, adwokat i zastępca burmistrza w Kołomyi,
Entel Jan Dr., c. k. komisarz szacunkowy „
Hankiewicz, c. k. inspektor lasów w Czerniowcach,
Jasiński Marceli, obywatel z Zahajpola,
Łabay Ryszard, ks. cooperator w Kołomyi.
Martini Mikołaj ks. katecheta gimnazyalny w Kołomyi,
Obst Karol, c. k. emeryt. nadleśniczy w Dorze,
Oddział Towarzystwa tatrzańskiego czarnohorski w Kołomyi.
Matejko Adolf, c. k, adjunkt urzędu budowniczego „
Pawłowski Zygmunt, ks. administrator parafii „
Schayer Wilhelm, c. k. inżynier powiatowy
Sławiński Marceli, c. k. oficyał urzędu telegraficznego w Kołomyi,
Szybalski Piotr, komisarz targowy „
Thürmann Adam, praktykant koncept. c. k. starostwa „
Trachtenberg Maxymilian, adwokat, burmistrz miasta „
Wajgiel Leopold, prof. gimnazyalny „
Warchoł Jan, „ „ „
Zadembski H., właściciel drukarni i asesor miasta „

Oddział ten zawiązał się i ukonstytuował w d. 29 września 1879 głównie za staraniem prof. gimnazyalnego Leopolda Wajgla i bezpośrednio rozpoczął swoje czynności.

Zakupione z funduszów Oddziału 2 wylęgarnie kalifornijskie, ustawiono we młynie nad Prutem w Kołomyi w osobnym na ten cel wystawionym domku (3 metry długim $1^1/_2$ metra szerokim, kosztował 35 złr.). Oddział otrzymał od administracyi dóbr fundacyi hr. Skarbka 50 złr. w. a. subwencyi, za którą zobowiązał się wpuścić do rzeki Czeremoszu 5.000 narybku pstrąga przez siebie wychowanego.

Z téj subwencyi przesłał Zarząd Oddziału Tow. ryb. 32 złr. na zakupno ikry ryb łososiowatych i narybku węgorza, za który Wydział zamówił w zakładzie p. Schustera w Freiburgu 6 000 ikry pstrąga (za 36 marek) i w Hünningen narybku węgorza (za 20 marek), razem za 56 marek. Nadto udzieliło Tow. Oddziałowi 1000 ikry pstrąga pochodzącéj z daru p. S. Gotteina w Salzburgu, późniéj 1000 ikry lipienia zakupionéj w Freiburgu, zaś pstrągarnia hr. A. Potockiego w Dubiu, ofiarowała Oddziałowi 4.000 ikry łososio-pstrąga.

Pierwsze 1.000 ikry pstrąga z Salzburga, nadeszły do Kołomyi 5 grudnia, 1879 w bardzo dobrym (6 zginęło) stanie. Silne mrozy i tutaj dały się bardzo we znaki. Mimo zapobiegliwości i staranności ze strony prof. L. Wajgla, mimo obłożenia całéj budki i rury doprowadzającéj wodę do wylęgarni grubą warstwą słomy i gnoju, woda ciągle marzła i dopływ ustawał, tak że wreszcie próbowano opalać wewnątrz domku w skutek zamarznięcia zupełnego wody w młynówce Prutu, prof. Wajgiel był zmuszony przenieść wszystką ikrę do urządzonego w gabinecie gimnazyum akwarjum, dokąd wodę świeżą donoszono. Pierwszy pstrążek wylęgnął się około 15 stycznia 1880. Co się daléj z tą ikrą stało, Zarząd nie doniósł Wydziałowi.

W dniu 16 stycznia 1880 rozpuścił nadto Oddział resztę łososiąt kalifornijskich przysłanych mu z Krakowa, a wychowanych w Słotwinie w liczbie 100, z których wiele zginęło w drodze wskutek 3-dniowéj przerwy na kolei z przyczyny zawiei śnieżnych.

Jeszcze przed zawiązaniem Oddziału kołomyjskiego przywiózł do Kołomyi Dr. Nowicki 200 jedno- i dwu-rocznych węgorzy zakupionych przez Towarzystwo od p. Daimera w Berlinie i te zostały rozpuszczone w d. 20 września 1879 r. do Prutu pod Kołomyją.

Natomiast przesyłka narybku dla Oddziału Kołomyjskiego węgorza zamówionego w Hünningen nie udała się, albowiem takowy podczas transportu z Berlina do Krakowa zniszczał zupełnie.

Członek Oddziału kołomyjskiego p. Karol Obst c. k. emeryt. nadleśniczy w Doru nad Prutem, urządził u siebie zakład sztucznego chowu ryb łososiowatych na obszerniejszą skalę.

Przewodniczący Oddziału prof. Wajgiel nadesłał Wydziałowi dokładne wiadomości o rybach Prutu i Czeremoszu, niemniéj okazy ryb z tych rzek.

---

20) Oddział w Kutach dla rzéki Czeremosza

uchwalony d. 24 listopada 1879 r.

Siedziba Kuty: Granica okręgu: rzeka Czeremosz z dopływami od źródłowisk aż po ujście do Prutu. Zatw. rek. Nam. z d. 20 lutego 1880 l. 8.852.

Zarząd Oddziału:

Przewodniczący: Rudolf Farnik,
Zastępca oraz Skarbnik: Alfred Rosenberg,
Sekretarz: Mieczysław Zaremba,
Konserwator: August Czernecki,
Dwóch członków Zarządu nie wymieniono.

Spis Członków:

Albrecht Adam, c. k. nadzorca lasowy w Szeszorach,
Bernaczek Ferdynand, c. k. kancelista sądowy w Kutach,
Farnik Rudolf, c. k. zarządca lasów i domen „
Hirsch Piotr, c. k. zarządca lasów i domen w Szeszorach,
Mandyczewski Włodzimierz, c. k. adjunkt sądowy w Kutach,
Osiecki Teofil, kancelista sądowy w Kutach,
Piotrowski Wojciech, nauczyciel szkoły ludowéj,
Rosenberg Alfred, c. k. zarządca lasów i domen w Kossowie,
Sanocki Dyonizy, c. k. adjunkt sądowy w Kutach,
Spanilli Antoni, c. k. nadradca lasowy w Kubaki,
Szuchiewicz Jan, c. k. elew leśnictwa w Kossowie,
Zaremba Mieczysław, c. k. notaryusz w Kutach,
Czarnocki August.

Na oznajmienie c. k. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie z d. 24 listopada 1879 r. l. 14.724, że staraniem Wgo Rudolfa Farnika c. k. zarządcy lasów i domen i nadleśniczego w Kutach zebrani (12) Członkowie Tow. ryback. proszą o ustanowienie Oddziału dla rzeki Czeremoszu. Wydział pismem z d. 26 listopada 1879 l. 298 tenże Oddział aprobował, poczém z d. 1 stycznia 1880 Oddział się ukonstytuował.

Oddział zaopatrzył się na razie w jednę wylęgarnię kalifornijską i otrzymał z ikry zakupionéj przez Towarzystwo ryb. u p. C. Schustera w Freiburgu 3.000 ikry pstrąga i bastarda z łososia i pstrąga w d. 2 marca 1880. Ikra ta według doniesieaia p. Rudolfa Farnika z d 26 marca 1880 dopiéro dnia następnego rozpakowana i na wylęgarnię włożona, okazała się cokolwiek zduszoną i po części zamarłą, tak że ubytek wskutek transportu wynosił do 15%. Począwszy od 8go marca nastąpiły coraz silniejsze mrozy, z powodu czego dopływ wody z rzeki Czeremoszu do wylęgarni ustawionéj przy młynie często bywał przerywany, aż wreszcie stan zimna przeszło 15° niżéj 0 osiągnął, w skutek czego nocną porą dopływ wody całkiem ustał i woda w wylęgarni aż do dna zamarzła a ikra zupełnie zniszczała.

Ikra lipienia w ilości 2.000 przesłana Oddziałowi, zniszczała zupełnie podczas transportu (według doniesienia z d. 20 marca 1880 l. 538).

Bezpośrednio po zawiązaniu Oddziału przedstawiono c. k. starostwu w Kossowie, aby wystósowało okólnik dotyczący niszczenia ryb trutką i dynamitem. Wydział wystósował nadto prośbę do Namiestnictwa o ustawę rybną, wydał nakaz do podwładnych leśnych, by tych, którzyby się dopuszczali niszczenia ryb, podawali, wreszcie poczyniono kroki u dyrekcyi dóbr Jasienów-Putilla celem powstrzymania spławiania tratew na obu czeremoszach w czasie tarła ryb.